

1767

T.C.

DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**İZMİR'DE KENTSEL ARSA VE KONUT PAZARI
ÜZERİNE EKONOMETRİK BİR ÇALIŞMA**

(Doktora Tezi)

Yöneten

Prof.Dr. Çınar ATAY

Hazırlayan

Sezai GÖKSU

İZMİR 1987

T. C.
Yükseköğretim Kurulu
Dokümantasyon Merkezi

SUMMARY

The main problem handled by this study can be defined as to explain the economic processes determining the type and density of urban land. So, what is tried to be explained is the city, by describing and explaining the basic phenomena take place in the world of real estate. In this sense, the study object in hand is a given urban area, namely İzmir with its boundaries, size and spatial structure.

Two types of data have been collected through the field survey; the ones related to the price system, and to the spatial quantities consumed by households.

The method followed in this study can be summarized as to reach empirical generalizations about the city by testing urban economic theories, with cross-sectional data. Therefore, econometrics has been used as a scientific tool.

This study of housing and residential location is divided into three parts. In the first part, the basic theories related to the urban land and urban housing are discussed. So, it is aimed to determine the theoretical framework. Classical rent theory, urban housing models and supply oriented analyses are revealed, respectively, in this framework.

In the second part, empirical findings are given. It is proved that the population density, elasticity of substitution in housing production, land and housing prices, and capital-land ratio are the decreasing functions of distance to CBD, in Izmir. On the other hand, because of increasing population density in the inner area, it can be said that Izmir has been more centralized during the last fifteen year period. This conclusion is reached by estimating density gradients of the urban area.

In the third part, conclusions of the analysis take place. The most important one is that the major part of the urban area can be explained, even partially, by this type of econometric approach. In addition, production function of apartment housing has been very effective in explaining urban spatial structure. But, there are very important limits of these type or static equilibrium models, if there is a dynamic disequilibrium. So, it can be said that the other macro variables have to be included our models of urban areas.

TESEKKUR

Bu çalışma, kentsel ekonomik olguların, ekonometrik bir yaklaşımla analizini içermektedir. Ekonometri, merkezi ekonomi teorisi olmak üzere matematiğin ve istatistiğin bütün konularına kadar açılan bir yelpaze ile tanımlanır. Dolayısıyla, analizde kullanılan yöntemin ekonometri olması, birden fazla bilim dalının birarada kullanılmasını gerektirmiştir. Bu zorluğu, hocam Prof.Dr. Çınar Atay sayesinde aştım. Gerektiğinde, boyumu aşsa bile problemin üzerine gitmemi sağlayan yürekendirici tavsiyeleri, bazen de, durmam gerekiğine ilişkin uyarıları, çalışmanın bu duruma gelmesinde son derece etkili olmustur. Kendisine ne kadar teşekkür etsem azdır.

Veri toplama sırasında, İzmir'li müteahhitlerin bana doğru bilgi vermelerini sağlamak üzere gösterdikleri yoğun çabalarından ötürü Mimarlar Odası İzmir Şubesi çalışanlarına; iktisadi teorileri ve ekonometrik modelleri, benim anlayacağım dilde, tekrar tekrar ve sıkılmadan anlatan Prof.Dr. Asaf Savaş Akat'a, Prof.Dr. Sencer Divitçioğlu'na, Prof.Dr. Kutlu Zoral'a ve Dr. İlkin Baray'a; istatistiki analizler için gerekli olan matematiksel derivasyonları geliştirme konusunda gösterdiği yakın ilgiden ötürü Yard.Doç.Dr. Ali Tekin Tin'e teşekkür etmek benim için zevkle yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

Çalışmanın yapıldığı sürede, Bölüm Başkanlığı görevini yürüten Prof.Dr. Akın Süel, Prof.Dr. Çınar Atay ve Doç.Dr. Esin Aydar her türlü hoşgörüyü gösterdiler. Onların, neredeyse beni odama hapsedici bu tutumları olmasaydı, bu çalışma herhalde bitmezdi. Bu nedenle, kendilerine burada teşekkür etmek çok cılız kalıyor.

Öte yandan, mesai arkadaşlarım her türlü yükümü çekerken, sıkıntılarını ve sevinçlerimi yürekten paylaştılar. Böyle bir anlayış herkese nasip olmaz, sağıolsunlar.

Bunca yardıma, desteğe ve hoşgörüye karşın, ortaya çıkan bu çalışmanın aksayan tüm yönlerinin sorumluluğunu, ile ride düzeltmeye de söz vererek, ben üstleniyorum.

İÇİNDEKİLERSayfa No

İNGİLİZCE ÖZET (SUMMARY)	i
TEŞEKKÜR	iv
İÇİNDEKİLER LISTESİ	vi
ÇİZELGELER LISTESİ	x
ŞEKİLLER LISTESİ	xi
BÖLÜM 1. GİRİŞ	1
1.1. Kent Ekonomisi ve Gelişme Aşamaları	3
1.2. Çalışmanın Kısa Bir Özeti	7
Dipnotlar	12
KISIM I TEORİK ÇERÇEVE	
BÖLÜM 2. KLASİK RANT TEORİSİ VE KENTSEL UYARLANIŞI	15
2.1. Ricardo'nun Farklılık Rantı	16
2.2. Klasik Teori ve Thünen Modeli	19
2.3. Kentsel Arazi Değerleri Teorisi	20
2.4. Sonuçlar	25
Dipnotlar	27
BÖLÜM 3. KENTSEL ARSA VE KONUT PAZARI MODELLERİ	29
3.1. Alonso Modeli	31

3.2. Muth Modeli	35
3.3. NUE Modelleri	41
3.4. Sonuçlar	44
Dipnotlar	48
 BÖLÜM 4. KONUT ÜRETİM FONKSİYONLARI VE İKAME ESNEKLİKLERİ	
4.1. Konut Üretim Modelleri	49
4.2. Kent Toprağına Olan Talebin Fiyat Esnekliği	50
4.3. Sonuçlar	54
Dipnotlar	57
 BÖLÜM 5. KENTSEL NÜFUSUN MEKANSAL DAĞILIMI	
5.1. Fonksiyonel Formlar Ve Hesaplama	61
5.2. Teorik Çerçeve	62
5.3. Sonuçlar	64
Dipnotlar	66
 KISIM II AMPİRİK BULGULAR	
 BÖLÜM 6. NÜFUS YOĞUNLUKLARININ MEKANSAL ORÜNTÜSÜ	
6.1. Veriler ve Kaynaklar	71
6.2. Ampirik Bulgular	71
6.3. Sonuçlar	72
Dipnotlar	77
	81

BÖLÜM 7. KONUT ALANLARINDA	
SERMAYE-TO普RAK İKAMESİ	83
7.1. Cobb-Douglas Hesapları	84
7.2. CES ve VES Tahminleri	91
7.3. Türetilmiş Arsa Talebinin Fiyat Esnekliği	101
7.4. Sonuçlar	103
Dipnotlar	105
BÖLÜM 8. KENTSEL RANTLARIN DAĞILIM	
ÖZELLİKLERİ	107
8.1. Arazi Fiyatlarının Mekansal Dağılımı	108
8.2. Konut Fiyatlarının Uzaklık Esnekliği	111
8.3. Yapıdaki Konut Birimi Sayısının Uzaklıkla Olan İlişkisi	119
8.4. Sonuçlar	125
Dipnotlar	127
KISIM III SONUÇLAR	
BÖLÜM 9. ÇALIŞMANIN SINIRLARI VE MEKANSAL ANALİZİN YETERLİLİĞİ	129
9.1. Teorik Analizlerin ve Ampirik Bulguların Değerlendirilmesi	132

9.2. Piyasa Değişkenlerinin Kentsel Alt-Bölgelere Göre Dağılımı	141
Dipnotlar	145
EK 1. AMPİRİK BULGULARIN FİZİKSEL-MEKANSAL GÖRUNTÜSÜ	147
EK 2. KULLANILAN VERİLER VE ANALİZLERİN BİLGİSAYAR SONUÇLARI	152
KAYNAKLAR	186
BİBLİYOGRAFYA	193

ÇİZELGELER LISTESİSayfa No

6.1. Yoğunluk Fonksiyonlarına İlişkin Regresyon Sonuçları	74
6.2. Gelişmekte Olan Ülkelerde Yoğunluk Eğimleri	82
7.1. Regresyon Sonuçları: Cobb-Douglas	86
7.2. Regresyon Sonuçları: Emsallerin Faktör Fiyatları Oranı Esnekliği	88
7.3. İkame Esnekliği Regresyon Sonuçları: CES ve VES Tahminleri	92
7.4. Emsal (K/L) Oranlarının Mesafe Esnekliği	97
8.1. Arazi Fiyatlarının Uzaklık Esnekliği	109
8.2. Konut Fiyatlarının Uzaklık Esnekliği	114
8.3. Yapıdaki Konut Birimi Sayısının Uzaklık Esnekliği	123
9.1. Fiyatların ve Maliyet Değişkenlerinin Alt-Bölgelere Göre Değişimi	143

SEKİLLER LISTESİSayfa No

6.1. Izmir Kentsel Nüfus Yoğunluğu Eğrileri (1970, 1976, 1985)	75
7.1. İzmir Emsal Oranlarının Faktör Fiyatları Oranı İle Olan İlişkisi	89
7.2. İkame Esnekliği ile Emsal (K/L) Oranlarının Fonksiyonel İlişkisi	95
7.3. Emsal (K/L) Oranlarının Merkeze Olan Uzaklığı Göre Dağılımı	98
7.4. İkame Esnekliğinin Merkeze Olan Uzaklığı Göre Dağılımı	100
7.5. Kentsel Arsa Talebi Fiyat Esnekliğinin Merkeze Olan Uzaklığı Göre Dağılımı	102
8.1. Arazi Fiyatlarının Mekansal Dağılımı	110
8.2. Arazi Fiyatlarının Gerçek Yapısı	112
8.3. Konut Fiyatlarının Mekansal Dağılımı	115
8.4. Arazi Fiyatları ile Konut Fiyatları- nın Mesafe İlişkisi	117
8.5. İzmir Batı Kesimi Konut Fiyatlarının Mekansal Dağılımı	120
8.6. Yapıdaki Konut Birimi Sayısının Mekansal Dağılımı	124

BÖLÜM 1. GİRİŞ

Kentsel sorunlar, artık günümüzde, en ciddi toplumsal konularımız arasında yer almaktadır. Saçaklanma, geçekondulasma, kentsel finansman ya da benzeri diğer sorunlar, idarenin gerek merkezi gerekse yerel organları ve toplumun öteki kesimleri tarafından giderek daha ağır hissedilmektedir. Yaygınlığına ve diğer toplumbilimler tarafından sürdürülen yoğun araştırmalarla rağmen, yukarıda anılan konuların iktisadi analizi yok denecek kadar az yapılmaktadır.

İssizlik, enflasyon ve iktisadi kalkınma gibi ülkesel, hatta evrensel sorunlar iktisatçıların kentsel sorunlarla ilgilenmelerini engellerken, iktisadi yöntemlerin, konut ve kentsel arsa gibi özgül piyasaların iş-

leyişini açıklamada yetersiz kalabileceği kanısı da sürmektedir. Oysa, kentsel sorunların iki önemli kaynağından birincisi, plansızlık; ikincisi ise, mekansal gelişmelerin denetlenmemesidir. Birincinin aşıldığı bir toplumda, temel sorun, taşınmazlar dünyasının denetlenmesine ilişkin olanıdır. Bu, otorite düzeyinde etkin örgütlenmeyi gerektirdiği gibi, taşınmazlar dünyasının iç-iliskileri hakkında bilgi sahibi olmayı da gerektirir. Bu kere de, konut ve kentsel arsaya ilişkin piyasa mekanizmasının nasıl işlediğinin bilinmesi önem kazanacaktır. Piyasa mekanizmalarının ardındaki rasyonelin bilinmesi ile birlikte denetim mekanizmalarının da etkinliği artacaktır.

Biz, modern iktisadi analizin teorik ve empirik tekniklerinin konut ve kentsel arsa piyasalarına, özel nitelikleri dikkate alınarak, uygulandığında son derece anlamlı sonuçlar vereceğine inanmaktayız. Çünkü, kentlerde nüfusun dağılımı ve kullandıkları konut alanları belli bir düzen içinde gerçekleşmektedir. Bu düzen, diğer bir deyişle piyasa mekanizması, tahminlenebilir niteliktedir. Kentsel ekonomik düzen bir kere bilindi mi, sorunlara karşı yönetilen çözüm önerilerinin de biçim ve içeriği değişecektir. Kent ekonomisi ise, bu tür bir kaygı ile, kentlerin ekonomik yapısının açıklanabilmesi amacıyla gelişmektedir.

1.1. Kent Ekonomisi ve Gelişme Aşamaları

Kent ekonomisinin hedefi, kentlerin ekonomik teorisini geliştirmektir. Temel varsayımlar, kentlerin genel ekonomik fonksiyonları içerdiği ve bu fonksiyonlar arasında belirli bağlar olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla kent ekonomisi, bir kere, bu fonksiyonların neler olduğunu ve birbirleriyle nasıl ilişkili olduklarını göstermeye çalışır. Bunun için empirik analiz gereklidir, çünkü bir yandan teorilerin geçerliliği test edilmekte, öte yandan teorinin açıklamaya çalıştığı hipotezler üretilmektedir. Gerçekler ile teori arasındaki ilişki, sonuçta, kent ekonomisi için bir temel oluşturmaktadır. İkincisi, kent ekonomisi, kentsel diye tanımladığı ekonomik olguların daha fazla anlaşılabılır olmasına çalışır. Bunun için iki ön-koşul gereklidir; i) somut nesneler, belirli gerçeklerin kentsel olarak sınırlanabilmesi amacıyla sınıflandırılmalıdır; ii) söz konusu kentsel gerçekler arasındaki dolaysız nedensel bağlantıları gösteren bir teori geliştirilmelidir.

Yapılan bir tanımlamaya göre, kent ekonomisi, ekonomi bilimi içerisinde ekonomistlerin, kentsel ekonomik olguları anlama ve değerlendirmede kendi analiz araçlarını kullandıkları bir uzmanlaşma alanıdır, (Mills 1972a). Nitekim, kent ekonomisi, özellikle neoklasik

ekonominin etkisi altında, onun kavramlarını kentsel ekonomiye oturtarak gelişmiştir, (1).

Modern kent ekonomisi, matematiksel kentsel arazi kul lanım modelinin temellerini kuran ve bugün için kentsel ekonomik teorinin en önemli kısmını oluşturan Alonso'nun (1964) çalışmasına kadar uzanır. Alonso'nun temel katkısının ötesinde, kent ekonomisi, Muth (1969), Mills (1967, 1972a) ve diğerlerinin çalışmaları ile uygulamalı bir alan haline gelmiştir.

Kent ekonomisinin en önemli katkısı ise, teorik olarak tutarlı, fakat basitleştirilmiş bir kentsel arazi kul lanım ve piyasa arazi fiyatları modelinin geliştiril memel olmasıdır. "Tek-merkezli kent" olarak bilinen bu model, tüm istihdamın konut alanlarıyla çevrili Merkezi İş Alanı (MİA) içinde yer aldığı 19.yy. Kuzey Amerika kentsel alanları ile temellendirilmiştir. Büttüyle gerçek dışı olmasına rağmen, tek-merkezli kentin basit dairesei yapısı matematiksel analizlere ola nak tanımlıdır.

Kent ekonomistleri, tek-merkezli kenti bir prototip gibi kullanarak, kentsel mekansal yapının kısmi ve genel denge modellerini geliştirmiştir. Tipik kısmi denge analizi, MİA içinde yer alan iş sayısını verili olarak alır ve MİA etrafındaki konut amaçlı arazi kul-

lanışının mekansal yapısını analiz eder. Toprağın fiyatı, arazi kullanım yoğunluğu ve farklı kentli grupların denge konumları model tarafından belirlenir. Bugüne kadar, kısmi denge modelleri, kent ekonomisi içinde en güçlü sonuçları elde etmiştir. Arazi fiyatlarının ve arazi kullanım yoğunlıklarının, tek-merkezli kentin merkezine olan uzaklığın bir fonksiyonu olarak, merkezden uzaklaşıkça düşeceği, ve yüksek gelirlilerin kent çevresinde, düşük gelirli olanların ise merkeze daha yakın konumlarda yer seçeceği bu sonuçlardan en iyi bilinenleridir. Gelir artarken, hanehalklarının konuta, toprak büyülüğüne ve kamu servislerine ilişkin tercihleri, artan yolculuk zahmetinden çok daha hızlı gerçekleşmektedir. Tercihlerde bu tür bir kayma nedeniyle, yüksek gelirli gruplar çevre konumlar için en yüksek ödemeyi yaparken, merkezi konumlara ilişkin en yüksek ödeme düşük gelirli gruplarındır. Bu tür alanlarda, yüksek fiyatlar nedeniyle, düşük gelirli hanehalkları yüksek yoğunluklarda yaşamakta ve görece düşük miktarlarda konut alanı tüketmek zorunda kalmaktadırlar.

İstihdam, konut ve ulaşım sektörlerinin birlikte analize sokulduğu genel denge modellerinde ise daha karmaşık sonuçlar türetilmektedir. Genel denge modelinin hedefi, tek-merkezli kentin merkezi istihdam olanağının büyülüğünü ve üretken kapasitesini, merkez

etrafında ulaşımı ayrılmazı gereken toprak miktarını, trafik sıkışıklığının optimal derecesini ve tek-merkezli kent içerisinde, her bir konumda, piyasanın üreteceği konut miktarını belirlemektir. Bu tür genel denge modelleri, Mills (1967), Dixit (1973) ve diğerleri tarafından geliştirilmiştir.

Kent ekonomisinin 1970'lerde ulaştığı en önemli noktalardan birisi, kentsel alanlarda piyasa dengesi ile kaynakların toplumsal olarak optimum dağılımı arasındaki ilişkiyi kurmasıdır. Bu gelişme, genel denge modellerinin çıkışı ile üst üste düşer. Kentsel ekonomik analiz, ekonomik teoride yaygın kabul gören, üretim ve tüketim dışsallıklarının olmadığı tam rekabetçi kent ekonomisinin, herhangi bir piyasa katılımcı (üretici veya tüketici) refahının, diğerlerinkine azaltılmaksızın, arttırlamayacağı bir Pareto-etkin piyasa dengesini üreteceği ilkesini doğrular. Bu sonuç, tam rekabetçi piyasa katılımcılarının, trafik sıkışıklığı, kirlilik, gürültü gibi dışsallıklar yarattığında veya bazı olanak ve servislerin kamu sektörü tarafından sunulma zorunluluğu olduğunda elde edilmez. Ancak bu kere de, kent ekonomistleri, piyasa katılımcılarının, vergiler yoluyla sosyal maliyetleri ödemeleriyle piyasa etkinliği ilkesine yeniden erişileceğini ileri sürmektedirler.

1.2. Çalışmanın Kısa Bir Özeti

Bu çalışmanın üzerine gittiği temel sorun, kentsel toprağın kullanım biçim ve yoğunluğunu belirleyen ekonomik süreçlerin anlaşılması olarak tanımlanabilir. Dolayısıyla yapılan, taşınmazlar dünyasında olup biten olguları betimleme ve açıklama yoluyla, kenti anlama girişimidir, (2). Bu takdirde, incelenen nesne, sınırları, büyülüğu ve özgün mekansal yapısı ile verili bir kentsel alandır.

Çalışmanın amacı, araştırma alanı olarak seçilen İzmir kentinin gelisme biçimini ve mekansal yapısını belirleyen kentsel ekonomik süreçleri açıklamak olduğuna göre, bilimsel yöntemin olguya gitme yollarından birisi olan gözlemleme ile sözkonusu sürecin elemanlarına ilişkin bilgi toplanmıştır. Toplanan bilgi, teorilerin ve hipotezlerin sınanmasında kullanılacağından, empirik genellemelere olanak vermesi açısından eğilimli bir niteliğe sahip değildir. Diğer bir ifadeyle, nesnel nitelikte olan, güvenilir, ve sonucu teorinin test edilemesine yarayan, geçerli gözlem yapılmaya çalışılmıştır.

Çalışmanın araştırma kısmında iki tip bilgi toplanmıştır. Birincisi, fiyat sistemine ilişkin olan bilgidir. İkincisi ise, alansal büyüklüklerdir. Böylece, önceden

belirlenen homojen pazar bölgelerinde örnek olarak seçilen taşınmazların piyasa satış fiyatları ile bunu belirleyen maliyet değişkenleri ve hanehalklarının tüketimine konu olan büyüklükleri bilinmektedir.

Analizde kullanılan bilgi iki ayrı kaynaktan toplanmıştır. Bunlardan birincisi, İzmir Metropoliten Planlama Bürosu Arazi Kullanış Arastırması'dır. Bu kaynaktan sağlanan bilgi, sadece kentsel nüfusun mekansal dağılımına ilişkin yapılan hipotez sınamasında, 1970 ve 1976 yılları için kullanılmıştır. Bilginin çok büyük bir kesimi ise, 1985 yılında ayrıntılı anketleme yoluyla, taşınmaz piyasasının arz kesiminde yer alan birimlerinden toplanmıştır. Sözkonusu saha arastırması ile, kentin apartman tipi konut alanlarında gerek taşınmazın güncel fiyatı ile bunu belirleyen öteki değişkenlere, gerekse tüketime konu olan mekansal büyüklüklerle ilişkin bilgi derlenebilmiştir.

Çalışmada izlenen yöntem ise, kentsel ekonomik teorilerin ve hipotezlerin, gözlem yolu ile toplanan bilgi aracılığıyla, dolayısıyla belirli bir döneme ilişkin yatay-kesit verilerden hareketle, test edilip empirik genellemelere gidilmesi olarak özetlenebilir. Teorilerin test edilmesinde, bilimsel araç olarak, ekonometrik yöntemler kullanılmıştır. Ekonometri, ekonomi teorisi, matematik ve istatistiğin birleşmesiyle ortaya

çıkmış bir ekonomik araştırma yöntemidir, (Ertek 1982). Ekonometrik bir araştırmada, ekonomik teorinin formüle edilmesi, teorinin matematiksel bir kalıba sokulması, matematiksel modelin parametrelerinin tahminlenmesi ve tahmin değerleri yoluyla teorinin sınanması basılıca aşamaları oluşturmaktadır, (3). Dolayısıyla, kentsel ilişkilerin analizinde bu aşamalar dikkate alınmıştır.

Taşınmaz piyasalarının kısmi denge analizini konu alan bu çalışma, üç kısım olarak kurgulanmıştır. Birinci Kısım'da, ekonominin yeni gelişen bir alanı olan kent ekonomisinin kentsel taşınmazlara ilişkin geliştirdiği teori ve hipotezler ele alınmıştır. Rant teorisinin, kent ekonomisinin gelişmesine yaptığı yadsınamaz katkıdan ötürü, teorik çerçeve Ricardo'ya kadar uzatılmıştır. Tarımsal rant teorisi üzerinde aynı yıllarda çalışan Ricardo ve Thünen'in oluşturduğu klasik model, 1960'lı yıllarda gelişen kentsel modelin temelini oluşturmuştur. Kent ekonomisinde kısmi denge analizleri olarak bilinen pazar çalışmaları, Alonso'nun (1964) talep tarafını, Muth'un (1969) ise, kısmen de olsa, arz tarafını ele almasıyla gelişmiştir.

Öte yandan, ekonominin üretim teorisi, kentsel konut piyasasına uyarlanarak, konut üretiminde kullanılan toprak ve toprak-dışı (sermaye) girdiler arasındaki

ikame esnekliği aracılığıyla kentsel gelişme biçimini ve mekansal yapı açıklanmaya çalışılmıştır. Özellikle, değişken ikame esneklikli (VES) üretim fonksiyonuna göre, ikame esnekliği faktör miktar oranları (kat alani katsayısı - KAKS) ile değiştigidinden, kentsel-mekansal yapı hakkında daha anlamlı sonuçlar türetilebilmiştir. Bu bağlamda, kentsel nüfus yoğunlukları, toprak ve konut fiyatları ile faktör miktar oranları merkeze olan uzaklığın negatif fonksiyonları olarak ileri sürülmüşdür.

Çalışmanın İkinci Bölüm'ünde ise, kentsel ekonomik teori ve hipotezler, ekonometrik yöntemler temel alınarak ve analizin büyük bir bölümünde yatay-kesit veriler kullanılarak sınanmıştır. Elde edilen empirik bulguların vérildiği bu kısımda, kentsel nüfus yoğunlukları, konut üretiminde kullanılan faktörler arasındaki ikame esnekliği, emsal oranları, toprak ve konut fiyatları kent merkezine olan uzaklığın azalan fonksiyonları olarak tahminlenmiştir. İkame esnekliğinin emsal oranları ile birlikte monoton olarak arttığı, yapıdaki konut birimi sayısının uzaklığın artan bir fonksiyonu olduğu ise diğer empirik bulgularıdır. Üç ayrı döneme ilişkin verilerle sınanan kentsel nüfus yoğunluğu fonksiyonları ise, İzmir kentinin son onbeş yilda daha çok merkezileşme eğilimi gösterdiğini ortaya koymustur. Elde edilen önemli bir diğer empirik bulgu ise, konut fiyat-

ları eğrisinin, merkeze yakın konut alanlarında, arazi fiyatları eğrisi altında kalmasıdır. Böylece, bu tür alanlarda, arazi rantını karşılayacak oranda döşeme alanı miktarlarına erişilmediği ortaya konmuştur.

Üçüncü Kısım'da erişilen sonuçlar aktarılmaktadır. Çalışmanın en önemli sonucu, bu tip bir ekonometrik yaklaşımı kentin büyükçe bir kesiminin, kısmen de olsa, açıklanabildiğiidir. İncelenen imarlı konut bölgelerindeki apartman tipi konutların üretim fonksiyonu kentsel-mekansal yapının anlaşılmasıında son derece etkili olmuştur. Bununla beraber, dinamik dengesizlik ortamında statik denge modelleri ile çalışmanın önemli sınırları olduğunu da belirtmek gerekiyor. Dolayısıyla, Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerdeki kentsel-mekansal yapının kusursuz açıklaması, mekansal dengesizliğin kaynağını teşkil eden öteki makro değişkenlerin de irdeleneceği genel dengesizlik modellerinde aranmalıdır.

Dipnotlar

1. Neoklasik düşünce yönteminin mantığını, bu yaklaşımın ekonomik olguları ve piyasa mekanizmasını ele alış tarzında saptamak mümkündür. Buna göre, üretim ve birikim gibi olgular, bireysel karar ve seçimlerin uygulanması sonucunda ortaya çıkarlar ve fiyat mekanizması bu karar ve seçimler arasında uyum ve denge sağlar. Dolayısıyla, hareket noktası birey, ulaşılan ise toplumsal ve ekonomik dengedir. Bireysel karar ve tercihler rasyonellik temeline otururlar. Rasyonellik normları, bireyin ekonomik davranışının tüketim olduğu zaman fayda maksimizasyonu, üretim olduğu zaman ise kar maksimizasyonudur, (Akyüz 1980).

2. Bir olguyu betimlemek için o olgunun dışına çıkmaya gerek yoktur; olguyu oluş süreci içerisinde gözlemek ve kaydetmek yeter, olsa, bir olguyu açıklamak için o olgunun dışında başka olgulara başvurmak gereği vardır. Bu ise, iki olgu türü arasında ilişki kurmak bir veya daha fazla genellemenin elimizde olmasına bağlıdır, (Yıldırım 1979).

3. Teorinin empirik olarak doğrulanması, teorinin ekonometrik yöntemlerle sınanması ile aynı anlama taşır. Çünkü, teorinin empirik olarak doğrulanması veya red

edilmesi, ekonometrik parametre tahminlerine başvurma-
yı gerektirecektir, (Kılıçbay 1980).

K I S T M I

T E O R İ K Ç E R Q E V E

BÖLÜM 2. KLASİK RANT TEORİSİ VE KENTSEL UYARLANIŞI

Rant, en genel tanımıyla, toprağı ve üzerindeki olanakları (kaynakları, yapıları, vs.) kullanma hakkı için toprak sahibine ürün ya da para biçiminde yapılan ödemedir, (Harvey 1982). Bu haliyle rant, taşınmazın kullanım fiyatıdır. Bunun nasıl olduğu, ne tür mekansal dağılımlar gösterdiği ve geriye nasıl dönmesi gerektiği konusunda oldukça geniş bir iktisat yazını vardır. İktisat tarihini oluşturan düşünce aşamaları incelediğinde, rant ile ilgili tartışmaların ya da ileri sürülen görüşlerin Merkantilist döneme kadar yayıldığı görülmektedir. Fizyokratlar ile birlikte sürdürülen tartışmalar rant teorisinin bütünselliği açısından pek anlamlı değildir. Oysa, Klasik Okul, A. Smith'in, toprak rantını toprakta özel mülkiyete ve

bunun yol açtığı tekele bağlayan teorisinden, N.Senior'un rant kavramını, daha sonraki gelişmelerin öncülüğünü yaparak, bütün üretim girdilerine uygulamasına kadar farklı rant teorilerini kapsar, (Kazgan 1980).

Bununla beraber, klasik rant teorisi denildiği zaman, daima kastedilen, Ricardo (1817) tarafından geliştirilendir, (1). Bu teori, tarım için geçerli olduğunu söylediğİ azalan getiri kanunu, iktisadi büyüme teorisi ve iktisat politikası tavsiyeleriyle tutarlı bir bütün oluşturur. Bu bakımdan, aşağıda ilkin, klasik görüşü temsil ettiği kabul edilen bu teori inceleneciktir. Bütünyle tarımsal arazi odak alınarak geliştirilen klasik rant teorisi 1960'lı yillardaki kentsel rant teorisinin de temellerini oluşturmuştur. Dolayısıyla, rant teorisi, bu tarihsel gelişim biçimıyla ele alınacaktır.

2.1. Ricardo'nun Farklılık Rantı

Ricardo'ya göre, toprağın -tekrar yaratılması olanaksız olduğu anlamında- ilksel ve tüketilemez verim gücü, kit bir üretim girdisidir. Ancak, bu gücün miktarı sabittir. Ekonomi gelişirken, talep artarken, nüfus

ile kapital miktarı da, bu kit girdiye oranla artar. Dolayısıyla, üretimin doğal verimi daha kalitesiz topraklara doğru genişlemesi sonucu bu alanlarda, üretim maliyeti yükselir. Ürünün fiyatı, marginal (doğal verimi en düşük) topraklarda çalışan tarımsal firmaların emek ile kapitali kapsayan birim maliyetini karşılayacak yükseklikte olur. Eğer ürün fiyatı bunun altında ise, marginal topraklardaki firmalar tasfiye olacak, arz azalacak, ve fiyat yükselecektir; ta ki marginal topraklardaki firmaların birim maliyetine erişsin. Bu durumda, denge yeniden kurulacaktır.

Dolayısıyla, ürünün fiyatı, doğal verimi daha yüksek topraklardaki üreticilerin birim maliyetinden daha yüksektir. Fiyat ile marginal üstü topraklarda birim maliyet arasındaki fark, Ricardo'nun farklılık rantını oluşturur. Marginal topraklar ise hiç rant getirmez, (2). Çünkü, ürünün fiyatı bu topraklardaki maliyete eşittir.

Ricardo'nun farklılık rantı, tarımın yaygınlaştırılması ve yoğunlaştırılması ile ilişkili olarak değişik biçimlerde oluşur. Yaygınlaştırma ile ilişkili olan farklılık rantı da iki ayrı şekilde meydana gelir. Birincisi, yukarıda açıklandığı gibi, bütünüyle toprağın doğal verimliliğine bağlı olduğundan, buna verimlilik rantı adı verilir. Ancak, tarım ürünlerinin

maliyet fiyatı sadece toprakların değişik verimliliğince farklılaştırılmaz, pazara göre konum da büyük rol oynar. Çünkü, malların sürümü için gerekli ulaşım giderleri de maliyet fiyatına girerler. Tüketicilerine yakın olan tarım üreticileri, ulaşımı daha az para harcayacaklarından, bir üstünlüğe sahiptirler. Pazara daha uzakta kalan üreticilerin ürünleri de ödeme gücüne sahip talebin karşılanması için gerekli olduğundan, bu üreticilerin giderleri toplumsal ulaşım harcamasını belirler. Pazara yakınlık bakımından daha elverişli durumdaki üreticiler, böylelikle, ek bir gelir sağlarlar. İşte bu ikinci farklılık rantı kategorisi, pazara göre konuma bağlı olduğundan, konum rantı olarak adlandırılır. Farklılık rantının bu iki kategorisi de tarımın yaygınlaştırılması ile ilişkilidir.

Öte yandan, ekonomi gelişirken, talep arttıkça, daha önce ekilmekte olan topraklar daha yoğun olarak kullanılacak, aynı miktar toprak üzerinde daha fazla emek ve kapital uygulanacaktır. Bunun nedeni, verimli topraklarda kullanılan emek ve kapitalin son biriminin verimi azalmadıkça, daha az verimli toprakların üretime açılmasının karlı olmamasıdır. Daha iyi topraklara ek yatırımlar sonucunda, görelî olarak kötü topraklara yapılan aynı yatırımlara kıyasla ek bir gelir doğar. Çünkü, toplumsal maliyet fiyatı, yine görece en kötü

topraklardan gelen tarım ürünlerinin maliyet fiyatı tarafından belirlenecektir. Bu tür bir farklılık rantı kategorisi ise tarımın yoğunlaştırılması ile ilişkilidir.

2.2. Klasik Teori ve Thünen Modeli

19.yy.'ın ilk yarısında, klasik rant teorisinin geliştirildiği bu dönemde, Von Thünen (1826), ekonomik rant kavramını, üretimin bölgesel yerleşmesini ve bölüşümünü açıklamak için kullanıyordu. Dış dünya ile ticaretin bulunmadığı, toprağın doğal veriminin ve ulaşım olanaklarının her yerde eşit olduğu varsayımlı altında, tüketim merkezi etrafında toprak kullanımının nasıl belirleneceği üzerinde duran Thünen'e göre, tüketim merkezinin etrafında ilk üretim halkası, kolay bozulabilir, yoğun üretime elverişli, ağır ulaşım masraflarını karşılayamayacak süt, sebze gibi produktlere; ikinci üretim halkası, yakıt, yapı malzemesi sağlamak için ormanlara ayrılacak; daha sonraki halkalarda, hububat, hayvan yetiştiriciliği, avcılık alanları yer alacaktır, (3).

Thünen, bu yerleşme modelinde, üretimin tüketim mer-

kezlerine uzaklığına bağlı marginal maliyeti üzerinde duruyor ve üretim girdileri kullanımının, mesafe dahil, marginal maliyetin marginal verime eşit olduğu noktada belirleneceğini söylüyordu.

Bu modelin, daha sonra, yerseçim teorilerine kaynak teşkil eden en önemli tezi, pazar etrafındaki çeşitli arazi kullanım türlerinin, toprak için, bir yarışma içinde oldukları ve toprağın, her durumda, en yüksek ödeyen kullanımı tħassis edildiğiidir. Her bir ürünün, her bir konumda ödeyeceği rant, o konumda oluşacak ulaşım harcamalarında pazara daha uzak olan konumlara göre yapılacak tasarrufiardır. Üretimde, pazara en uzak toprak, ulaşım tasarrufu yapamayacak ve sonuçta o konumda rant da oluşmayacaktır.

2.3. Kentsel Arazi Değerleri Teorisi

İçinde bulunduğumuz yüzyılın ilk yarısında geliştirilen, kentsel topraklara ilişkin değer teorileri, bir önceki yüzyılın klasik teorisi ile 20.yy.'ın ikinci yarısında geliştirilen kentsel arsa ve konut pazarı teorisi arasında anlamlı bir teorik köprü oluşturması açısından son derece önemli, bir yere sahiptir. Özel-

likle kent toprakları üzerinde yoğunlaşan araştırmacıların hemen tümü, değerlendirme sürecinde, ulaşım olanaklarının ve konum avantajlarının önemini vurgulamışlardır.

Hurd (1903), değerin ekonomik ranta, rantın konuma, konumun uygunluğuna, uygunluğun ise yakınığa, dolayısıyla aradakiler ihmal edildiğinde, değerin yakınığa bağlı olduğunu belirtirken, kent-içi ulaşım olanaklarının, yeni bölgeleri ulaşılabilir kıldığını, böylece, arsa arzını artttırdığını, sonuçta, yarışan bütün arsaların değerlerinde düşme beklenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Rant ile ulaşım maliyetlerinin, birbirlerini tamamlayıcı olduğunu söyleyen Haig (1926), ulaşımın, mekansal sürtünmenin üstesinden gelecek bir araç durumunda bulunduğunu belirtmiş ve böylece, teoriye en önemli katkısını yapmıştır. Haig'e göre, ulaşım teknolojisi ne kadar gelişirse, sürtünme o denli azalacaktır. Dolayısıyla, sürtünme maliyetlerini meydana getiren rantlar ve ulaşım maliyetleri toplamının en azda tutulması, plancının temel hedefi olmalıdır. Ancak böyle bir hedef ile, kusursuz arsa piyasası elde edilebilir.

Dorau ve Hinman (1928) ile Ratcliff de (1949), aynı şekilde, ulaşım hızının artmasının ve maliyetinin düşmesinin, kentsel arsa arzını artttıracağını ve böylece,

arsa kiralalarında ve kentsel arsa değerlerinde düşmeye neden olacağını ileri sürmüşlerdir. Ancak, bu kısa dönemde geçerli olabilir. Uzun-dönemde, taşınmaz değerlerinin, önemli rant kategorileri nedeniyle, yeniden artacağı beklenmelidir.

Öte yandan, Ely (1924), gerek ulaşım gerekse inşaat teknolojisinde artan yeterliliğin yarattığı etkiye ilişkin benzer görüşler geliştirmiştir ve kendisinin, arsa değerlerinin hareketi kanununa temel hazırlamıştır. Ely'ye göre, artan refah ve nispeten durağan bir nüfusla gelişen bir toplumda, ceteris paribus, arazi değerleri düşecektir.

Kent ekonomisi yazısında, Haig-Ely-Dorau-Ratcliff hipotezi diye bilinen kentsel arsa değerleri teorisi, kentsel alanlarda yerseçimi kararlarını etkileyen en önemli faktörün, merkeze ulaşılabilirlik olduğu varsayımlı ile temellendirilmiştir.

Bu dönemdeki, kent toprağına ilişkin değer teorileri, nüfusun çoğalması ve toprak değer eğilimleri arasındaki ilişkilerle ilgili, doğrulu kanıtlanmamış hipotelerden, gerçekçi olmayan varsayımlar ya da koşullar ile temellendirilen eskimiş teorik formülasyonlara kadar uzanmaktadır. Sözü edilen çalışmalarla, özellikle talep etkileri gözönünde bulundurulmamıştır.

Oysa, mevcut kentsel toprak değerleri, toprağa ilişkin gelecekte beklenen net getirilerin güncel değerini sunmaktadır. Yukarıda, kentsel arazi değerleri teorisinin yeniden gözden geçirilmesi, gelecekte beklenen getirileri ve bunların güncelleştirilmesini etkileyen çok sayıda faktör üzerinde yoğunlaşmıştır. Hurd ve diğerlerinin belirttiği gibi, kentteki değerlerin yapısı, kentler gelişirken ya da kötüleşirken ve bölgelerin özellikleri değişirken, sabit değişime uğramaktadır, (Wendt 1957). Dolayısıyla, tek tek arsa değerlerini ve kentteki arsa değerlerinin toplamını etkileyebilecek faktörleri ayırdetmek de önemlidir. Üstelik, özel faktörlerin, kentteki farklı sınıflardaki topraklar üzerinde değişik etkileri vardır.

Wendt (1957), bir kentteki toprak değerleri toplamını aşağıdaki gibi formüle etmektedir;

$$V = \frac{fx(P, Y, S, Pu, PI) - (T + Oc + Iim + Dim)}{fx(i, R, Cg)} \quad (2.1)$$

V = Değerler toplamı

P = Nüfus

Y = Kentsel servisler için harcanan ortalama gelir

S = Kentsel arsa arzı

Pu= Kentsel arsanın yarışmacı çekiciliği

PI= Kamu servis yatırımları

T = Yerel taşınmaz vergileri toplamı

Oc = İşletme maliyetleri

Iim= Sermaye faizi

Dim= Yıpranma payları

i = Faiz oranı

R = Beklenen risk payı

Cg = Sermaye kazanımlarına ilişkin bekłentiler

Eşitlik (2.1)'de, yerel vergiler, bir maliyet türü olarak taşınmaz değerini etkilediği gibi, birçok faktör, örneğin mevcut arazi değerleri eğilimi, gelecekteki gelirlerle ve maliyetlerle ilgili yatırımların bekłentilerini etkilemektedir. İndirim oranının belirlenmesinde, risk faktörü ve sermaye kazanımlarına ilişkin bekłentiler, gelir ve maliyet hesaplarında gösterilen iyimserlik derecesi ve güncel değerler tarafından etkilenmektedir, (4).

Beckman 'in (1969) konut alanları arazi değerleri teorisi de, yukarıda aktarılanlarla birçok açıdan benzerlikler taşımaktadır. Modelin iki temel varsayımdan birincisi, her hanehalkının kendi konut yerini segerken, yaşama mekanı miktarını ençoğa çıkartacak şekilde davranışacağı, ikincisi ise, konut için yapılan ortalama harcama ile ulaşım masrafları toplamının gelirin bir fonksiyonu olduğunu söylüyor. Her iki varsayımda, ulaşım süresi ile ulaşım sıkıntısının yerseçimi kararlarını etkilemeyeceğini ima etmektedir. Beckman, rant ve ko-

nut yoğunluklarına ilişkin pazar çözümüne, zenginlerin kent çeperinde yerleşmesiyle ulaşmaktadır.

Kent ekonomistlerinin teorileri ile trafik akımlarının analizini birleştiren Wingo (1961) ise, konut pazarı modelini geliştirirken, kentsel rantlar ile ulaşım maliyetlerinin tamamlayıcı olduğunu belirtmiştir. Dolayısıyla, Wingo'nun analizi, kentselörnekte Haig'in, tarımsal modelde ise Thünen'in görüşlerini güçlendirici nitelikte olmuştur. Wingo da, Beckman gibi, konut alanı büyüklüğünün önemini gözönünde tutarak, fiyat ile birlikte toprak miktarına ilişkin tüketim fonksiyonunu kullanmış ve pazar denge düzeyine, arz ve talep miktarlarını dengeleyerek ulaşmıştır. Analizi, aşağıda aktarılacak olan Alonso (1964) modeliyle büyük paralellilikler taşımaktadır.

2.4. Sonuçlar

Kentsel rant teorisi, tarımsal rant teorisi ile temellendirilerek geliştirilmiştir. Klasik teori ise gerçek anlamını Ricardo ile bulmuştur. Ne var ki, Ricardo, rantı sadece toprağa ilişkin olarak incelemiştir. Bunu yaparken de, doğal nitelikleri ve verimlilik an-

lamında farklılık kategorilerini tanımlamıştır. Oysa, Thünen, ilk kez farklılaşmanın tüketim merkezlerine olan uzaklık ilişkisini kurmuştur. Böylece, merkezden açılan homojen halkalar, yerseçimi teorisinde önemli bir rol oynamaya başlamıştır.

Yirminci yüzyılın ilk yarısında, klasik teori kentsel alanlara uyarlanırken, merkeze olan ulaşım maliyetleri, yerseçimi analizinde son derece etkin bir değişken olarak değerlendirilmiştir. Efektif bir piyasa için, kiralara birlikte ulaşım maliyetlerinin en azda tutulması bir planlama hedefi olarak görülmüş, en iyi planın ise, arazi değerlerini en çoga çıkartan, böylece piyasa yeterliliğini artıran plan olduğu ileri sürülmüştür.

Dolayısıyla, ulaşım hızının artmasıyla birlikte maliyetinin düşmesi sonucu, kentsel arsa arzının artacağı ve kiralara düşeceği iddia edilmiştir. Bu dönemde, yapılan tartışmalara karşın, bütüncül bir kentsel tasınmaz piyasa modeli geliştirilememiştir. Ancak, 60'lı yıllarla birlikte, özellikle, Kuzey Amerika kentlerinin özellikleri temel alınarak geliştirilecek olan genel kentsel rant teorisi için geniş bir teorik alt-yapı hazırlanmıştır.

Dipnotlar

1. Ricardo, D. (1817): On The Principles of Political Economy and Taxation, London.

Aktaran, Alonso (1964).

2. Marjinal toprakların hiç rant getirmediği konusunda, tarımın yaygınlaştırılması ile ilişkili olan verimlilik ve konum kategorileri bağlamında, tam bir görüş birliği vardır. Ancak, tarımın yoğunlaştırılması ile ilişkili olan rant kategorisinin bütün topraklarda tarım üretimince gerçekleştirilebileceği ileri sürülmektedir. Dolayısıyla, en kötü toprak bile bu tür bir rantı sağlayabilir. Bunun için yapılan ek sermaye yatırımları, yaygın tarımda toplumsal maliyet fiyatını belirleyen yatırımlardan daha üretken olmalıdır. Bu konu için;

Hoell, G. (1975): Tarımda Kapitalizmin Gelişmesi ve Toprak Rantı, A. Doğkan (Çev.), Bilim Yayınları; İstanbul.

adlı çalışmaya bakmakta yarar vardır.

3. Thünen, ilk formülasyonunda, ulaşım maliyetini mesafeye oransal kabul etmiş, daha sonra farklı ulaşım türlerini modele dahil ederek, baştaki kabulü gevşetmiştir.

Thünen, von J.H. (1826): Der Isolierte Staat Beziehung auf Landwirtschaft und Nationalekonomie, Hamburg.
Aktaran, Chisholm (1967), s. 34-39.

4. Eşitlik (3.1), Haig, Ely, Dorau ve Ratcliff'in ularak sündaki ve yeniden yapılışmaya ilişkin inşaat tekniklerindeki artan verimliliğin kentsel arsa değerleri üzerindeki etkisi ile ilgili hipotezlerinin daha ayrıntılı incelenmesini sağlayan bir referans çerçeveye hazırlamaktadır. Bu hipotezde, özet olarak, ulaşım ve inşaat teknolojisindeki gelişmelerin toplam kentsel arsa değerlerini olumsuz yönde etkileyeceği ve bu şekilde kentsel kullanım için elverişli arazi arzını artıracığı belirtilmektedir, (Wendt 1957).

BÖLÜM 3. KENTSEL ARSA VE KONUT PAZARI MODELLERİ

Ekonomik sistemler ve ekonomik modeller olarak görülen kentsel konut piyasaları, belirleyicilerinin tahmin edilmesi amacıyla, esas olarak, mikroekonomik teorilerle temellendirilerek geliştirilmişlerdir, (Türel 1979). Mikroekonominin tüketim ve üretim teorilerinde olduğu gibi, karar verici birimler, talep tarafında hanehalkları, arz tarafında ise arazi sahipleri ve müteahhitlerdir. Fiyatlar ile ürünlerin aynı anda belirlendikleri varsayıldığından, konut fiyatı, piyasanın hem belirleyicisi hem de çıktısıdır.

Son yirmibes yıl içerisinde, kentsel arsa ve konut piyasalarına ilişkin, çok sayıda ekonomik model geliş-

tirılmıştır. Tarihsel süreçte, birinci grup modeller, kısmi denge çerçevesinde konut piyasalarının, gerek talep gerekse arz kesimlerini açıklamaya çalışmışlardır. Talep modelleri, konut tüketim miktarını ve hanehalklarının yerseçimini belirlemek için, ulaşım maliyetini başlıca açıklayıcı değişken olarak varsayar. Yerseçimi ve konut tüketimi tercihi, ulaşım maliyeti ile konut maliyeti, yani kent merkezine erişilebilirlik ile konut mekani miktarı arasındaki tercih ilişkisine indirgenir. Bu tür modellerin en karakteristik olanları, Wingo (1961), Kain (1962), Alonso (1964), Muth (1969) ve Evans (1973) tarafından geliştirilmişdir.

Bu bölümde, kentsel arsa ve konut pazarı üzerine yapılacak olan ekonometrik çalışmaya anlamlı bir çerçeve tanımlamak amacıyla, bu modellerden en etkili olan ikisi, Alonso ve Muth modelleri özetlenecektir. Böylece, sözkonusu yaklaşımın temel varsayımları ve ana formüllasyonları da ortaya konmuş olacaktır.

Ilkinden niteliksel olarak farklı olan ikinci grup modeller ise, kent ekonomisi yazısında, Yeni Kent Ekonomisi (NUE) adı ile anılmaktadır. En popüler NUE modeli Richardson (1976) tarafından geliştirilmiştir. NUE modellerinin özellikleri de Alonso ve Muth modelinin ardından tartışılacaktır.

3.1. Alonso Modeli

Toprak rantının, kentsel alanda, Thünen tipi ele alınışı ile karakterize edilen Alonso modeline göre, firmalar ve hanehalkları, kent merkezine olan uzaklık ile tanımlanan konum için yarışma içersindedirler. Modelin varsayımları aşağıdaki gibidir;

1. Kent mekanı tek-boyutlu ve sürekli olup, bütün işyerleri kent merkezindedir.
2. Ulaşım, aynı maliyetle, MIA'dan bütün yönlere doğru olanaklıdır.
3. Toprak, nitelik olarak ve fiziki Özellikleri itibarıyle homojen bir yapıdadır.
4. Kentte, belediye servisleri ile vergi oranlarının mekansal dağılımı da homojendir.
5. Toprak alım-satımı üzerinde hiç bir kurumsal kısıtlama yoktur.
6. Gerek alıcılar gerekse satıcılar, piyasa hakkında kusursuz bilgiye sahiptirler.

Alonso (1964), bu modelde, hanehalkı dengesini, mikro-ekonominin klasik tüketici teorisi aracılığıyla tanımlamaktadır. Buna göre, hanehalkının refah fonksiyonu ile bütçe kısıtlayıcısı aşağıdaki gibi formülle edilmiştir;

$$u = u(z, q, t) \quad (3.1)$$

$$y = p_z z + p(t)q + k(t) \quad (3.2)$$

z = Diğer malların bileşimi (composite good) miktarı

q = Toprak miktarı

t = Kent merkezine olan uzaklık

y = Hanehalkı geliri

p_z = Bileşik mal fiyatı

$p(t)$ = Kent merkezine t uzaklıktaki toprağın fiyatı

$k(t)$ = Kent merkezine t uzaklıktaki ulaşım maliyetleri

Yukarıdaki refah fonksiyonunun klasik talep teorisinden farkı, toprak fiyatının sabit olmadığı kabulüdür. Fiyat, merkeze olan mesafe ile birlikte azalarak, bütçe doğrusunu doğrusal olmayan bir yapıya getirecektir. Dolayısıyla, ilk koşul aşağıdaki gibidir;

$$Uq/Uz = p(t)/p_z \quad (3.3)$$

$$ut/Uz = (qdp/dt + dk/dt)/p_z \quad (3.4)$$

Eşitlik (3.3), dengede, toprak ile diğer bütün mallar arasındaki, marginal ikame oranının, riyatları -yani, marginal maliyetleri- oranına eşit olduğunu göstermektedir. Eşitlik (3.4) ise, yine dengede, uzaklık (t) ile diğer bütün mallar (z) arasındaki marginal ikame oranının $(qdp/dt + dk/dt)p_z$ 'ye eşit olduğunu belirtmektedir. Eşitliğin sağ tarafında, paydada z 'nin fi-

yatı ve marginal maliyeti olan p_z vardır. Pay ise, mekansal hareketin marginal maliyetini göstermektedir. Bu, arazi fiyatlarındaki değişme (dp/dt) -uzaklık ile değişirken- çarpı arazi miktarı (q), artı ulaşım maliyetlerindeki değişmedir (dk/dt). Böylece, bir kez daha, marginal ikame oranı, marginal maliyetler oranına eşittir.

Alonso, artan yolculuğun sıkıntı yarattığını, dolayısıyla, ulaşımın marginal faydasının negatif olacağını ($U_t < 0$) varsaymaktadır. Diğer bütün malların (z) marginal faydası pozitif olacağından ($U_z > 0$), denge koşulu için;

$$(qdp/dt + dk/dt) < 0 \quad (3.5)$$

olmalıdır. Ulaşım, uzaklık ile birlikte arttıgına göre, $dk/dt > 0$ 'dır. Arazi miktarını gösteren q değeri de sıfırdan küçük olamaz, ($q > 0$). Dolayısıyla, (3.5) eşitsizliğinde dp/dt 'nin negatif olması gereklidir. Bu koşullar altında, hanehalkı, $-(qdp/dt) > dk/dt$ eşit(siz)-liğinin sağlandığı konumda yer seçecektir. Burada, ucuz araziden doğan tasarruflar, artan ulaşım maliyetlerinden fazla, ya da ancak eşittir. Büyük mekan tercih eden hanehalkları, fiyat uzaklık ile düşügüne göre, kent merkezinden uzak alanlarda yer seçecektir. Dolayısıyla, hanehalkının denge konumu, toprak mali-

yeti ile ulaşım maliyeti arasındaki tercih ilişkisi ile tanımlanmıştır.

Bununla birlikte, konut için piyasa denge şartları, klasik çözüm biçimimiyle elde edilemeyebilirdi. Öte yan- dan, hanehalkı için, her konumda konut talep eğrisi farklı olacağından, piyasa talep eğrisini bulmak için, bireysel talep eğrileri biraraya getirilemeyebilirdi. Çünkü, MIA'ya olan uzaklıktaki bu çeşitlenme, ulaşım maliyetini ve aile gelirleri içindeki harcanabilir gelir miktarlarını etkilemekte ve toprak fiyatı, her konum için farklı olduğundan, diğer mallar için topra- ğın marginal ikame oranı değişen mesafe ile birlikte farklılaşmaktadır. Alonso, bu analitik problemi çöz- mek amacıyla, toprak için ödenebilecek fiyat eğrileri- ni (bid price curves) kullanmaktadır. Her bir ödene- bilecek fiyat eğrisi, hanehalkının (firmanın) sabit tatmin (kar) düzeyinde kalırken, her konumda, toprak için ödenebilecek fiyatları göstermektedir. Konuta ilişkin ödenebilecek fiyat eğrilerinin eğimi ve şekli, hanehalklarının, konum ve mekan için, sahip oldukları zevk ve tercihler tarafından belirlenmektedir.

Hanehalkı dengesi, piyasa fiyatı eğrisinin en düşük ödenebilecek fiyat eğrisine teget olduğu noktada tanım- lanmaktadır. Alonso, piyasa dengesini türetmek için de, "genelleştirilmiş denge çözümü" kullanmaktadır.

Hanehalkları, ödenebilecek fiyat eğrilerinin eğimlerine göre, kentsel alanda yer seçeceklerdir; en dik eğrilerin sahipleri en merkezi konumlarda yerleşme eğiliminde olacaklardır, (1).

Alonso modeli, piyasanın arz kesimi üzerinde durmamaktadır. Konut talebi de, toprak talebi anlamında ele alınmış, diğer bir deyişle, konut, modele açıkça sokulmamıştır. Çünkü, Alonso'nun geliştirdiği teori, kent içinde arazi değerleri ile arazi kullanımları ilişkisi ile ilgilidir. Dolayısıyla, asıl dikkat noktası konut amaçlı kentsel topraklardır. Böylece, çalışmasının Giriş Bölümü'nde de belirttiği gibi, tarımsal rant teorisi ile kentsel arazi değerleri teorisini bütünlüğetirebilme amacıyla ulaşmaktadır.

3.2. Muth Modeli

Toprak rantının, Thünen tipi ele alışının bir diğer örneğini teşkil eden Muth (1969) modeli de, Alonso modeli gibi, kent mekanının tek-boyutlu ve her yönde sürekli olduğunu varsayımaktadır. Ancak Muth, konut ve konut-dışı sektörlerin yersegimi ve mekan için yarışma içinde olduklarını dikkate almaz. Bununla birlik-

te, Muth, sadece piyasanın talep yönü ile değil, fakat aynı zamanda, arz kesimi ile de ilgilenmektedir. Toprağa olan talep, türetilmiş konut talebi olarak, doyaylı anlamda, gözönünde bulundurulmuştur. Diğer bir deyişle, toprak, konut üretiminde bir girdidir.

Muth modeli, aşağıdaki varsayımlar ile temellendirilmiştir;

1. Konut, toprak ve üzerindeki yapı ile birlikte, bir servisler demeti olarak tanımlanmaktadır.
2. Konut birimi fiyatı, konut servislerinin fiyatıdır.
3. Konut ve ulaşım dışında, diğer bütün malların fiyatları kentte her konumda aynıdır.
4. Tüketiciler arasında, farklı konut ve konum türleri için zevklerdeki farklılıklar, başlangıçtaki formülasyonlar için ihmal edilmiştir.
5. İlk formülasyonlar için, tek bir istihdam merkezi varsayılmıştır.
6. Seyahat başına maliyetler, sabit ve değişken kesimlerden oluşmaktadır.
7. Değişken maliyetler, mesafe ile birlikte artmayan bir oranda yükselmektedir.
8. Zaman maliyeti, ücret oranının bir fonksiyonudur.
9. Başlangıçta, hanehalkı başına sabit yolculuk varsayılmıştır.

Muth, bu varsayımların ardından, refah fonksiyonu ile bütçe kısıtlayıcısını aşağıdaki gibi formüle etmiştir;

$$u = u(x, q) \quad (3.6)$$

$$y = x + p(k)q + T(k, y) \quad (3.7)$$

q = Konut tüketimi

x = Konut ve ulaşım dışında, diğer bütün mal harcamaları

y = Hanehalkı geliri

k = MIA'ya olan uzaklık

$p(k)$ = Uzaklığın bir fonksiyonu olarak konut birimi fiyatı

T = Konum ve gelirin bir fonksiyonu olarak, ulaşım maliyeti

Alonso modelinin aksine, uzaklık, refah fonksiyonuna dahil edilmemiştir. Sonuç olarak, ulaşım tatmini hakkında herhangi bir varsayılm yoktur. Eşitlik (3.7)'ye göre, hanehalkının mekansal dengesi için ilk koşul;

$$-qp(k)/k = T(k, y)/k \quad (3.8)$$

Eşitlik (3.8), denge noktasında, MIA'dan yapılacak kısır uzaklaşmadan kaynaklanacak konut maliyetindeki düşmenin, ulaşım maliyetindeki artış ile karşılaşacağı göstermektedir. Yerleşiminin konut fiyatını etkile-

lemeyle, hanehalkının konut tüketimini de etkileyecesi varsayılmıştır.

Muth, hanehalkı gelirindeki değişmenin konut yerseçimi üzerine olan etkilerini analizine katarken, konut servislerine olan talebin, ve ulaşım maliyetlerinin gelir esnekliklerinin görelî büyüklüklerine bağlı olarak, yerseçiminde, merkeze veya çepere doğru değişiklik olabileceğini göstermiştir. Örneğin, konut servislerine olan talebin gelir esnekliği daha büyükse, denge konum merkezden daha uzağa kayacaktır.

Konut arzi analizi için, kent toprağının mekansal tekliği (büTÜnlÜĞÜ) anahtar varsayımdır. Öteki varsayımlar, kent toprağının bütünüyle homojen ve bölünebilir olması, firma ve hanehalklarının gerek ürün gerekse faktör piyasalarında yarışmacı oldukları, ve bütün firmaların aynı üretim fonksiyonuna sahip bulunduklarıdır. Konut üreticisi firmaların, iki tip girdi satın aldıkları varsayılmaktadır; toprak ve toprak-dışı (sermaye). Toprak-dışı girdi fiyatlarının kentin her yerinde aynı olduğu varsayılrken, toprak fiyatının MİA'ya olan uzaklık ile birlikte değiştiği varsayılmıştır.

Firmanın kar maksimizasyonu için ilk koşul, dengede, girdilerin marjinal ürün getirilerinin, fiyatlarına eşit olması gerektidir. Mekansal teklik varsayımlı

altında, yerseçimi dengesi, firmaların konum yeri seçiminin, mekansal anlamda herhangi bir kayma ile kaların artmayacağı şekilde yapacaklarını gerektirmektedir. Mekansal denge koşulunu tamamlayan eşitlik, ürün (konut) fiyatının, toprak-dışı faktör fiyatlarının düşük olduğu yerlerde, toprak rantlarının yüksek olacağını söylemektedir. Ulaşım maliyetleri de, toprak dışı maliyetler arasındadır. Dolayısıyla, kent merkezinde, gerek konut fiyatı gerekse toprak fiyatı, en yüksek düzeydedir.

Öte yandan, toprak piyasasındaki denge, her bir toprak parçasının (parselin) en yüksek ranti ödeyen tarafından kullanılacağını gerektirir. Üreticilerin konumsal denge eşitliği ise, konut fiyatındaki toprak payının, diğer konumlardan daha düşük olduğu yerde (merkezi alanlarda) toprak ranti eğrilerinin daha dik olacağını belirtmektedir. Bu koşul, toprağın konut üretiminde, toprak fiyatlarının mekansal çeşitlenmesine karşılık, toprak-dışı girdilerle ikamesine bağlıdır. Toprak ranti eğrisinin eğimi, ikame esnekliği sıfır olmadıkça, konut fiyatı eğrisinden daha dik olacaktır.

Muth, farklı konut tipi üretiminin etkilerini, bütün firmaların aynı üretim fonksiyonuna sahip oldukları varsayımlını gevseterek analiz etmektedir. Her bir firma tipinin, belirli bir konut tipi ürettiği varsayılmak-

tadır. Toprak rantı eğrileri, konut üretiminde, toprağın görelî önemi ile ters ilişki içinde değişerek, her konut tipi için farklı olacaktır. Alonso modelinde olduğu gibi, MIA etrafındaki halkalarda farklı konut tipleri üretilmekte, artan mesafe ile, arazi kulanım yoğunluğu düşmekte ve konut tipi değişirken toprağın görelî önemi artmaktadır. Her bir konut tipi üretimine tahsis edilen kent toprağının büyütüğü, her bir konut grubuna olan talep ile belirlenmektedir.

Muth, aynı zamanda, kentlerde nüfus yoğunlıklarının dağılımını da analiz etmiştir. İlkin, nüfus yoğunlıklarının artan ortalama hanehalkı büyütüğü ve arazi birimi başına üretilen konut değeri ile arttığı, hanehalkı başına artan konut tüketimi ile düşüğü gösterilmiştir. Fiyatlar ile yoğunlıkların mekansal çeşitliliklerini incelemek için, log-lineer bir talep fonksiyonu ve logaritmik olarak doğrusal (Cobb-Douglas), ölçüye göre sabit getirili, bir üretim fonksiyonu varsayılmıştır. Nüfus yoğunluğu-mesafe ilişkisi negatif üstel fonksiyon ile açıklanabilmistir.

Gerek Alonso gerekse Muth modelinde, kentsel nüfus büyütüğünün sabitleneceği varsayılmıştır. Denge şartları, karşılaştırmalı statik bir çerçevede incelenmiş, nüfus büyümesi ve bunun, fiyatlara olduğu kadar, arz ve talep üzerine olan etkileri dikkate alınmamıştır.

Gelişmekte olan ülkelerde ise, kentler son derece hızlı büyümekte ve sözkonusu büyümeye, beraberinde işsizlik, düşük gelir seviyeleri ve konut piyasalarında dikkate değer bir dengesizlik oluşturmaktadır. Alonso modelinde, nüfusun mekan ve konum tercihlerinde farklılığı kabul edilmiş, ancak bu, gelirin bir fonksiyonu olarak düşünülmüştür. Oysa, gelişmekte olan ülkelerde, kitlesel kırsal-kentsel göç nedeniyle, kent nüfusu gerek kentsel yaşam biçimine uyma, gerekse konut talebi anlamında adamatlı farkılılaşmıştır.

Alonso modelinde, konut açıkça dikkate alınmamışken, Muth, konutu homojen bir mal olarak ele almıştır. Konut piyasasının, tek fiyat yapılı homojen bir piyasa olduğu varsayılmıştır. Gelişmekte olan ülkelerde ise gecekondu gibi başka bir alt-piyasanın varlığı, konut stokunun nitelik ve fiyat düzeyleri anlamında farklılaşmasını gerektirmektedir.

3.3. NUE Modelleri

Richardson (1976), Yeni Kent Ekonomisi'ni (NUE), genel denge çerçevesinde, refah ekonomisi ile kent ekonomisini bütünlendirme girişimi olarak tanımlamıştır. Bu

amaçla, kent ekonomistlerince, iktisadın daha önce kul-
lanılmayan branşları (refah ekonomisi ve büyüme kuramı),
ve gelişmiş matematiksel yöntemler, model kurmada bir-
leştirmiştir. Önceki kısmi denge modelleri, bu yeni
alanın başlangıç noktasını oluşturmuştur. NUE modelle-
ri, diğerlerinininkine ek olarak, çok sayıda basitleşti-
rici varsayımla temellendirilmiştir ve karmaşık mate-
matiksel biçimlerde açıklanmıştır. Mohan (1976), bu
modelleri üç kategoride grupperlendirmiştir; birinci grup
modeller, toprak rantı, nüfus yoğunluğu ve gelirin op-
timum dağılımı ile ilgilenmekte; ikinci grup modeller,
optimum rant, yoğunluk ve gelir dağılımı çalışmalarına,
trafik sıkışıklığının etkilerini ve diğer kentsel dis-
sallıkları dahil etmektedir. Optimum çözüme ulaşmak
için, politika araçları, bu modellerde test edilmekte-
dir. Üçüncü grup modeller, optimum kentlerin koşulla-
rını ve sonuçlarını türetmekle ilgilenmektedir. Bu
grup modellerde, refah, dissal olarak belirlenirken,
kent büyüğü içsel bir değişkendir. İlk iki grup mo-
del, kentsel nüfusun verili olması ve refah seviyesinin
içsel olarak türetilmesi nedeniyle, kapalı formdadırlar,
(2). Diğer bir deyişle, gelişmeye kapalı, statik bir
yapıdadırlar.

Richardson (1976), standart bir NUE modelinin varsayımlarını irdelemiş ve aşağıdakiler gibi olabileceğini be-
lirtmiştir;

1. Mekan, tek-boyutlu ve sürekliidir.
2. Tüm işyerleri MIA'da yer almaktadır.
3. Kentsel ekonomide tek bir üretim sektörü vardır.
4. Konut talebi, toprak için türetilmiş bir talep olarak kabul edilmekte, sonuç olarak, konutun heterojenliği ve dayanıklılığı ile arz fonksiyonları ihmali edilmistir.
5. Hanehalkları, ya gelir ve zevklerde homojen varsa- yılmış, ya da, Beckman (1969) modelinde olduğu gibi, aynı refah fonksiyonunda farklı gelirlere sahip olacakları varsayılmıştır.
6. Toprak pazarı, tekil ve tam rekabetçidir.

NUE modellerinin bu sınırlayıcı varsayımları, operasyonel değerlerini de sınırlamaktadır, (Türel 1979).

Richardson (1977), bu modellerin, kuram yönlendirmeli olduğunu ve gerçek dünya verileri ile test edilmediğini belirtmektedir.

Kentsel büyümeyenin dinamik dengede yer aldığı kabul eden Evans (1975) ise, büyüyen bir kentte, arazi fiyatlarının kentin her yerinde konut fiyatlarından daha fazla artacağını, ve bu artışın, konutun değerinde toprağın payını azaltmaya yönelik pazara baskı yaratacağını ileri sürmüştür. Dolayısıyla, sadece arsa arzı artırmakla kalınmayacak, bir yandan da mevcutlar daha yoğun kullanılacaktır. Bu ise, toprak-dışı faktörle-

rin toprağın yerine ikame edilmesi eğiliminin artması anlamına gelmektedir.

Dinamik denge koşulunda, yıkımlar nedeniyle azalan konut arzının kısa-dönemde yeniden karşılaşacağı varsa-ylmakta, dolayısıyla daima arz ve talep miktarları eşit olacak şekilde düşünülmektedir. Oysa, özellikle gelişmekte olan ülkelerde varolan, dinamik dengesizlik durumunda, gerek arz gerekse talep kesimlerine ilişkin önemli ayarlama kısıtlamaları vardır. Kredilerin düşüklüğü, gelirlerin azlığı, konut sektörünün düşük kapasitesi, inşaat malzemelerinin esnek olmayan arz yapısı sözkonusu kısıtlamalara örnek olarak gösterilebilir. Bu nedenle, yıkımlar nedeniyle arzdaki azalış, talep fazlasını daha da artırmakta, bu ise, fiyatlar-da yeni artışlar yaratmaktadır. Sonuç olarak, dinamik dengesizlik koşullarında büyüyen kentlerde talep ve arz özelliklerindeki değişimler, nüfus büyümeye oranına, fi-yatlardaki artısa ve konut endüstrisinin arz esnekli-ğine bağlı olarak kalıcı olabilecektir.

3.4. Sonuçlar

Kentsel rant teorisi, son zamanlara kadar, rantın genel

neoklasik analizi altında içeriklmıştır, (3). Ancak 1960'larda özellikle kentsel teoriler önerilmeye başlanmıştır. Alonso (1964), yeni ufuklar açan bir çalışma yapmış, kullandığı fikirler, daha sonradan, Muth (1969), Mills (1972b), Solow (1973) ve diğerleri tarafından geliştirilmiştir, (4).

Neoklasik kentsel rant teorisinin fikirleri oldukça karmaşık formülasyonlar üretmiş, ancak 1826'da Thünen'e kadar açılan bir yelpaze içinde bazı basit önermeler ile temellendirilmiştir. Önermeler, toprak piyasasının fonksiyonuna ve içinde incelenebileceği yönteme ilişkindir. Neoklasik ekonomiye göre toprak piyasasının fonksiyonu, toprak sahibine bir gelir kanalı açmak ve aynı anda toprağı en karlı kullanım biçimine terketmektedir. Teorik modeller, belirli bir toprak piyasasında arz edenler ve talep edenler biçiminde hareket eden rasyonel ekonomik birimlerin davranışlarından oluşturulmuştur. Modeller, belirli sınırlamalar karşısında (gelir gibi) davranışsal genellemeleri meydana getirmiştir. Modellerin sonuçları, bireysel davranış hakkında yapılan varsayımlara ve bu bireylerin karşılaştığı sınırlamalara bağlı kılınmıştır. Neoklasik davranışsal modellerin özü, bireysel birimlerin kendi hedef fonksiyonlarını marjinde maksimize etme yeteneğidir.

En basit biçimimle, neoklasik arazi kullanım modeli, sadece piyasanın talep tarafı ile ilgilenmektedir. Kent toprağına olan talep, ulaşım maliyetlerinden ve bazı belirli konumların özgül kullanıcılar karşısındaki çekiciliğinden etkilenmektedir. Örneğin, bazı iş girişimcileri kent merkezinde yerseçmekte minimum ulaşım maliyetinde önemli yığılma ekonomileri kazanmaktadır. Sonuçta oluşan rantlar, rantı ödemek üzere, kar yaratmaya da yardım eden, yoğun arazi kullanımını özendirmektedir.

Neoklasik arazi kullanım modellerinde, arz, seyrek ve düzensiz bir rol oynamaktadır. Bu, kavramsal olarak önemlidir, çünkü, kullanım üzerinde toprağın sabitliği ile empoze edilen sayılı sınırlamalar olmaksızın, talep düzenleyici rolünü oynayamaz. Dolayısıyla, toprak arzı talepteki değişimelere çok pasif bir biçimde tepki göstermektedir. Konutlar için de durum aynıdır. Arz fonksiyonları ihmali edilmiş, rantın başlica belirleyicisi talep olarak alınmıştır. Bunun iki önemli nedeni vardır; birincisi, tarımsal rant teorisi kaynaklı neoklasik arazi kullanım modellerinin asıl amacı her iki teoriyi bütünlüğe getirerek genel kentsel toprak rantı teorisine erişmektir. Dolayısıyla, konut amaçlı topraka olan talep temel belirleyici durumundadır. İkincisi ise, rantın mekansal dağılımından hareketle, ulaşım istenen hanehalklarının denge konumlarıdır.

Burada ise, ekonominin tüketim teorisinden, bireylerin gelir, zevk ve tercihlerinden yararlanılarak, toplumsal dengeler aranmaya çalışılmıştır. Böylece, genellikle talep oryantasyonlu modeller ortaya çıkmıştır.

Dipnotlar

1. Pazar dengesi için arz ve talep miktarlarının eşit olması gereklidir. Diğer bir deyişle, kent sınırlarına kadar olan bütün topraklar satılmalı, verili bir mesafede elde edilebilir olandan daha fazla toprak satışı mümkün olamamalıdır. Bunun gerekliliği, pazar hakkında kusursuz bilgi ve speküasyonun yokluğu varsayımları altında, toprak sahibinin gelirini maksimize etme isteğinden kaynaklanmaktadır, (Alonso 1964).
2. NUE modelleri, konut talebi açısından daha açık ve net olmakla beraber, konut arzı, genellikle gelişigüzel bir biçimde ele alınmıştır, (Büttler ve Beckman 1980).
3. Neoklasik rant teorisinin gelişimi, Buchanan (1929) ve Fine (1982)'de incelenmiştir, (Ball 1985).
4. Literatür oldukça geniş ve hızla büyüyen bir niteliktedir. Richardson (1977) iyi bir eleştirel inceleme hazırlamıştır. Daha sonraki çalışmalar için, Markusen ve Scheffman (1978) ve Journal of Urban Economics'in çeşitli sayılarına bakmakta yarar vardır.

BÖLÜM 4. KONUT ÜRETİM FONKSİYONLARI VE İKAME ESNEKLİĞİ

Üretim teorisi, kentsel mekansal yapıyı incelemek amacıyla geliştirilen çoğu modelin temelini oluşturur. Muth (1969), Mills (1972) ve Kau, Lee (1976a) tarafından geliştirilmiş olan bu modellerin en önemli yanı, toprak ve toprak-dışı (sermaye) girdi faktörleri arasındaki ikame esnekliği kavramıdır. Örneğin, kentsel yayılma ya da saçaklanma gibi çoğu kentsel problem, ikame esnekliği hakkında bilgi olmaksızın tam olarak anlaşılamaz. Birçok modelde, ikame esnekliği, Cobb-Douglas üretim fonksiyonu kullanılarak, ya birim varsayılmış, ya da sabit ikame esnekliği (CES) fonksiyonu ile sabit kabul edilmiştir. İkinci halde, esnekliğin birim olması gerekmekz.

Ote yandan, Hicks (1932) ve Allen (1956), ikame esnekliğinin (σ), çıktı ve/veya faktör kombinasyonlarına bağlı olarak, değişken olabileceğini belirtmişlerdir. İkame esnekliği, aynı zamanda, kent toprağına olan talebin fiyat esnekliğinin hesaplanmasıında da önemli bir rol oynamaktadır. Toprak konut üretiminde bir girdi olduğundan, kentsel toprağın fiyat esnekliği, toplam konut değerindeki arsa payına, toprak ile toprak-dışı üretim faktörleri arasındaki ikame esnekliğine, ve toprak-dışı üretim faktörleri arzının fiyat esnekliğine bağlıdır.

4.1. Konut Üretim Modelleri

Geleneksel konut üretim modelinde, (Muth 1969, 1971), konut üretiminde (Q), toprağın (L) ve sermayenin (K) birer girdi olarak kullanıldığı varsayılmıştır. Konut, birim sayısı olarak değil, fakat konut servisleri üretmede kapasite terimlerinde ölçülmektedir. Dolayısıyla, verili bir teknoloji ile, verili girdiler kullanılarak üretilebilecek maksimum konut miktarını gösteren üretim fonksiyonu, aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$Q = f(L, K)$$

(4.1)

Konut üreticilerinin, gerek ürün gerekse faktör piyasalarında, yarışmacı oldukları varsayıllırsa, ve eğer bu üreticiler, gelirlerini en çoga çıkartacaklarsa, aşağıdaki koşullar sağlanmalıdır;

$$\frac{\partial Q}{\partial L} = r/p$$

(4.2)

$$\frac{\partial Q}{\partial K} = n/p$$

(4.3)

Burada, r , n , ve p , sırasıyla, toprağın, inşaatın ve konutun birim fiyatlarını göstermektedir.

Konut üretim fonksiyonu ile ilgili ekonometrik çalışmalar, ikame esnekliği parametresi (σ) için, genellikle, belirli bir sayısal değer varsayırlar. Böyle bir varsayımlı, doğal olarak, üretim fonksiyonu için belirli bir fonksiyonel form demektir. Bunun en popüler örneği, esneklik parametresini birim varsayan, Cobb-Douglas modelidir, (1). Yakın zamanlarda, konut üretimini ve kentsel arazi kullanımını incelemek için sabit ikame esnekliği (CES) üretim fonksiyonu kullanılmıştır, (Kau ve Lee 1976a; Muth 1971). CES fonksiyonu, esneklik değerini veriler ile belirlenmesini gerektirir, dolayısıyla, önceden belirli bir sayısal değer ile sınırlanmamıştır.

Eşitlik (4.1), CES üretim fonksiyonu varsayımlıyla, aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$Q = \gamma((1 - \delta) L^{-c} + \delta K^{-c})^{-1/c} \quad (4.4)$$

Burada da, Q çıktıyı, K sermayeyi, L toprağı; γ , δ ve c ise parametreleri göstermektedir. İkame esnekliği $\sigma = 1/(1 + c)$ ile bulunabilir. Ölçeğe göre sabit getiri, kar maksimizasyonu, ve, ürün ve faktör piyasalarında rekabet koşulları varsayımlıyla (2), ikame esnekliği logaritmik doğrusal form sayesinde hesaplanabilir;

$$\ln(rL/nK) = \beta_0 + \beta_1 \ln(r/n) \quad (4.5)$$

İkame esnekliği, β_1 'in 1'den çıkartılmasıyla bulunabilir.

Bununla birlikte, yukarıda da belirtildiği gibi, ikame esnekliği parametresi (σ), çıktı ve/veya faktör kombinasyonlarına bağlı bir değişken olabilir. Revankar (1971), ikame esnekliğini, faktör kombinasyonlarına bağlı bir değişken olarak kabul eden bir üretim fonksiyonu önermiştir. Revankar'ın değişken ikame esneklikli (VES) üretim fonksiyonu, aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$Q = \gamma K^{T(1-\delta\rho)} (L + (\rho - 1) K)^{T\delta\rho} \quad (4.6)$$

Burada da, Q çıktı, K sermaye, L toprak, r, s, e ve ϱ parametrelerdir. VES fonksiyonu için ikame esnekliği ise aşağıdaki formül ile hesaplanabilir;

$$\sigma = (1 + (\varrho - 1/l - \delta\varrho)) (K/L) \quad (4.7)$$

Dolayısıyla, ikame esnekliği (σ), sermaye-toprak oranı (K/L), diğer bir deyişle Kat Alanı Katsayısı (KAKS) ile, birim etrafında değişmektedir. VES üretim fonksiyonu, neoklasik üretim fonksiyonunun gereklerini karşılarken, Cobb-Douglas fonksiyonunu da özel bir hal olarak içermektedir.

Ölgeğe göre sabit getiri, yarışma koşulları ve kar maksimizasyonu varsayımlıyla, VES fonksiyonu için, göreli gelir paylarının davranışları, CES'e benzer bir şekilde aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$rL/nK = \beta'_o - \beta'_i(r/n) \quad (4.8)$$

Burada, $\beta'_o = \delta\varrho/(1 - \delta\varrho)$, ve $\beta'_i = (1 - \varrho)/(1 - \delta\varrho)$ 'dır. Dolayısıyla, VES fonksiyonu için, ikame esnekliği, Eşitlik (4.7)'yi kullanarak ve β'_i 'i Eşitlik (4.8)'den tahminleyerek bulunabilir. $\beta'_i = 0$ olduğu durumda, VES, Cobb-Douglas fonksiyonuna indirgenecektir.

Revankar'ın belirttiği gibi, CES, ikame esnekliğinin (çıktı düzeyinden bağımsız olarak) es-miktar eğrisinin bütün noktaları boyunca aynı olmasını gerektirir. Oysa VES, ikame parametresinin, orijinden çıkan işin boyunca aynı olmasını gerektirir. Parametre, es-miktar eğrisi boyunca değişecektir.

Eşitlik (4.5) ve Eşitlik (4.8), toprak ve toprak-dışı faktörlerin görelî gelir payları ile girdi fiyatları oranı arasındaki ilişkiyi göstermektedir. Eşitlik (4.5), CES durumu, gelir payları oranının görelî fiyatların bir log-lineer fonksiyonu olduğunu belirtirken, Eşitlik (4.8), VES, doğrusal bir fonksiyonu ifade etmektedir.

4.2. Kent Toprağına Olan Talebin Fiyat Esnekliği

Kent ekonomisinde, kent toprağına olan talebin fiyat esnekliği, incelenen bir diğer önemli konudur. Muth (1965, 1969) ve Witte (1977), toplam fiyat esnekliğini tahminlemek için türetilmiş talep teorisini kullanmışlardır, (3). Ancak, bu çalışmalarında, ikame esneklikleri hesaplanmadığından, fiyat esnekliklerinin kent boyunca nasıl değiştiği üzerinde durulmamıştır, (Sirmans

ve Redman 1979). Türetilmiş talep teorisi, üretim faktörlerinin arz koşulları ile bölümüm teorisi arasında bir köprü oluşturmaktadır. Marshall'ın Hicks (1932) tarafından genelleştirilen dört kuralına göre, bir üretim faktörü olarak, toprağa olan talebin esnekliğini etkileyen faktörler, konut servislerine olan talebin fiyat esnekliği, η ; toprak ve sermaye girdileri arasındaki ikame esnekliği, σ ; sermayenin arz esnekliği, e_K ; ve toprağın görelî faktör payı, α_L 'dır.

Gerek faktör, gerekse ürün piyasalarında yarışmanın varlığı ve konut üretim fonksiyonunda ölçüge göre sabit getiri varsayımyla, türetilmiş toprak talebinin fiyat esnekliği, aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$\lambda = \frac{\eta\sigma + e_K (\alpha_L \eta + \alpha_K \sigma)}{\alpha_L \sigma + \alpha_K \eta + e_K} \quad (4.9)$$

Bugüne kadar, çeşitli çalışmalararda, konut talebinin fiyat esnekliği (η) incelenmiştir. 1970 yılı için 50 ABD kentini inceleyen Kau ve Lee (1976b), hernekar dar konut servislerine olan talebin fiyat esnekliğini doğrudan hesaplayamamışlarsa da, (4), esneklik katsayısının büyüklüğü hakkında önemli bulgular elde etmişlerdir. Birincisi, 50 kentin yarısında, fiyat esnekliği, mutlak değer olarak, birimden küçük bulunmuş, diğer

yarısında ise, fiyat esnekliğinin -1'e eşit olduğu hipotezi rededilememiştir. İkincisi, hiçbir kent, esnek konut talebi sergilememiştir. Bu sonuçlar, örneklerin yarısında -1 bulunmuş olması ile birlikte, konuta olan talebin fiyat esnekliğinin 0 ile -1 arasında olması gerektiği iddiasını güçlendirmektedir.

Konut talebinin fiyat esnekliğine ilişkin yapılan diğer çalışmalar arasında, Muth (1972), Reid (1962), Lee (1964, 1977), Polinsky (1977) ve Paldam (1970) sayılabilir. Bu tahminlemelerde de, fiyat esnekliği, mutlak değer olarak, 1 veya 1'den küçük bulunmuştur. Ancak, esnekliğin kent-içi değişimi, yukarıda sözü edilen çalışmaların hiçbirisinde ele alınmamıştır.

Konut üretiminde, sermayenin arz esnekliği (e_K) ile ilgili güvenilir empirik bilgi yoktur. Muth (1965, 1969) ile birlikte, geleneksel yazın, sermayenin arz esnekliğini sonsuz varsaymaktadır. Bu varsayımlın ar- dında, piyasaya kısa-dönemde giriş ve çıkış özgürlükleri görüşü yatsaktadır. Bu varsayımla, Eşitlik (4.9), aşağıdaki gibi yeniden yazılabılır;

$$\lambda = \alpha_L \gamma + \alpha_K \sigma \quad (4.10)$$

Bu çalışmada, imarlı konut bölgelerindeki apartman tipi konut üretimi için, konut toprağı talebinin fiyat

esnekliği, Eşitlik (4.10), $\eta = -1, \alpha_L, \alpha_K$ ve σ tahminleri kullanılarak hesaplanacaktır. Tahmin hesapları, Bölüm 7'de; kentsel alt-bölgelere göre dağılım özellikleri ise Bölüm 9'da tartışılacaktır.

4.3. Sonuçlar

Konut üretiminde kullanılan sermaye ve toprak girdi faktörleri arasındaki ikame esnekliğinin belirlenmesi amacıyla oldukça geniş araştırmalar yapılmıştır. Çünkü, ikame esnekliği, toprak rantı ile nüfus yoğunluğu eğimlerinin, ve toprak ile konutun göreli faktör paylarının belirleyicisidir, (Fare ve Yoon 1985).

Cobb-Douglas üretim fonksiyonu, üretim esneklikleri toplamını ve ikame esnekliğini birim varsayıarken, CES fonksiyonu, ikame esnekliğinin sabit olduğunu ancak birim olması gerekmeliğini kabul etmektedir. VES fonksiyonunun ikame esnekliği ise, kent mekanı boyunca değişen KAKS oranları ile birlikte farklılaşmaktadır. Esneklik katsayısının KAKS oranları ile birlikte arttıgı (Sirmans, Kau ve Lee 1979), veya tam tersine, KAKS oranları artarken ikame esnekliğinin azalabileceği (Sirmans ve Redman 1979) ileri sürülmüştür.

Öte yandan, ikame esnekliğinin KAKS oranlarının monoton olmayan bir fonksiyonu olduğu, belirli bir KAKS orana kadar arttığı, bu orandan sonra ise düştüğü de ortaya atılmıştır, (Fare ve Yoon 1985). Her üç halde de, düzenlenen fonksiyonların parametre tahminlerinin istatistiki olarak güvenilir olduğu iddiası vardır.

İkame esnekliği, kent toprağına olan talebin bulunmasında da anahtar değişkendir. Toprak talebi, ikame esnekliğinden başka, girdilerin görelî faktör payları, konut servislerine olan talebin fiyat esnekliği, ve sermayenin arz esnekliği gibi faktörlerden de etkilenmektedir. Sermayenin arz esnekliği sonsuz, konut servislerine olan talebin fiyat esnekliği ise birim varsayıldığında, kentsel toprak talebinin fiyat esnekliği ikame esnekliği ile değişecektir.

Dipnotlar

1. Gerek teorik modellerde, gerekse ampirik araştırmalarda en çok kullanılan fonksiyon, Cobb-Douglas üretim fonksiyonudur. Fonksiyonun en genel biçimdeki ifadesi;

$$Q = A K^a L^b$$

a ve b parametreleri, sırasıyla çıktıının sermaye ve toprak esnekliklerini göstermektedir. $a + b = 1$ olduğu durumda, ölçüge göre verim sabittir, ve fonksiyon birinci dereceden homojen hale dönmektedir. $a + b > 1$ ise, artan; $a + b < 1$ ise, azalan verim egemendir.

İkame esnekliği ise, faktör miktarı oranındaki görelî değişmenin faktör fiyat oranındaki görelî değişimeye oranı olup, genellikle aşağıdaki gibi formüle edilmektedir;

$$\sigma = (d(K/L)/(K/L))/(d(r/n)/(r/n))$$

Bu tanıma göre, ikame esnekliği, faktör fiyat ve miktar oranlarındaki değişimlerin bir ölçüsüdür, (Baray 1986; Akyüz 1980).

2. Ölçeğe göre sabit getiri varsayımlı yapılmayan bir CES üretim fonksiyonunda, ikame esnekliğinin hesaplanabilmesi için, Ferguson(1963) tarafından geliştirilmiş bir yaklaşım da bulunmaktadır. Modelin bir özelliği de, sermaye stoku (K) ile ilgili bilgilere ihtiyaç göstermemesidir, (Baray 1986).
3. Türetilmiş talep, herhangi bir üretim faktörü için, üretiminde kullanıldığı ürüne olan talepten kaynaklanan taleptir. Toprak, konut üretiminde kullanılan bir üretim faktörü olduğuna göre toprak talebi, konuta olan talepten dolayı, türetilmiş taleptir, (Lipsey ve Steiner 1975).
4. Kau ve Lee (1976a)'nin, sözü edilen çalışmalarında, arsa payları (α_L) hakkında bilgi sahibi olmadıkları belirtilmektedir, (Sirmans ve Redman 1979).

BÖLÜM 5. KENTSEL NÜFUSUN MEKANSAL DAĞILIMI

Kentsel nüfus yoğunluğu fonksiyonlarının tahmin edilmesi, özellikle kentsel gelişme biçiminin açıklanması açısından son derece önemlidir. Colin Clark (1951) ile bağlayarak birçok araştırmacı, özellikle gelişmiş ülke kentlerinde, söz konusu yoğunluk fonksiyonlarını tahmin etmişlerdir. Buna karşılık, gelişmekte olan ülkelerde, bilgi toplama zorlukları nedeniyle, bu konuda yapılan çalışmaların azlığı dikkati çekmektedir.

Bu bölümde, ileride empirik olarak test edilecek olan yoğunluk fonksiyonlarına ilişkin teorik çerçeveye aktarılacaktır. Mekansal yayılmanın (decentralization) iyi bir ölçüsü olarak kabul edilen yoğunluk eğimleri-

nin (density gradients) yıllara göre tahmin edilmesi ise kentsel gelişmenin yönünü ortaya çıkaracaktır.

5.1. Fonksiyonel Formlar ve Hesaplama

Kentsel nüfus yoğunluğunun yapısını göstermek üzere kullanılan en yaygın fonksiyonel form, birinci dereceden üstel biçimde olanıdır, (1);

$$D(x) = D_0 e^{bx} \quad (5.1)$$

$D(x)$, merkezden x kadar uzaklıktaki verili bir kentsel alanın nüfus yoğunluğuudur, (2). D_0 ise, kent merkezinin teorik nüfus yoğunluğu olup sabittir. Teorik yoğunluk olmasının nedeni, kent merkezinde gerçekte konut nüfusunun bulunmamasıdır, (3). Eşitlik (5.1)'deki e , doğal logaritma tabanıdır. Dolayısıyla b , yoğunluğun merkeze olan uzaklık ile birlikte değişme oranını ölçmektedir. Aslında;

$$\frac{D'(x)}{D(x)} = b \quad (5.2)$$

olmaktadır. Başka bir deyişle, b , kent merkezine olan birim uzaklık başına, yoğunluktaki yüzde değişme-

yi gösterdiği için, yoğunluk fonksiyonunun eğimidir.

Yögenluk ile ilgili çalışmalarında en önemli ilgi b parametresine aittir. Çünkü b, kentsel alandaki yayılmanın bir ölçüsüdür. Sabit yarı-çaplı bir dairesel ya da yarı-dairesel bir kentsel alan için, kentsel nüfusun merkezden belli bir x uzaklıkta yaşayan yüzdesi ne kadar büyükse b parametresi de (D_0 'dan bağımsız olarak) mutlak anlamda o kadar büyüktür. Dolayısıyla, eğer b, iki dönem arasında b^0 'dan b^1 'e düşmüse ($b^1 < b^0$), kentsel alanın yayıldığını söylemek gerekecektir. Öte yandan, küçük b'li bir kentsel alan büyük b'li bir diğerine göre daha fazla yaygın demektir.

Eşitlik (5.1)'in tahminlenmesinde izlenen en yaygın yol, eşitliğin, her iki tarafın doğal logaritmasını alarak, doğrusal kalıba sokulması ve regresyon analizi-ne tabi tutulmasıdır. Buna göre, Eşitlik (5.1) yeniden aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$\ln D(x) = \ln D_0 + bx \quad (5.3)$$

5.2. Teorik Çerçeve

Üstel yoğunluk fonksiyonu, ekonomide, kolaylıkla elde edilebilen verilerle tahminlenebilen ve test edilebilen anlamlı bir teoriden türetilmiş ender fonksiyonlardan birisidir.

Clark modeline göre, çalışanların tümünün kent merkezinde istihdam edildiği bir kentsel alan düşünülür. Sözkonusu nüfus, MIA'yı çevreleyen konut alanlarında oturur. Konut, toprak ve sermaye girdileri kullanan, ölçüye göre sabit getirili Cobb-Douglas üretim fonksiyonu ile üretilmektedir. Toprak ve sermayenin satın alıldığı ve konutun satıldığı piyasalar ise yarışmacıdır. Sermayenin fiyatı dışsal olup kentin her yerinde eşittir. Ancak, toprak ve konut fiyatları içseldir ve merkeze olan uzaklık ile değişmektedir. Konuta olan talebin fiyat esnekliği 1, tüm çalışanların gelirleri ise eşittir. Dolayısıyla, dengede, toprak rant düzeyleri, konut fiyatları ve nüfus yoğunluğu merkezden uzaklaştıkça üstel olarak düşmektedir. Model giderek çeşitli biçimlerde değişikliğe uğramıştır, (Mills 1972).

Model son derece basit olup çeşitli açılardan da gerçek dışıdır. Bununla birlikte, kentsel arazi kullanımı-

mının önemli elemanlarını içermektedir. Örneğin, konutta girdi ikamesi ve hanehalklarının konut fiyatları ile ulaşım maliyetleri arasında seçme yapmaları modelin en önemli özellikleridir. İhmal edilen kentsel gerçekler ise, dağınık istihdam merkezleri, konut sermayesinin uzun ömürlü olmasından kaynaklanan dengezilik, idarenin imar kararları, diğer bir deyişle kentsel arazi kullanım biçimine yapılan müdahaleler, ve gelir eşitsizliğidir. Ancak, modelin içerdiği elemanlar, Eşitlik (5.1)'in yeterli bir yaklaşım sağlaması anlamında, yeteri kadar önemli bulunmaktadır.

Yukarıda aktarılan modelin, Eşitlik (5.1) hakkında test edilebilir bazı sonuçları vardır. Birincisi, gelir ne kadar büyükse, b parametresi o kadar küçük olacaktır. Artan gelir, konut talebini artıracak, bu da hanehalklarının merkezden daha uzaklara, toprağın dolayısıyla konutun daha ucuz olduğu alanlara doğru kaymasına neden olacaktır. Dolayısıyla, nüfus x 'in küçük olduğu yerlerde düşerken, x 'in büyük olduğu yerlerde - b azalırken- artacaktır. İkincisi, ulaşım ne kadar ucuz ve hızlı ise, b , o kadar küçüktür. Ulaşım maliyetlerindeki düşme, konut- ulaşım maliyeti tercihini, daha ucuz konut elde etmek için daha fazla ulaşım yönünde kaydıracaktır. Böylece, ulaşım maliyetindeki düşme ile gelir artışı aynı etkiyi yaratacak, b 'yi düşürecektir. Üçüncüsü, kentsel nüfustaki artış

D_o 'ı yükseltecek, diğer bir deyişle, her mesafedeki yoğunluk görelî olarak artacaktır. Bu da, kentsel nüfusun artması ile birlikte b'nin azalması hipotezi-ne sıkı sıkıya bağlıdır.

Modelin doğrudan bir sonucu olmamasına rağmen ileri sürülebilecek bir diğer görüş ise, nüfus artışının kentsel alanı birden fazla alt-merkezi destekleyebilir duruma getirmesidir. MIA'da bulunan üretim, satışlar ve istihdam yüzdesi görelî olarak düşecektir. Dolayısıyla, MIA'nın kentsel alanın uzak mesafelerindeki bölgeleri ile olan bağları zayıflayacak, bu ise hanehalklarının uzak mesafelere olan hareketini sağlayarak b parametresinin düşmesi sonucunu doğuracaktır.

5.3. Sonuçlar

Kentsel nüfus yoğunluğu çalışmalarında geniş kabul gören en önemli sonuç, nüfus yoğunluğunun, herhangi bir zaman kesitinde, merkeze olan uzaklığın üstel olarak azalan bir fonksiyonu olduğunu. Bu sonuç, gerek teorik gerekse empirik bulgularla desteklenmiştir. İlk sistematik empirik analiz, Clark (1951) tarafından

hazırlanmıştır. Modelin en önemli elemanı, nüfus yoğunluğunun uzaklık ile değişme derecesini gösteren parametredir. Bu parametrenin düşmesi yaygın kentleşme, yükselmesi ise, kentsel merkezileşme anlamına gelmektedir.

Modelin temel varsayıımı gereği, kentin tek-merkezli kabul edilmesi en önemli sınırını oluşturmaktadır. Gerçekte ise, birden fazla merkez nedeniyle, yoğunluk eğrisi düzgün azalmaz. Azalırken, öteki aktivite merkezlerinde başka yoğunluk tepeleri yaratır. Öte yandan, yoğunluk eğrisi, fonksiyonun matematiksel formülasyonu gereği, orijinden (MIA) çıkan yoğunluk eksenini keser. Bu nokta ise, merkezin teorik yoğunluguğur. Oysa gerçekte, kent merkezinin bulunduğu bölgede konut nüfusu olmadığı için, adeta bir yoğunluk çukuru vardır. Bu iki parametrenin, tek açıklayıcı değişken olan merkeze uzaklığa göre tahminlenmesi modelin eleştirilebilecek bir yönüdür. Aslında, her iki parametre de, kent büyüklüğünün, arsa piyasasının, ulaşım maliyetlerinin, gelir düzeyinin ve kent yaşının fonksiyonudur, (Alperovich 1983).

Dipnotlar

1. İkinci dereceden üstel fonksiyonlar, Tanner (1965) ve Sherratt (1960) tarafından Sydney için kullanılmıştır. Fonksiyon aşağıdaki gibidir;

$$D(x) = \exp(a - bx^2)$$

Ajo (1965) ise, Londra için kare-kök üstel fonksiyonun daha anlamlı sonuçlar verdiği ileri sürmektedir;

$$D(x) = \exp(a - b^{1/2})$$

Tel Aviv-Yaffo için Alperovich (1982) yukarıdakilerle birlikte aşağıdaki fonksiyonları da test etmiştir;

$$D(x) = ax^b \quad \text{ve} \quad D(x) = a + bx$$

2. Bu çalışmada, kentsel nüfus yoğunluğu ile, birim konut alanı başına düşen insan sayısını kastetmekteyiz.

3. Bazı çalışmalar bu tür alanları hesaplama dışı bırakmakta, bazıları ise hata payının küçük olduğu gereğesi ile dahil etmektedirler. Öte yandan, kent merkezinin nerede bitip, konut nüfusunun nerede başladığı MIA sınırlaması ile ilgili ayrı bir çalışma konusudur.

Bu nedenle, biz de bu çalışmada, kent merkezini bir nokta olarak alıp merkezi alanları hesaplamaya dahil ettik.

K I S I M I I

A M P İ R İ K B U L G U L A R

BÖLÜM 6. NÜFUS YOĞUNLUKLARININ MEKANSAL ÖRÜNTÜSÜ

Bölüm 5'de tartışılan üstel nüfus yoğunluğu fonksiyonu İzmir için üç ayrı döneme ait yatay-kesit verilerle test edilmiştir. Bu bölümde, analizde kullanılan veriler ve kaynaklar, empirik bulgular ve analizin önemli sonuçları aktarılacaktır.

6.1. Veriler ve Kaynaklar

1970 ve 1976 kentsel nüfus yoğunluğu bilgileri, o dönemde İmar ve İşkan Bakanlığı İzmir Metropoliten Plan-

lama Bürosu tarafından oluşturulan bulunan Arazi Kullanış Araştırması foylerinden elde edilmistir. Her bir foyün ait olduğu konut alanındaki net nüfus yoğunluğu ($\text{kişi}/\text{km}^2$) hesaplanmış ve sözkonusu alanın geometrik merkezinin, -merkez noktası Vilayet Konagi olmak üzere- kent merkezine olan uzaklıği haritadan km. olarak ölçülüştür, (1).

1970 ve 1976 yılları için, sırasıyla 108 ve 130 nokta saptanmış, dolayısıyla analiz, 1985 verileri ile tutarlı olması açısından, bölgesel olmaktan çıkarılıp noktasal hale getirilmiştir. 1985 verileri ise, kent içinde 105 noktadan toplanmıştır. Veri homojenliğini sağlamak amacıyla, yine seçilen her bir konut parselinde net yoğunluk hesaplanmıştır. 1976'dan 1985'e kadar geçen 9 yılda, kent merkezinde çok önemli bir kaymanın olmadığı varsayımyla, merkez noktası aynen alınmış, buna göre uzaklıklar aynı birimlerde tesbit edilmiştir.

6.2. Ampirik Bulgular

Tek açıklayıcı değişkenli nüfus yoğunluğu fonksiyonunun tahminlenmesinde Klasik Doğrusal Regresyon Analisi

zinin en yaygın yöntemi olan En Küçük Kareler Yöntemi (EKKY) kullanılmıştır, (2). Regresyon sonuçları Çizelge 6.1'de, fonksiyonun her üç dönemdeki davranışının daha iyi algılanabilmesi amacıyla tahminlenen Regresyon Eğrileri ise Şekil 6.1'de sunulmaktadır.

Tahminlenen parametrelere göre, İzmir için nüfus yoğunluğu fonksiyonları aşağıdaki gibi yeniden yazılıbilir;

$$1970-\ln D_{(x)} = 11.6279 - 0.33658 x \quad (6.1)$$

(196.18) (-18.95)

$$1976-\ln D_{(x)} = 11.8163 - 0.28539 x \quad (6.2)$$

(298.69) (-27.00)

$$1985-\ln D_{(x)} = 12.3201 - 0.23878 x \quad (6.3)$$

(170.80) (-22.12)

Fonksiyonların orijinal durumları ise aşağıdaki gibi olacaktır;

$$1970-D_{(x)} = 1120 e^{-0.34 x} \quad (6.4)$$

$$1976-D_{(x)} = 1391 e^{-0.29 x} \quad (6.5)$$

$$1985-D_{(x)} = 2220 e^{-0.24 x} \quad (6.6)$$

Uzaklık değişkeninin (x), kentsel nüfus yoğunluğu değişkenini ($D_{(x)}$) istatistikî açıdan önemli derecede etkileyip etkilemediğinin anlaşılması için $b=0$ hipo-

ÇİZELGE 6.1 YOĞUNLUK FONKSİYONLARINA İLİŞKİN
REGRESYON SONUÇLARI

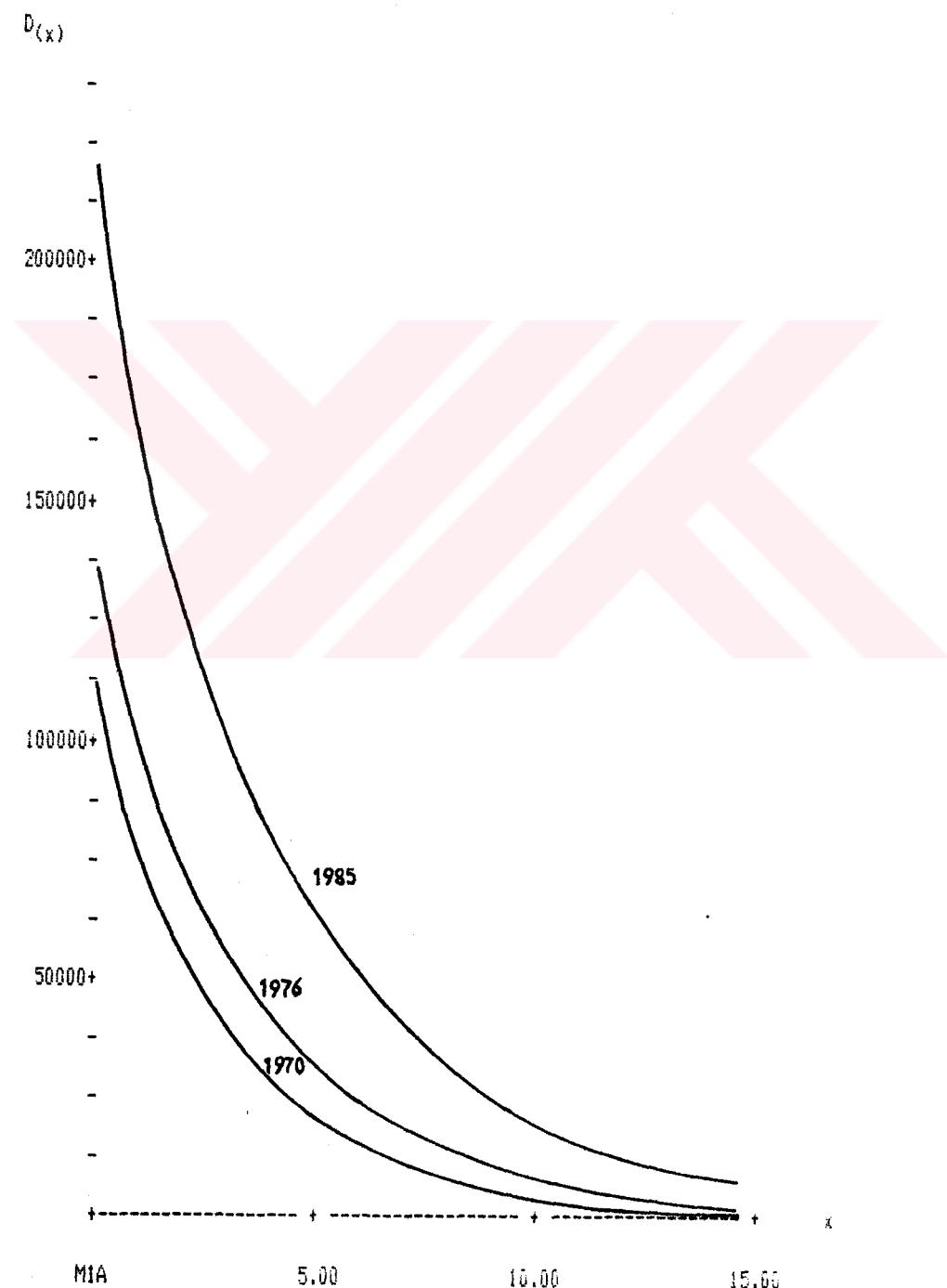
Bağımlı Değişken = $\ln D(x)$

Bağımsız Değişken	1970	1976	1985
Sabit	11.6279	11.8163	12.3201
	(196.18)	(298.69)	(170.80)
x	-0.33658	-0.28539	-0.23878
	(-18.95)	(-27.00)	(-22.12)
s	0.3821	0.2765	0.4300
r^2	0.77	0.85	0.83
F	359.21	733.33	489.00

t-oranları parantezler içindedir.

s, tahminin standart hmasını; r^2 , determinasyon kat-sayısını; F, F istatistiğini göstermektedir, (regresyon analizlerinde özellikle t-testleri pek iyi neticeler vermediğinde, F-testinin yapılması yararlı olabileceği gibi, ekonometrik çalışmalarında, genellikle F-oranları da arandığından, biz de bu oranları vermemi uygun gördük).

ŞEKİL 6.1 İZMİR KENTSEL NÜFUS YOĞUNLUĞU
EĞRİLERİ (1970, 1976, 1985)

tezi test edilmiştir. Eğer uzaklık, yoğunluk üzerinde etkili değilse $b=0$ 'dır. Nitekim;

$$\ln D_{(x)} = \ln D_0 - bx \quad (6.7)$$

bağlantısında $b=0$ olduğunda, x her ne değer alırsa alısin $D_{(x)}$ bundan etkilenmez, dolayısıyla;

$$\ln D_{(x)} = \ln D_0$$

olur. Tersine, eğer uzaklık yoğunluk değişkeni üzerinde etkili ise b 'nin sıfırdan farklı olması (pozitif etki için $b > 0$, negatif etki için $b < 0$) gereklidir. Yoğunluk fonksiyonunda uzaklığa göre negatif bir ilişki sözkonusu olduğundan alternatif hipotez $b < 0$ şeklinde formüle edilmiştir. Önemlilik derecesi her üç yıl için de 0.05 alındığında, t-oranları 1.658 civarında bulunmuştur, (3). Tahminlenen b parametrelerinin t-oranları $t_{0.05} = 1.658$ değerinden küçük olduğundan, her üç dönem için de $b=0$ hipotezi rededilerek, $b < 0$ hipotezi kabul edilmiştir. Buna göre, uzaklık değişkeni kentsel nüfus yoğunluğu değişkenini negatif olarak etkilemektedir.

Regresyon analizinin bir diğer önemli bulgusu ise, r^2 değerlerinin nispeten yüksek oluşu, diğer bir de-

yisle, kentsel nüfus yoğunluğunundaki değişimlerin (artışların veya azalışların) çok büyük bir yüzdesinin kent merkezine olan uzaklıktaki değişimler (azalışlar veya artışlar) ile açıklanabilir çıkmasıdır. Bu na göre, kentsel nüfus yoğunluğu ile uzaklık değişkeni arasındaki korelasyon katsayıları, 1970, 1976 ve 1985 yılları için, sırasıyla, 0.88, 0.92 ve 0.91'dir. Bu da, her iki değişken arasında, nedenselliği tartışılısa bile, sıkı bir ilişki olduğu anlamına gelmektedir.

6.3. Sonuçlar

Kentsel nüfus yoğunluğu ile kent merkezine olan uzaklık arasındaki ilişki için çeşitli matematiksel formülasyonlar önerilmistiir. Bu çalışmada, birinci dereceden üstel olan yoğunluk fonksiyonu test edilmiştir. Aempirik araştırmalarda en sık kullanılan bu fonksiyon nüfus yoğunluğu ile merkeze olan uzaklık arasındaki ilişkiye gösteren eğrinin orijine olan konkavlığı ile belirlenir. Yoğunluk eğimini gösteren b parametresinin önemi, kentin yaygınlık derecesinin bir ölçüsü olarak değerlendirilmesidir. Dolayısıyla, kent yayılıdıkça, ceteris paribus, b'nin düşmesi beklenecektir.

Öte yandan, b'nin düşmesi, eğrinin konkavlığının artması, diğer bir deyişle, yoğunluğun merkezin hemen yakınında aniden düşüp, giderek azalma derecesinin yavaşlaması anlamına gelmektedir. Bu ise, yaygın kentleşme demektir.

İzmir'in yoğunluk eğimleri 1970, 1976 ve 1985 yılları için, sırasıyla, -0.34, -0.29 ve -0.24 olarak tahminlenmiştir. Şekil 6.1'de de görüldüğü gibi, yoğunluk eğrilerinin dikliği giderek artmaktadır. Öte yandan, kent merkezinin teorik yoğunluğunu ifade eden D_0 katısında da belirgin bir yükselme vardır. Bu katsayı 1970, 1976 ve 1985 yılları için, sırasıyla, 1120 ki/ha, 1391 ki/ha ve 2220 ki/ha mertebesindedir, (4).

Ele aldığımız yatay-kesitlerde yoğunluk eğrileri, bir yandan yukarıya doğru kayarken, öte yandan daha da dikleşmektedir. Bu, kentsel alan içinde sürekli yoğunluk artışı anlamına gelir. Yoğunluk eğrilerinin üç ayrı kesitte gösterdikleri bu davranış, aynı zamanda, döşeme alanlarını artırmacı yönde verilen imar haklarıyla da tutarlıdır. Dolayısıyla, İzmir'in son 15 yıldaki kentleşme biçimini daha çok merkezileşme eğilimi göstermiş, yayılma düzeyi yoğunluk eğrilerini etkileyebilecek derecede olmamıştır, (5).

Yukarıdaki sonucun çeşitli nedenleri vardır. Birinci-si, kısa dönemde dikey büyümeye, yerel idarelerce, yatay büyümeden daha ucuz bir kentleşme biçimini olarak görülmüştür. İkincisi, kent çevresi bir tür arsa ve konut açığı kapatma şekli olan gecekondu tipi yerleşmelerle sarıldığından yoğunluk eğrilerini yatıracak biçimde dengeli yayılma olanağı kalmamıştır. Üçüncüsü ise, artan nüfusla birlikte oluşan talebi karşılayacak imarlı arsa arzı bu süreler içinde mümkün olamadığından, açığın önemli bir bölümü mevcut imar haklarının, dolayısıyla, döşeme alanlarının arttırılması ile sağlanmıştır.

Yoğunluk eğrilerinin davranış biçiminin bir diğer özellüğü de toprak rantları ve konut fiyatları eğrileri ile gösterdiği tutarlılıktır. Bu tutarlığın ardından piyasa rasyoneli yatomtadır. Yoğunluğun yüksek olduğu yerlerde rant düzeyleri de yüksektir, ya da tam tersi. Dolayısıyla, kent merkezine olan uzaklık ile kentsel nüfus yoğunluğu arasında, dolaylı da olsa, nedensel bir ilişki mevcuttur.

Öte yandan, yoğunluk eğrilerindeki dikliğin, gelecekte de artacağını, diğer bir deyişle, D_O ve b' de aynı oranlarda artış görüleceğini söylemek çok zordur.

1980'li yıllarda kentleşme politikaları, özellikle

devlet sübvansiyonlu konut edindirme yöntemleri ile birlikte, koridorlar halinde yayılma yönünde bir eğilim kazanmıştır. Ulaşım teknolojisindeki gelişmeler ve yaşamlılaşmış kent kesimlerindeki doygunluk oranları gözöne alındığında, yoğunluğun giderek yayılacağı, dolayısıyla yoğunluk eğrisindeki konkavlığın artacağı söylenebilir.

Dipnotlar

1. Gerçek uzaklıklar ile kuş-uçuşu uzaklıkların farkı, fonksiyonun tahminlenmesinde asıl amaç olan kentsel gelişmenin biçiminin açıklanması açısından ihmal edilebilir ölçüde olduğundan, her üç dönemde de yoğunluğu belirlenen noktanın merkez noktasına olan uzaklıği kuş-uçuşu hesaplanmıştır.
2. Çalışmada birden fazla açıklayıcı değişkenli yoğunluk fonksiyonlarını otokorelasyon tehlikesi nedeniyle tahminlemedik, (Alperovich 1982).
3. t kritik noktalarını gösteren dağılım çizelgesinde 106, 128 ve 103 serbestlik dereceleri yer almadığından, onlara en yakın olan 120 serbestlik derecesinin karşılığı olan 1.658 alınmıştır.
4. Gözlenen gerçek merkezi yoğunluklar fonksiyonun verdiği teorik yoğunluklardan çok daha fazladır.
5. İzmir'in yoğunluk eğimlerinde, mutlak anlamda, görülen düşüş, diğer gelişmekte olan ülkeler kentleri ile de tutarlı gözükmeektedir. Çizelge 6.2'de bazı yerleşmelerin yoğunluk eğimleri aktarılmıştır.

ÇİZELGE 6.2 GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELERDE
YOĞUNLUK EĞİMLERİ

	Yıl	Eğim
Kore *	1966	0.70
	1970	0.67
	1973	0.64
Latin Amerika **	1950	0.26
	1960	0.23
	1970	0.19
Bombay	1901	0.26
	1931	0.17
	1961	0.10
Jamaica ***	1891	1.02
	1911	0.90
	1943	0.54

* 12 metropoliten alan ortalaması.

** 8 metropoliten alan ortalaması.

*** Ülke ortalaması, (Alperovich 1982).

BÖLÜM 7. KONUT ALANLARINDA SERMAYE-TOPRAK İKAMESİ

Bu bölümde, İzmir için, Bölüm 5'de teorik çerçevesi özetlenen üretim fonksiyonları, 1985 yılına ilişkin yatay-kesit verilerle tahminlenecektir. İmarlı konut bölgelerindeki apartman tipi konut üretimine ilişkin toplanan veriler, arazi değerlerini (r_L), konut satış fiyatlarını (p_Q), yapı döşeme alanlarını (K), parsel büyüklüklerini (L), birim arsa fiyatlarını (r), ve birim inşaat maliyetlerini (n) içermektedir. Toplanan bütün fiyat bilgileri, 1985 fiyatlarını yansımaktadır. Dolayısıyla, araştırma sırasında henüz bitmiş ya da bitmek üzere olan konut inşaatlarından toplanan bilgiler, aynı baza oturtulmuştur.

Toprak-dışı faktör harcamalarına (nK) ilişkin bilgilerin yer almadığı bazı araştırmalarda, bu bilgi, konut satış fiyatından (pQ), arsaya ödenen miktarın (rL) çıkartılmasıyla elde edilmektedir, (Sirmans ve Redman 1979). Bu çalışmada, gerekli bütün bilgiler toplanmış olduğundan, toprak-dışı faktör harcamaları, birim inşaat maliyeti (n) ile toplam döşeme alanının (K) çarpılmasıyla bulunmuştur.

7.1. Cobb-Douglas Hesapları

Teorik çerçevesi Bölüm 4'de aktarılan Cobb-Douglas üretim fonksiyonunda, ölçügöre sabit getiri varsayımlı gevsetilip, üstler serbest bırakıldığında, klasik fonksiyon, aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$Q = A K^a L^b \quad (7.1)$$

Bu fonksiyonun tahminlenebilmesi için, eşitliğin her iki tarafının logaritmalarının alınması gerekmektedir;

$$\log Q = \log A + a \log K + b \log L \quad (7.2)$$

Fonksiyonun doğru tahminlenebilmesi amacıyla, bütün veriler fiyat terimlerinde oluşturulmuştur. Bunun öneMLİ bir nedeni, konut üretiminin miktar olarak değil, fakat servis kapasitesi olarak ölçmek isteyişimizdir. Konut üretiminde, servis kapasitesini en iyi yansitan değişken ise, piyasa satış fiyatıdır. Dolayısıyla, Eşitlik (7.1)'de;

$$Q = pQ \text{ (konut satış fiyatı)}$$

$$K = nK \text{ (toplam inşaat maliyeti)}$$

$$L = rL \text{ (toplam arsa bedeli)}$$

Eşitlik (7.2), En Küçük Kareler Yöntemi (EKKY) ile tahmin edilmiştir. Regresyon sonuçları Çizelge 7.1'de sunulmaktadır.

Tahminlenen parametrelere göre, konutun üretim fonksiyonu aşağıdaki gibidir;

$$\log Q = 1.0260 + 0.35157 \log K + 0.58923 \log L \quad (7.3)$$

$$(4.55) \quad (6.290) \quad (14.72)$$

Buna göre, konut üretiminin sermaye esnekliği, 0.35 ve toprak esnekliği, 0.59'dur. $0.35 + 0.59 = 0.94$ değeri ise konut üretiminin, ölçüye göre azalan getirili olduğunu göstermektedir. Ancak sözkonusu değerin, 1'e çok yakın olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Böylece,

 ÇİZELGE 7.1 REGRESYON SONUÇLARI: Cobb-Douglas

Bağımlı Değişken = logQ

Bağımsız Değişken

Sabit	1.0360
	(4.55)

logK	0.35157
	(6.290)

logL	0.58923
	(14.72)

s	0.06389
---	---------

r^2	0.97
-------	------

F	920.732
---	---------

t-oranları parantezler içindedir.

s, tahminin standart hmasını; r^2 , çoklu determinasyon katsayısını; F, F istatistiğini göstermektedir. Parametrelerin, sıfırdan farklı oldukları, 0.05 önem derecesinde, istatistikî olarak anlamlı bulunmuştur.

K ve L'de yüzde on oranında bir artışın, toplam hasıla da yüzde 9.4'lük bir artış yaratması beklenecektir.

Cobb-douglas üretim fonksiyonuna göre, konut üretiminde kullanılan faktörler arasındaki ikame esnekliğinin bulunabilmesi için, K/L oranları ile faktör fiyatları oranı (r/n) arasındaki fonksiyonel ilişkinin bilinmesi gerekmektedir. Bu ilişki, aşağıdaki gibi yazılabılır;

$$K/L = a (r/n)^b \quad (7.4)$$

Eşitlik (7.4)'ün de, aynı verilerle, ve EKKY ile tahminlenebilmesi için, aşağıdaki biçimde yazılması gereklidir;

$$\log(K/L) = a + b \log(r/n) \quad (7.5)$$

Regresyon sonuçları, Çizelge 7.2'de, tahminlenen regresyon eğrisi ise Şekil 7.1'de verilmektedir.

Tahminlenen parametreler, 0.05 önem derecesinde anlamlı bulunmaktadır. Dolayısıyla, faktör fiyatları oranı faktör miktarları oranını (K/L) pozitif üstel bir biçimde etkilemektedir. Diğer bir deyişle, faktör fiyatları oranında meydana gelecek %100'lük bir artış, emsal

ÇİZELGE 7.2 REGRESYON SONUÇLARI: Emsallerin (K/L)
Faktör Fiyat Oranları Esnekliği

Bağımlı Değişken: $\log(K/L)$

Bağımsız Değişken

Sabit	0.43678
	(17.79)

$\log(r/n)$	0.50641
	(9.60)

s	0.1400
---	--------

r^2	0.62
-------	------

F	92.240
---	--------

t-oranları parantezler içindedir.

s, tahminin standart hmasını; r^2 , determinasyon kat-sayısını; F, F istatistiğini göstermektedir.

ŞEKİL 7.1 İZMİR EMSAL ORANLARININ FAKTÖR FİYATLARI
ORANI İLE OLAN İLİŞKİSİ

K/L

16.00+

10.0+

5.0+

0.00

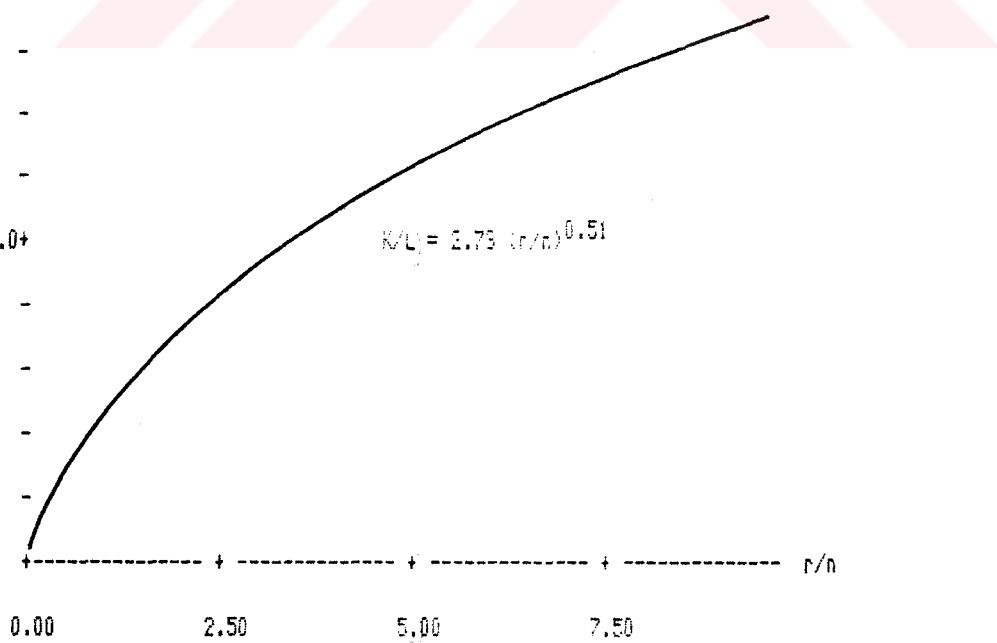
2.50

5.00

7.50

r/n

$$K/L = 2.73 (r/n)^{0.51}$$

oranlarını %50 artıracaktır. Dolayısıyla, bir an için birim inşaat maliyetlerinin kent boyunca sabit olduğu varsayılrsa, arsa ve konut alt-piyasalarında tesbit edilen ilişkiye göre, İzmir'de, KAKS oranının %100 arttırılması, toprak fiyatlarını %200 artıracaktır.

Öte yandan, Eşitlik (7.4)'ün birinci dereceden türevi alındığında, ikame esnekliği eşitliği elde edilmektedir;

$$\sigma = \frac{dK/L}{dr/n} - \frac{r/n}{K/L} \quad (7.6)$$

Bu ise, faktör oranlarındaki (K/L , KAKS) yüzde değişmenin, faktör fiyat oranlarındaki (r/n) yüzde değişmeye oranı olup, Eşitlik (7.5)'deki bağımsız değişkenin katsayısidır. Buna göre, ikame esnekliği (σ), 0.51'dir. Dolayısıyla, faktör fiyatları oranındaki nisbi değişme, K/L 'de daha küçük bir değişimeye yol açacaktır. Son ifade ediliş biçiminde, ikame esnekliği, faktör fiyatlarındaki değişimeye bağlı olarak, gerçekleşecek olan ikamenin bir ölçüsüdür. Ancak, faktör fiyatlarındaki değişimeler, teknolojik gelişmenin etkisiyle de ortaya çıkabileceğinden, ve ayrıca, teknolojik gelişmelerle faktör fiyatı değişimleri gerçek hayatı içiçe bulunduğuundan, bunların faktör ikamesi üzerindeki net

etkilerinin ayırdedilmesi çok güçtür, (Baray 1986).

İkame esnekliği ile teknolojik gelişmeler arasındaki ilişki, özetle, şu şekilde belirtilebilir; K/L oranı artarken, ikame esnekliğinin 1'den büyük, 1'e eşit ve 1'den küçük olması, sırasıyla, teknolojik gelişmenin, sermaye kullanımlı (toprak tasarruflu), nötr, ve sermaye tasarruflu (toprak kullanımlı) olmasını ifade edecektir.

7.2. CES ve VES Tahminleri

Bölüm 4'de, sabit ikame esneklikli üretim fonksiyonunun (CES), gelir payları oranının, göreli fiyatların bir log-lineer fonksiyonu olduğu, değişken ikame esneklikli üretim fonksiyonunda (VES) ise, bunun, doğrusal bir fonksiyon olduğu belirtilmiş ve bu fonksiyonel ilişkilerin matematiksel formüllasyonları da Eşitlik (4.5) ve (4.8)'de verilmiştir. EKKY ile bulunan regresyon sonuçları Çizelge 7.3'de sunulmaktadır.

Cizelge 7.3'de verilen regresyon sonuçlarına göre, CES fonksiyonu, aşağıdaki gibi yeniden yazılabilir;

ÇİZELGE 7.3 İKAME ESNEKLİĞİ REGRESYON SONUÇLARI:
CES ve VES Tahminleri

CESBağımlı Değişken: $\ln(rL/nK)$

Bağımsız Değişken

Sabit	-1.01062 (-18.02)
$\ln(r/n)$	0.49526 (9.46)
s	0.3200
r^2	0.61
F	89.5313

VESBağımlı Değişken: rL/nK

Bağımsız Değişken

Sabit	0.23321 (5.53)
r/n	0.13286 (10.32)
s	0.1862
r^2	0.65
F	106.4784

t-oranları parantezler içindedir.

 s , tahminin standart hmasını; r^2 , determinasyon kat-sayısını; F, F istatistiğini göstermektedir.

$$\ln(rL/nK) = -1.01 + 0.50 \ln(r/n) \quad (7.7)$$

$$(-18.02) \quad (9.46)$$

Bölüm 4'de, CES fonksiyonunda, ikame esnekliğinin hesaplanması için, tahminlenen α 'in 1'den çıkartılması gerektiği belirtildi. Buna göre, ikame esnekliği (σ), $1 - 0.50 = 0.50$ olacaktır. Görüldüğü gibi, Cobb-Douglas üretim fonksiyonunda gerek üretim esnekliklerine ait parametrelerin toplamının 1'e eşit olduğu gerekse ikame esnekliğinin birim olması gereği gibi varsayımlar gevşetilip, parametreler veriler ile belirlendiğinde bulunan ikame esnekliği ile CES fonksiyonunun ikame esnekliği aynı değeri vermektedir. Ancak, bu değerin, tanım gereği, tüm kentte sabit olması gereklidir.

Oysa, VES fonksiyonunun matematiksel formülasyonu gereği kentte, her K/L (KAKS) oranına karşılık gelen farklı bir esneklik katsayısı bulunabilecektir. Çizelge 7.3'de verilen parametreler ile, VES fonksiyonu da aşağıdaki gibi yeniden yazılabilir;

$$rL/nK = 0.233 + 0.133 (r/n) \quad (7.8)$$

$$(5.53) \quad (10.32)$$

Buna göre, Bölüm 4'de verilen α_0 ve α_i eşitlikleri eş-

anlı çözülüp, VES ikame esnekliği formülünün verildiği Eşitlik (4.7)'de yerlerine konulduğunda;

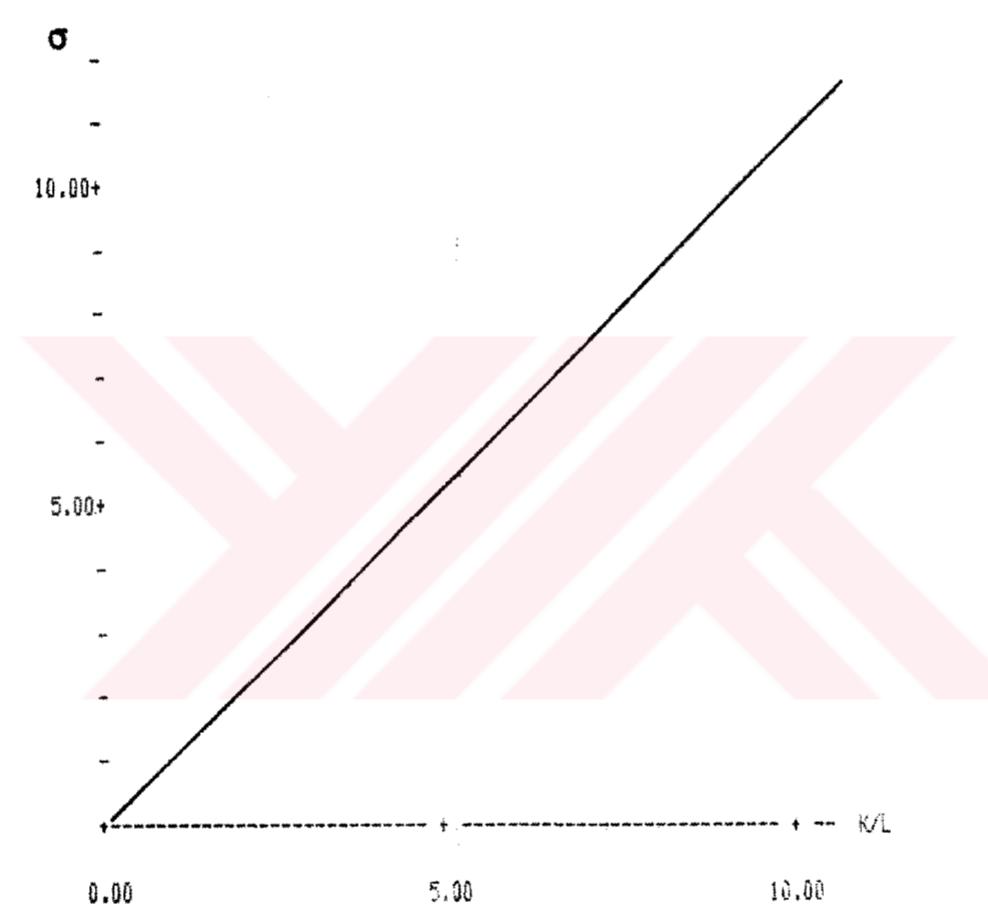
$$\sigma = 0.87 (K/L) \quad (7.9)$$

esitliği elde edilir. Böylece, her K/L oranına karşılık gelen farklı bir esneklik değeri bulunacaktır. Kentteki K/L oranları ile esneklik arasındaki ilişkiye gösteren eğri Şekil 7.2'de gösterilmektedir. İzmir'de topladığımız bilgiler, kentsel K/L ortalamasını 4.38 olarak vermektedir. Bu değeri, Eşitlik (7.9)'da yerine koymuşumda, kentsel esneklik ortalaması 3.81 olur.

Şekil 7.2'de de görüldüğü gibi, VES üretim fonksiyonundan yararlanılarak oluşturulan ikame esnekliği ile K/L oranları ilişkisi, monoton olarak artan bir eğri ile ifade edilmektedir, (1).

Öte yandan, ikame esnekliği K/L oranları ile, K/L oranları ise mesafe ile birlikte değiştiğine göre, ikame esnekliğinin mesafe içerikli bir diğer anlamı olmalıdır. Ancak, bunu belirlemek için, daha önce, K/L oranlarının merkeze olan uzaklık ile nasıl değiştiği incelemeliidir.

ŞEKİL 7.2 İKAME ESNEKLİĞİ İLE EMSAL (K/L)
ORANLARININ FONKSİYONEL İLİŞKİSİ

K/L oranlarının merkeze olan uzaklık ile olan fonksiyonel ilişkisi aşağıdaki gibi yazılabilir, (2);

$$K/L = a e^{bx} \quad (7.10)$$

Eşitlik (7.10)'un tahminlenebilmesi için, aşağıdaki log-lineer biçimıyla yazılması gereklidir;

$$\ln(K/L) = \ln a + bx \quad (7.11)$$

EKKY ile tahminlenen fonksiyonun regresyon sonuçları, Çizelge 7.4'de, regresyon eğrisi ise Şekil 7.3'de verilmektedir.

Çizelge 7.4'de sunulan empirik bulgulara göre, merkeze olan uzaklık değişkeninin K/L oranlarını negatif ve üstel olarak etkilediği söylenebilir. Dolayısıyla, Eşitlik (7.10), aşağıdaki gibi yeniden yazılabilir;

$$K/L = 6.23 e^{-0.10 x} \quad (7.12)$$

Eşitlik (7.9) ve Eşitlik (7.12), eş-anlı çözüldüğünde;

$$\sigma = 5.42 e^{-0.10 x} \quad (7.13)$$

esitliği elde edilir. Bu, ikame esnekliğinin merkeze

ÇİZELGE 7.4 EMSAL (K/L) ORANLARININ MESAFE
ESNEKLİĞİ

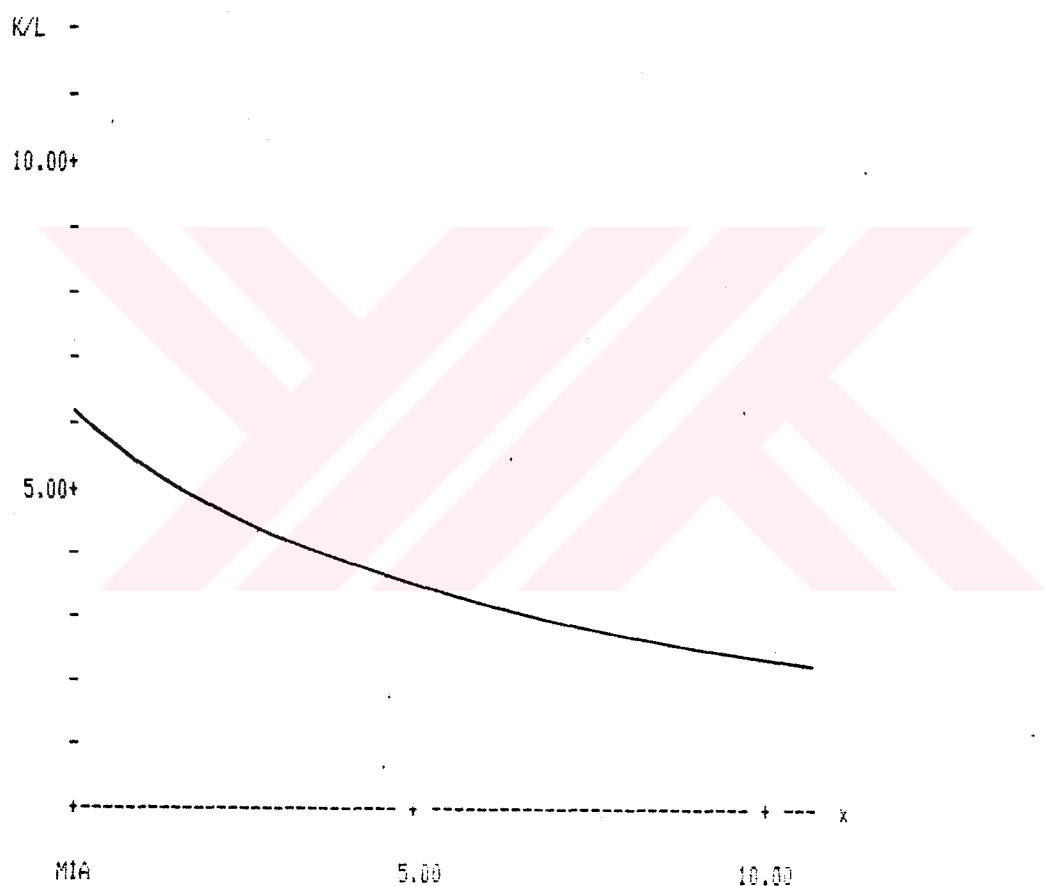
Bağımlı Değişken: $\ln(K/L)$

Bağımsız Değişken

Sabit	1.8333
	(11.06)
x	-0.1030
	(-3.03)
s	0.4842
r^2	0.14
F	9.1728

t-oranları parantezler içindedir.
 s, tahminin standart hmasını; r^2 , determinasyon kat-sayıısını; F, F istatistiğini göstermektedir.
 Parametreler, tek-yönlü test ile, 0.05 önem derecesinde istatistikî bakımdan anlamlı bulunmuştur.

ŞEKİL 7.3 EMSAL (K/L) ORANLARININ MERKEZE OLAN
UZAKLIĞA GÖRE DAĞILIMI

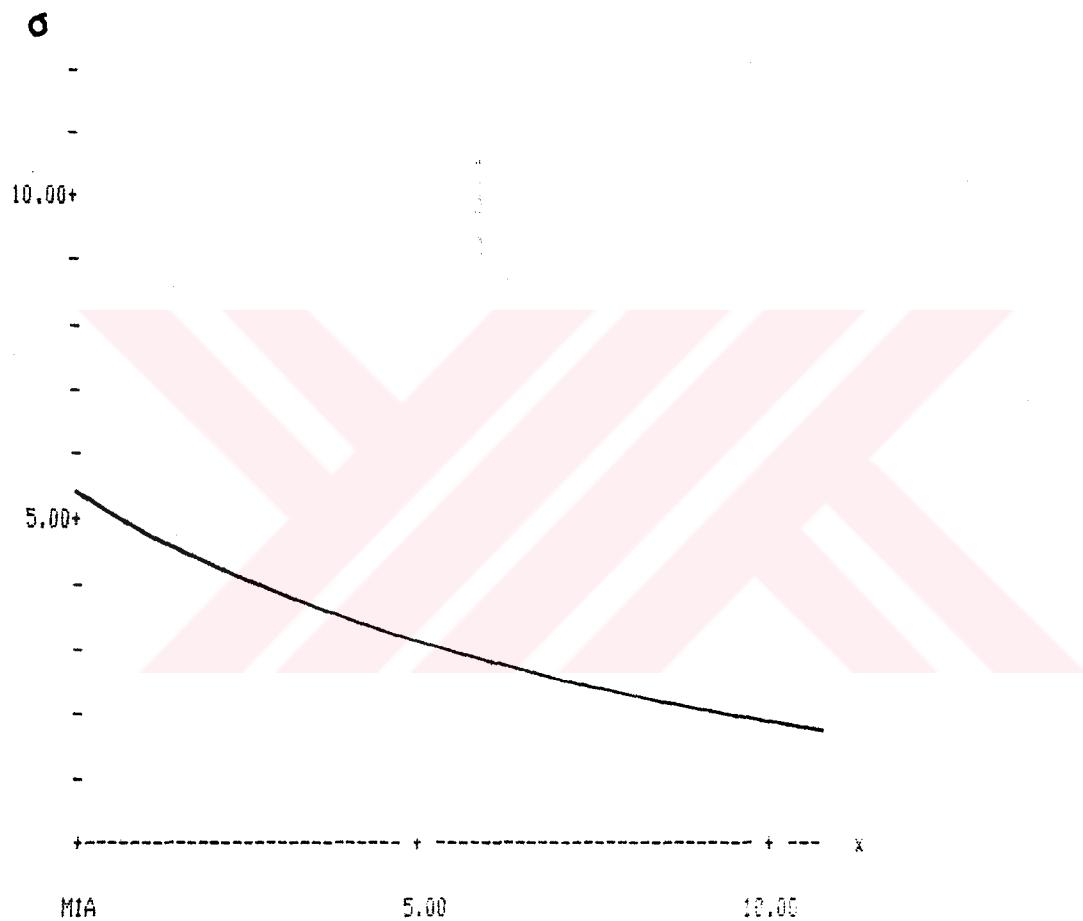

olan uzaklık ile fonksiyonel ilişkisidir. Bu ilişkiyi gösteren eğri, Şekil 7.4'de sunulmaktadır.

Şekil 7.4'den de algılanacağı gibi, İzmir'de apartman tipi konut üretiminde kullanılan toprak ve sermaye girdi faktörleri arasındaki ikame esnekliği, merkeze olan uzaklığın azalan bir fonksiyonudur. Diğer bir deyişle, toprağın pahalı olduğu, dolayısıyla K/L oranlarının yüksek olduğu yerlerde ikame esnekliği de büyütür. Bu ise, kent merkezine yaklaşıkça sermaye kullanımlı (toprak tasarruflu), uzaklaşıkça sermaye tasarruflu (toprak kullanımlı) yapılışma biçimini olduğu anlamına gelir.

Böylece, piyasa mekanizmasının, faktör fiyatlarının mekansal dağılımı ile yapılışma biçimini arasında anlamlı bir ilişki kurduğu empirik olarak kanıtlanmıştır. Nitekim, yapılan diğer analizlerde, gerek arazi fiyatlarının, gerekse buna bağlı olarak arsa paylarının, merkeze olan uzaklığın negatif bir fonksiyonu olukla-ri ortaya çıkmıştır. Ancak daha önce, kent toprağına olan talebin fiyat esnekliğinin tartışılması gerekmektedir.

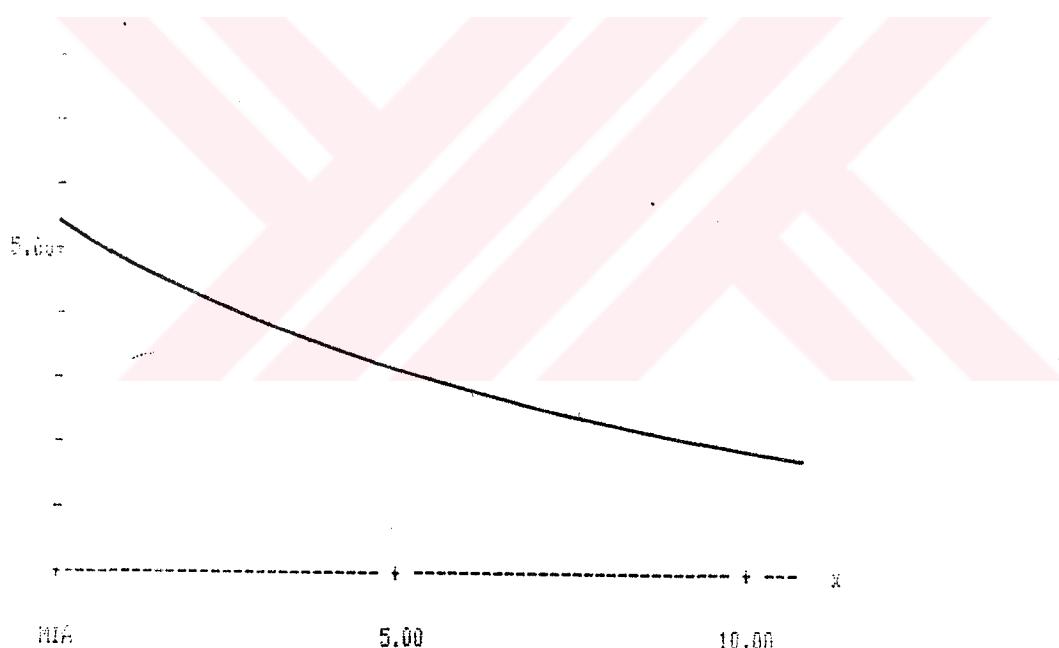
ŞEKİL 7.4 İKAME ESNEKLİĞİNİN MERKEZE OLAN
UZAKLIĞA GÖRE DAĞILIMI

SEKİL 7.4 İKAME ESNEKLİĞİNİN MERKEZE OLAN
UZAKLIĞA GÖRE DAĞILIMI

6

10.00+

7.3. Türetilmiş Arsa Talebinin Fiyat Esnekliği

Bölüm 4'de, kent toprağına olan talebin fiyat esnekliğini etkileyen faktörler sıralanmış ve bunların, toprağın görelî faktör payı (α_L); sermayenin görelî faktör payı (α_K); konut servislerine olan talebin fiyat esnekliği (η); ve, konut üretiminde kullanılan toprak ve toprak-dışı faktörler arasındaki ikame esnekliği (σ) oldukları belirtilmiştir. İzmir'de toplanan bilgilere göre, toprağın ve sermayenin ortalama görelî payları, sırasıyla, 0.35 ve 0.65 olarak bulunmaktadır, (3). Bunun bir diğer anlamı ise, İzmir'deki imarlı konut bölgelerinde, yap-sat türü konut inşaatlarında ortalama arsa payının 0.35 olduğunu. Tüm kent için, ortalama VES ikame esnekliği 3.81 olarak alındığında ve konut servislerine olan talebin fiyat esnekliği birim varsayıldığında, Eşitlik (5.10), aşağıdaki gibi yeniden yazılabilir;

$$\lambda = 0.35 (1.0) + 0.65 (3.81)$$

$$\lambda = 2.83$$

Buna göre, İzmir'de kentsel arsa talebinin ortalama fiyat esnekliği 2.83'tür. Gerçekte, kentin her noktasında, değişen K/L oranlarına göre, faktörler arası-

daki ikame esnekliği farklılığından, arsa talebinin fiyat esnekliğinin de merkeze olan uzaklığa göre değişken olması beklenmelidir. Dolayısıyla, arsa talebinin fiyat esnekliği eşitliği aşağıdaki gibi yazılabılır;

$$\lambda = 0.35 + 0.65 (\sigma) \quad (7.14)$$

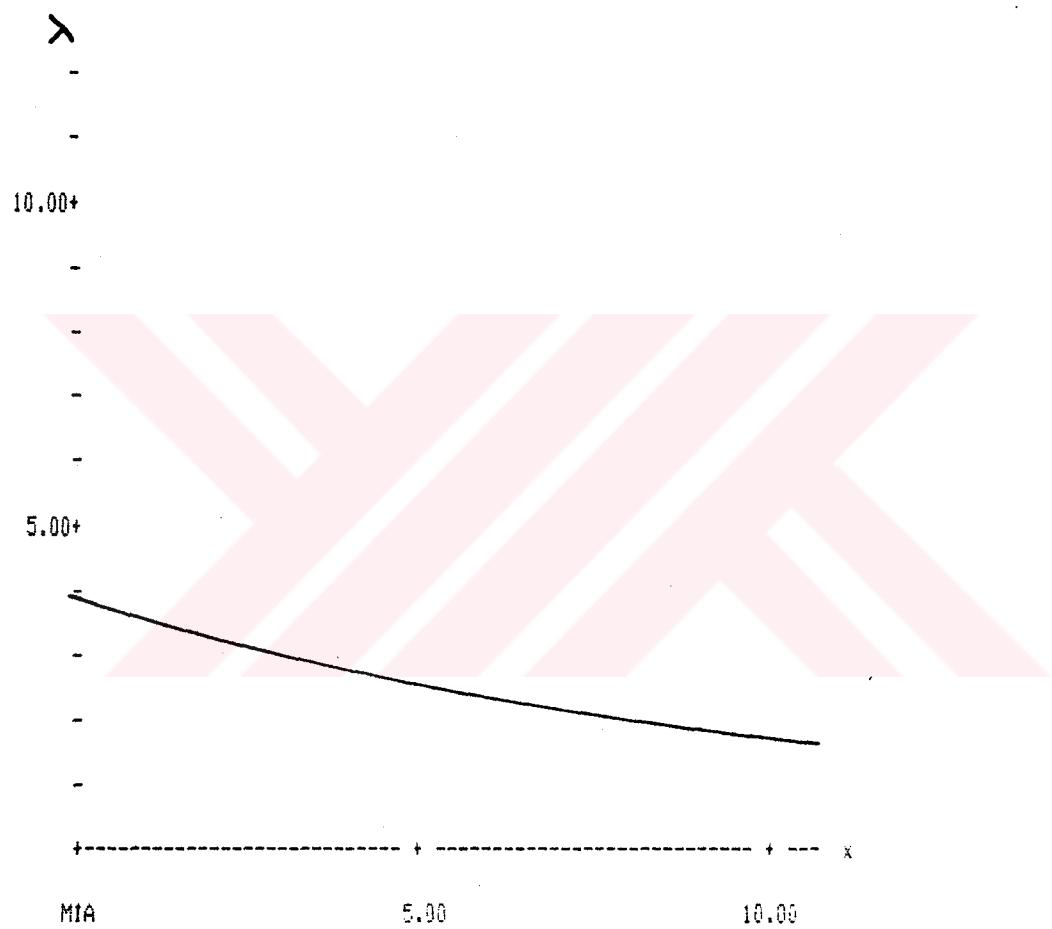
Eşitlik (7.13) ve Eşitlik (7.14) birlikte çözüldüğünde;

$$\lambda = 0.35 + 3.52 e^{-0.10 x} \quad (7.15)$$

eşitliği elde edilir. Bu ise, kentsel arsa talebi fiyat esnekliğinin merkeze olan uzaklığın azalan bir fonksiyonu olduğunu göstermektedir. İki değişken arasındaki ilişki, Şekil 7.5'de sunulmaktadır.

Şekil 7.5'de görüldüğü gibi, kentsel arsa talebinin fiyat hareketlerine karşı gösterdiği duyarlılık, merkezden uzaklaştıkça azalmaktadır. Dolayısıyla, arsa fiyatlarının yüksek olduğu yerlerde, talep daha duyarlı, düşük olduğu merkezden uzak mesafelerde ise, görelilik olarak, daha duyarsızdır. Bu ise, bütünüyle, bir sonraki bölümde tartılacak olan, kentsel rant düzeylerinin mekansal dağılımı ile ilgiliidir.

**SEKİL 7.5 KENTSEL ARSA TALEBİ FİYAT ESNEKLİĞİNİN
MERKEZE OLAN UZAKLIĞA GÖRE DAĞILIMI**

7.4. Sonuçlar

Bu bölümde, konut üretim fonksiyonları tahminlenmiş ve ikame esnekliğinin KAKS oranları ile birlikte monoton olarak arttığı belirlenmiştir. Cobb-Douglas ve CES fonksiyonları ikame esnekliğini sabit varsayımdan, kentsel yapılaşma biçimini açıklayabilmek için VES fonksiyonundan yararlanılmıştır.

Ölçeğe göre sabit getiri, kar maksimizasyonu ve tam rekabet varsayımları ile doğrusal hale getirilen VES üretim fonksiyonuna göre bulunan ikame esnekliği, matematiksel formülasyonu gereği, KAKS oranları ile değişmektedir. KAKS oranları ise merkeze olan mesafenin azalan bir fonksiyonu olduğuna göre, merkezden uzaklaşıkça, giderek oransal olarak daha az sermaye kullanan buna karşılık toprak-yoğun bir mekansal yapılaşma biçimini sözkonusudur.

Dolayısıyla, kent toprağına olan talebin fiyat esnekliğinin, toprağın pahalı olduğu yerlerde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu da, yüksek gelirli grupların yerseceği konut alanlarında talebin mesafe değişimlerine karşı daha duyarlı, düşük gelirli grupların bulunduğu çeperde ise daha duyarsız olduğu anlamına

gelmektedir.

Gerek ikame esnekliğinin, gerekse toprak talebi fiyat esnekliğinin merkeze olan uzaklığa göre gösterdikleri değişimin, toprak rantlarının ve konut fiyatlarının mekansal dağılımı ile tutarlı olması gerekmektedir.

Ancak bu şekilde kentsel yapıya ilişkin empirik genellemelere gidebilmek mümkün olacaktır.

Dipnotlar

1. Girdilerin zayıf kullanılabılırlığı (WDI) üretim fonksiyonuna göre, kentsel konut üretiminde, ikame esnekliği, K/L oranlarının monoton olmayan, belli bir K/L oranından sonra giderek azalan bir fonksiyonudur. Santa Clara County tek-aile evleri datası ile yapılan bir çalışmaya göre, WDI üretim fonksiyonu ikame esnekliğinin, K/L oranının 2.1'e eşit olduğu noktaya kadar arttığı, bundan daha yüksek emsallerle birlikte ise giderek azaldığı ortaya konmuştur, (Fare ve Yoon 1985). Ancak sözkonusu çalışmada, ikame esnekliği katsayısının belli bir K/L oranından sonra giderek azalmasının kentsel-mekansal gerekçeleri açıklanmamış, sadece istatistiki olarak son derece anlamlı olduğu belirtildmiştir.

2. K/L oranının uzaklık (x) ile olan fonksiyonel ilişkisi, başta da belirtildiği gibi, kentsel nüfus yoğunluğunlarının uzaklıkla olan ilişkisine benzer şekilde alınmıştır. Buradaki temel varsayıım, K/L oranları ile yoğunluklar arasında pozitif bir ilişki olduğunu.

3. Konut üretiminde faktörlerin görelî payları, toplam konut değerinde toprağa ve sermayeye düşen kesimleri

yansıtır. Dolayısıyla, konutun üretimi için, birim arsa fiyatı (r) çarpı parsel büyüklüğü (L)'nın toplam değerdeki yüzdesi, toprağın görelî faktör payını, birim inşaat maliyeti (n) çarpı toplam döşeme alanı (K)'nın toplamdaki yüzdesi ise sermayenin payını ifade eder.

BÖLÜM 8. KENTSEL RANTLARIN DAĞILIM ÖZELLİKLERİ

Bu bölümde, 1985 yılında İzmir'den toplanan fiyat, uzaklık ve miktar bilgileri ile, arazi ve konut fiyatlarının merkeze olan uzaklığa göre nasıl değişikleri incelenecək, ve her iki dağılımin özelliklerini aracılığıyla, kentsel gelişme biçimini ve değişik kentli grupların mekansal yersegimi eğilimleri arasındaki ilişkiler tartışılacaktır, (1). Çalışmanın bütünlüğünü korumak amacıyla, bir önceki bölümde kullanılan verilerde değişiklik yapılmamış, ve sinanacak ekonomik modelerde, kent merkezine olan uzaklık başlıca açıklayıcı değişken olarak alınmıştır.

8.1. Arazi Fiyatlarının Mekansal Dağılımı

Tek-merkezli kent varsayımlıyla temellendirilen ekonomik modeller, kentsel arazi fiyatlarının, kent merkezine olan uzaklığın negatif üstel bir fonksiyonu olduğunu ileri sürmektedirler, (Alonso 1964; Muth 1969; Mills 1972). Dolayısıyla, arazi fiyatlarındaki değişmeyi açıklayan tek değişken, merkeze uzaklık olarak alındığında, aşağıdaki fonksiyonel ilişki yazılabilir;

$$R(x) = a e^{bx} \quad (8.1)$$

Eşitlik (8.1)'de, $R(x)$, merkeze x kadar uzaklıktaki arazi fiyatını; x , kent merkezine olan uzaklığını; b , arazi fiyatlarındaki değişmenin derecesini; e ise, doğal logaritma tabanını göstermektedir. Fonksiyonun tahminlenebilmesi için, Eşitlik (8.1)'in aşağıdaki gibi yazılması gerekmektedir;

$$\ln R(x) = \ln a + bx \quad (8.2)$$

Eşitlik (8.2), Bölüm 7'de açıklanan, fiyat verileri kullanılarak, EKKY ile tahminlenmiştir. Regresyon sonuçları Çizelge 8.1'de, tahminlenen arazi fiyatları eğrisi ise Şekil 8.1'de verilmektedir.

ÇİZELGE 8.1 ARAZİ FİYATLARININ UZAKLIK ESNEKLİĞİ

Bağımlı Değişken: $\ln R(x)$

Bağımsız Değişken

Sabit	12.5755
	(40,04)

x	-0.25017
	(-3.88)

s	0.9176
---	--------

r^2	0.21
-------	------

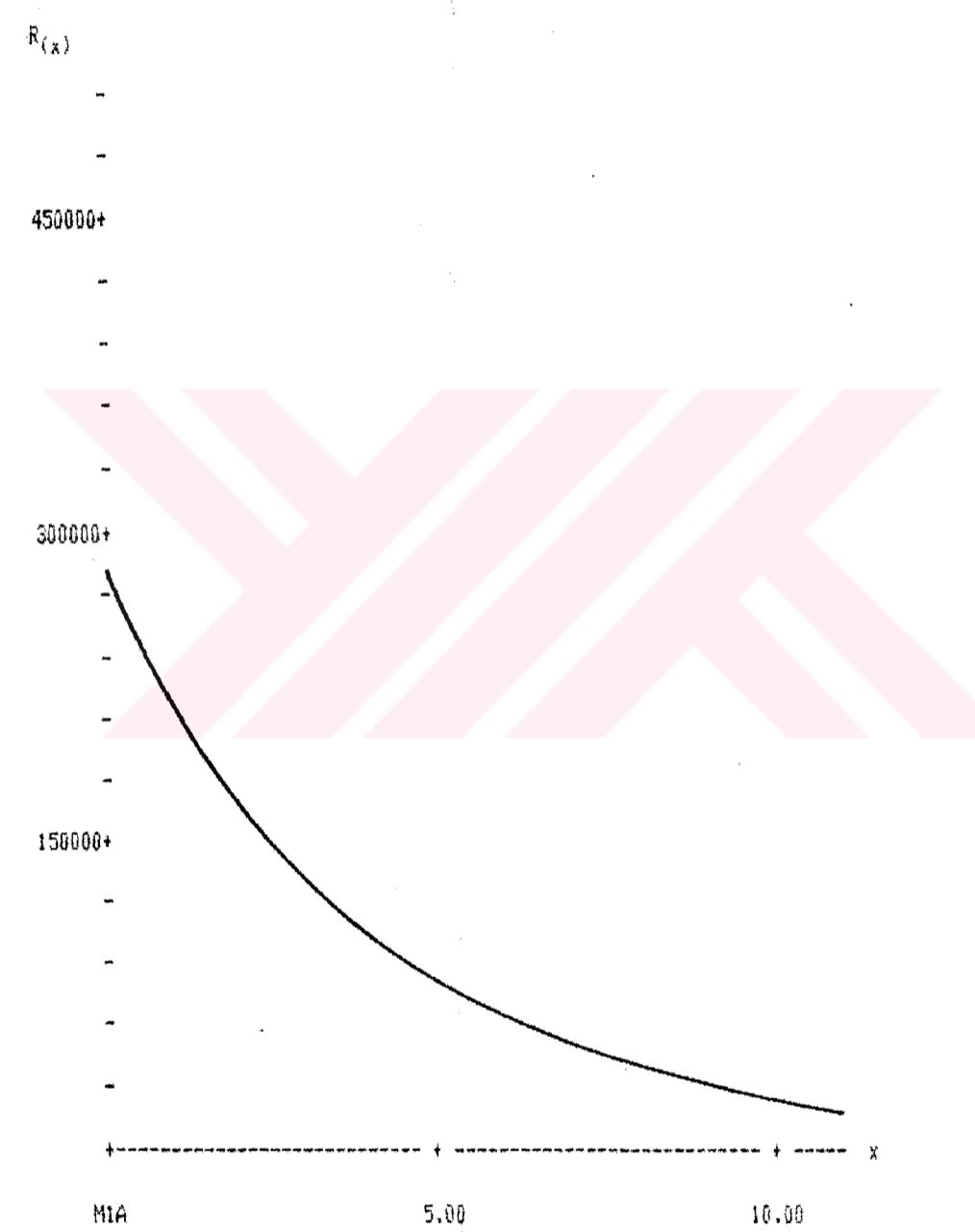
F	15.066
---	--------

t-oranları parantezler içindedir.

s , tahminin standart hmasını; r^2 , determinasyon kat-sayısını; F, F istatistiğini göstermektedir.

Parametreler, tek-yönlü test ile, 0.05 önem derecesinde, istatistiki olarak anlamlı bulunmuştur.

ŞEKİL 8.1 ARAZİ FİYATLARININ MEKANSAL DAĞILIMI

Çizelge 8.1'de verilen değerler ile, regresyon eşitliği aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$\ln R_{(x)} = 12.57 - 0.250 x \quad (8.3)$$

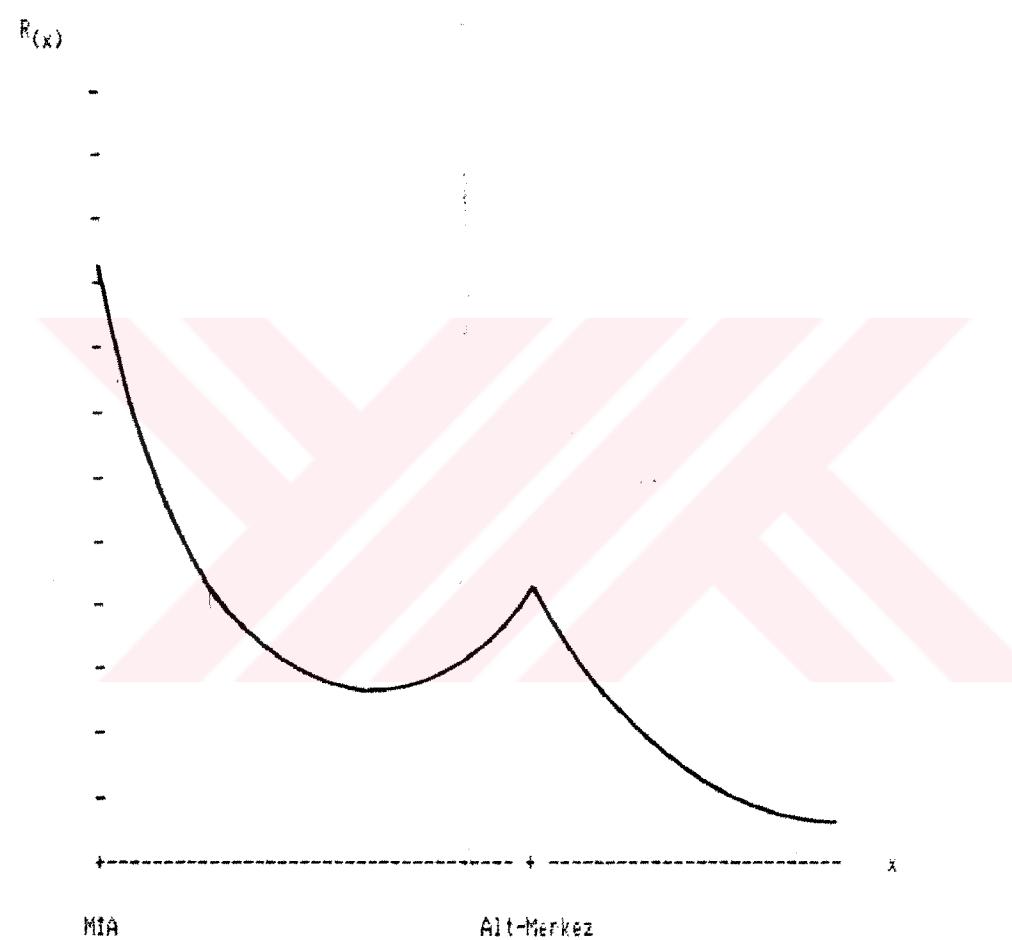
(40,04) (-3,88)

Fonksiyonun parametreleri, istatistiksel olarak anlamlı (güvenilir) olmasına karşın, determinasyon katsayısının düşük olması, ilişkiyi açıklamada, merkeze uzaklıktan başka değişkenlerin de dikkate alınması gerektiğini göstermektedir. Bu, bütünüyle, modelin kuruluş biçimini izah edilebilir. Modelin, temel varsayımlarından birisi, tek-merkezli bir kentin düşünülmüş olmasıdır. Oysa, kentte birden fazla aktivite merkezinin, diğer bir deyişle, fiyat tepelerinin olması, arazi fiyatlarının mekansal dağılımının, sadece uzaklık değişkeni ile açıklanamaz olduğunu göstermektedir. Nitekim, arazi fiyatları eğrisinin gerçek yapısı, Şekil 8.2'de gösterildiği gibidir.

8.2. Konut Fiyatlarının Uzaklık Esnekliği

Konut fiyatları da, merkeze olan uzaklığın negatif üstel bir fonksiyonu olarak düşünülürse, aşağıdaki fonk-

ŞEKİL 8.2 ARAZİ FİYATLARININ GERÇEK YAPISI

siyonel ilişkiye yazmak mümkündür;

$$P(x) = a e^{bx} \quad (8.4)$$

Burada da, $P(x)$, kent merkezine x kadar uzaklıktaki konut fiyatını; a , kent merkezindeki konut fiyatını; b , konut fiyatlarının değişim ölçüsünü; e ise, doğal logaritma tabanını göstermektedir. Fonksiyon, çift-taraflı logaritmik biçimyle, şu şekilde yazılabilir;

$$\ln P(x) = \ln a + bx \quad (8.5)$$

EKKY ile tahminleme sonucunda elde edilen regresyon bulguları Çizelge 8.2'de, konut fiyatlarının mekansal dağılımını gösteren eğri ise Şekil 8.3'de verilmektedir.

Çizelge 8.2'de verilen empirik sonuçlardan da görüleceği gibi, değişkenlerin güvenilir olmasına karşın, determinasyon katsayısı düşüktür. Bu, aynen arazi fiyatları modelinde olduğu gibi, başka açıklayıcı değişkenlere de ihtiyaç olduğu anlamına gelmektedir. Bir kere, kentte, MIA dışında alt-merkezler vardır. İkincisi, merkeze bağlı olmayan prestij bölgeler oluşmuştur. Üçüncüsü, kentin fiziksel yapısı, tek-merkez etrafında halkalar halinde gelişen bir kara kenti olmak-

ÇİZELGE 8.2 KONUT FİYATLARININ UZAKLIK ESNEKLİĞİ

Bağımlı Değişken: $\ln P(x)$

Bağımsız Değişken

Sabit 12.0170

(70.00)

x -0.08545

(-2.43)

s 0.5016

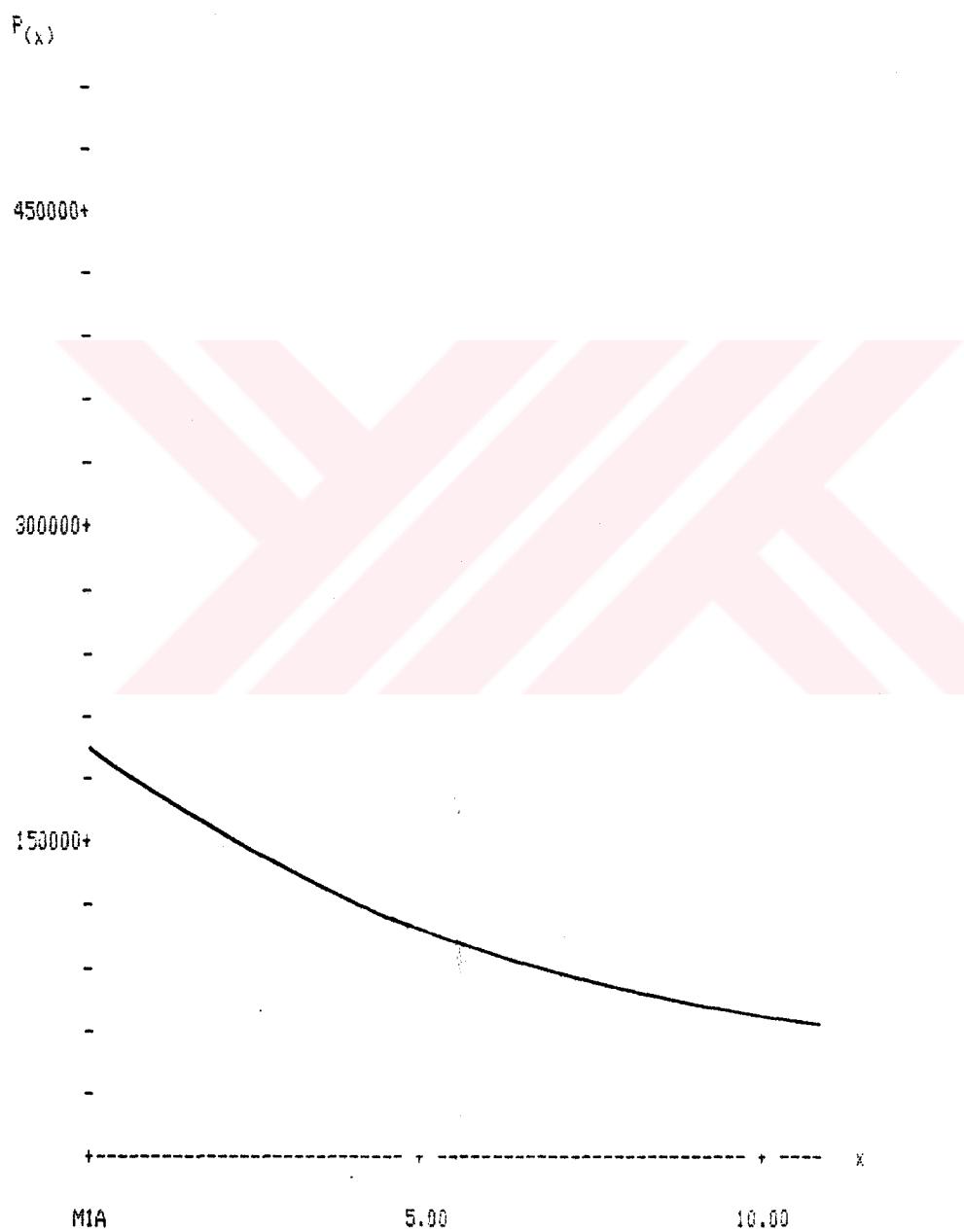
r^2 0.09

F 5.8827

t-oranları parantezler içindedir.

s , tahminin standart hmasını; r^2 , determinasyon kat-sayısını; F , F istatistiğini göstermektedir.

ŞEKİL 8.3 KONUT FİYATLARININ MEKANSAL DAĞILIMI

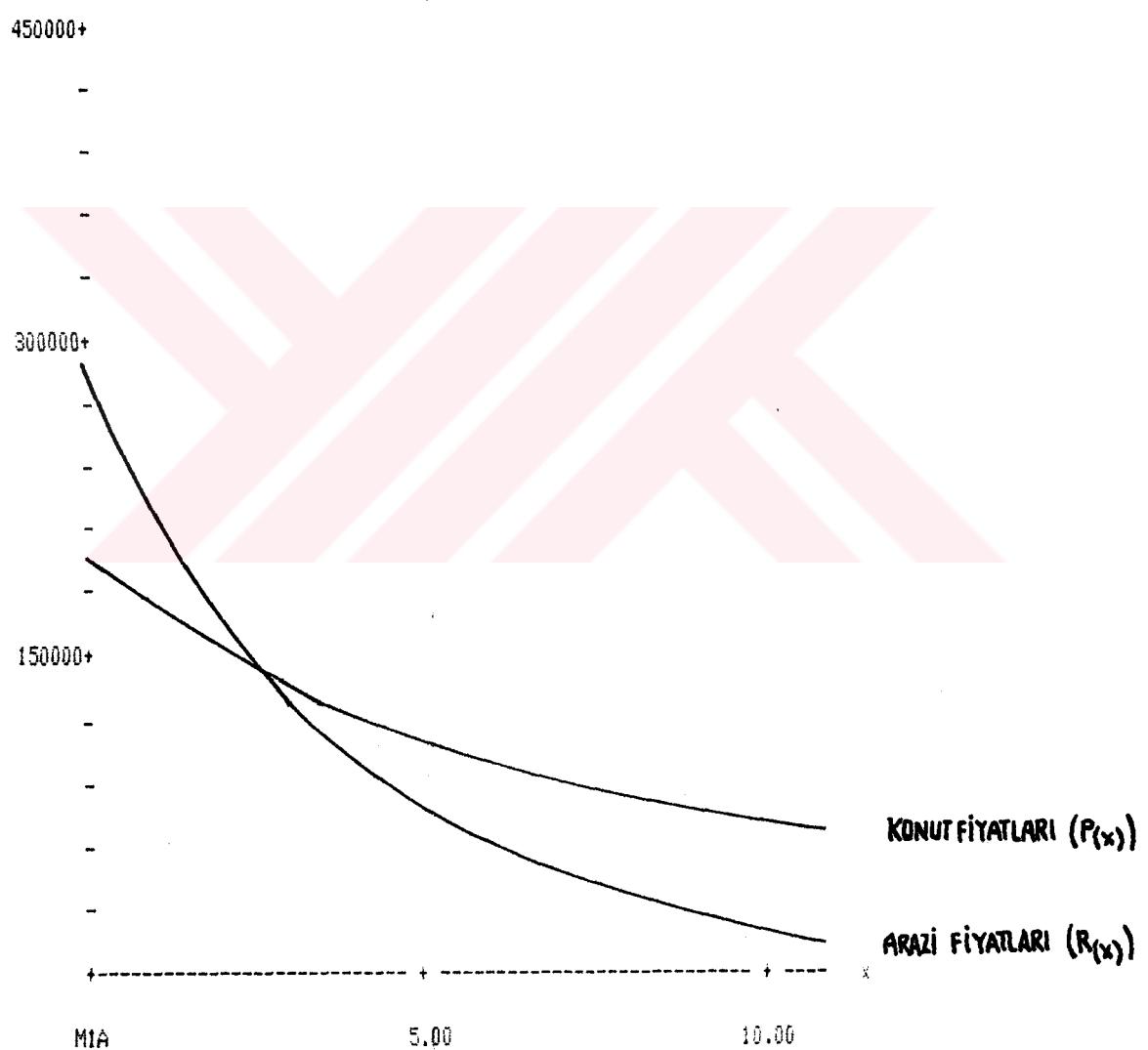

tan çok, bir körfez kenti olma özelliği göstermektedir. Kentin bu nitelikleri, konum rantlarının dağılımını, merkezden dışarı olduğu kadar, kıyıdan içeriye doğru ve/veya prestij bölgelerden dışarı doğru etkilemeyecektir. Hernekadar, kentte tek-hakim zirve arazi değeri noktası olsa da, yukarıda sıralanan diğer değişkenler, tek başlarına veya bir dğeriyle beraber, başa fiyat zirveleri oluşturmaktadır. Bu ise, fiyatlardaki değişimler ile açıklanabilmesi sonucunu doğurmaktadır.

Burada, üzerinde durulması gereken bir önemli konu, arazi fiyatları ile konut fiyatları arasındaki ilişkinin mekansal anlamının izahıdır. Şekil 8.4'de, her iki fiyat eğrisi üst üste çizilmiştir.

Şekil 8.4'de görüldüğü gibi, kent merkezine yakın konumlarda, arazi değerleri eğrisi, konut fiyatları eğrisinin üzerinde bulunmaktadır. Bu ise, sözkonusu alanlarda, arazi fiyatlarının konut fiyatlarından daha yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Kentin herhangi bir kesiminde, konut fiyatının, üzerinde bulunduğu arsanın değerinden daha düşük olması, iki biçimde açıklanabilir; birincisi, fiyat eğrilerinin bu şekilde seyrettiği kent parçaları, mekansal anlamda, çöküntü alanları durumuna gelmiş olabilir; ikincisi, tarihsel

SEKİL 8.4 ARAZİ FİYATLARI İLE KONUT FİYATLARININ
MESAFE İLİŞKİSİ

nitelikleri itibariyle konutlar üzerinde önemli imar kısıtlamaları bulunabilir. Bu tür alanlar toprağın son derece kıymetli olduğu MİA yakın çevresinde ise, hangi biçimde olursa olsun, bu durum çok daha belirgin olacaktır.

İzmir'de, fiyat eğrilerinin böyle bir özelliğe sahip olmasında ise, her iki açıklama biçimini de geçerlidir. Arazi fiyatları eğrisi ile konut fiyatları eğrisinin çakıştığı noktadan MİA'ya kadar olan kesimden toplanan bilgiler, toprağın çok değerli olduğu alanlara aittir. Bu alanlardan önemli bir bölümü, tarihsel anlamda özgün nitelikleri gereği, önemli imar kısıtlamaları altında tutulmaktadır. Dolayısıyla, arazinin değerini karşılayacak olan oranda döşeme alanı miktarına erişilemeyen bu tür bölgelerde, konutlar, ekonomik eskime nedeniyle, degersizleşmiştir.

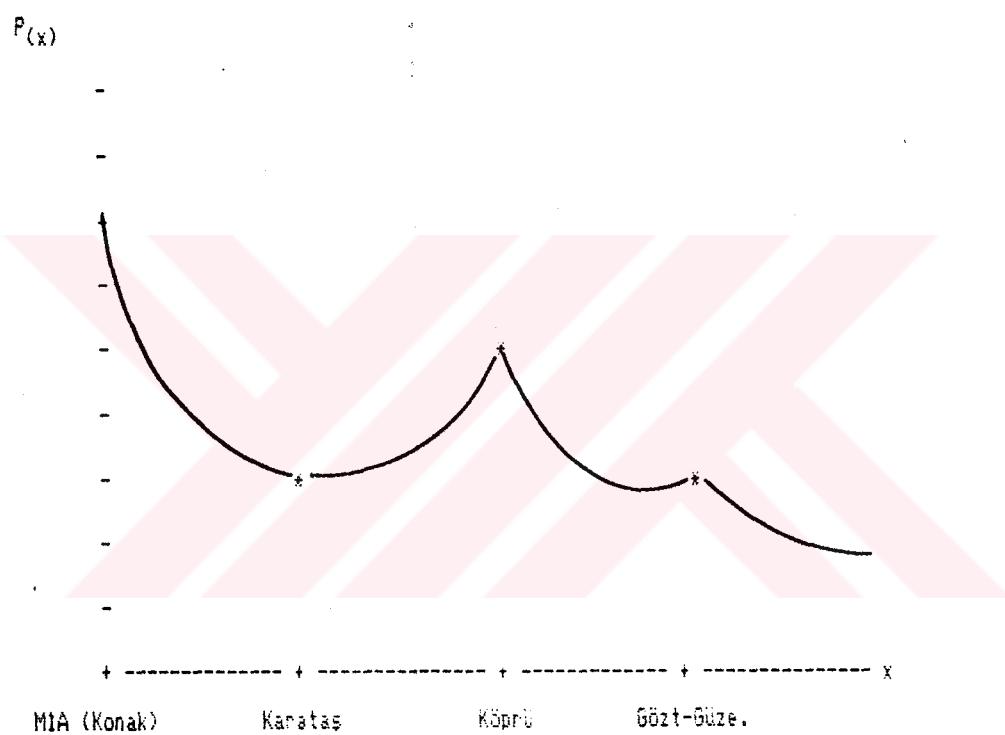
Öte yandan, sözkonusu halka içinde kalan ve arazi fiyatları eğrisinin konut fiyatları eğrisi üzerine çıkmasına neden olan bölgelerden diğer bir bölümü, genellikle kentsel azınlıkların yerseçtiği konut alanlarıdır. İzmir için, bu tip bir özellik, piyasayı sınırlandırıcı nitelikte olmuştur. Nitekim, kent merkezine çok yakın olmasına karşın, Karataş konut fiyatlarıının düşüklüğü, ancak böyle bir sosyo-mekansal değişken

ile açıklanabilir. Bu durumun daha iyi algılanabilmesi amacıyla, Şekil 8.5'de, örnek olarak, MİA (Konak)-Üçkuyular konut fiyatları eğrisi verilmiştir. Buna göre, fiyatlar eğrisi, merkezden hemen sonra ani bir düşüş ile birlikte, ikinci zirvesini bir prestij alanı olan Köprü'dü, üçüncü zirvesini ise, batı kesiminin en önemli alt-merkezi durumunda olan Göztepe-Güzelyalı arasında yapmaktadır, (2). Dolayısıyla, mekansal fiyat dağılımlarının gerçek yapısı, ancak dağılımını etkileyen bütün değişkenlerin modele dahil edilmesiyle elde edilebilecektir. Nitekim, bu çalışmada, fiyat dağılımlarında, gerçekte, etkili olabilecek bir fiziksel faktör olan topografik yapı ihmal edilmiş, Alonso-Muth modelinin temel varsayımlarından birisi olan kentin fiziki anlamda homojen olduğu kabul edilmiştir.

8.3. Yapıdaki Konut Birimi Sayısının Uzaklıkla Olan İlişkisi

İzmir'deki apartman tipi imarlı konut bölgelerine ilişkin olarak yapılan bu ekonometrik çalışmada, verili emsal değerleri (K/L) ile kentsel nüfus yoğunluğu-

ŞEKİL 8.5 İZMİR BATI KESİMI KONUT FİYATLARININ
MEKANSAL DAĞILIMI

nun mekansal dağılımı arasındaki ilişkinin bir diğer önemli elemanı ise, yapılardaki konut birimi sayısını olarak alınmıştır. Bir yapıya yüklenebilecek birim sayısı, yapının üzerinde yer aldığı parsel büyüklüğü ile ilişkili olarak verilen imar hakkı, diğer bir ifadeyle, emsal oranıdır. Öte yandan, İzmir gibi bir gelişmekte olan ülke kentinde, yüksek gelirli grupların merkeze yakın alanlarda yer seçtiği de bilinen bir gerçektir. Dolayısıyla, konut birimi büyüklüklerinin merkezden dışarı doğru düşmesi beklenmelidir. Böylece, yüksek emsalli alanlarda, büyük konut birimleri, düşük emsalli alanlarda ise, imar yönetmeliklerinin öngördüğü minimum standartların izin verdiği ölçüde, küçük konut birimleri yer alacaktır. Bu ise, yapılar daki bölünme oranının, kent merkezine olan uzaklığın artan bir fonksiyonu olmasını gerektirir.

Buna göre, yapıdaki konut birimi sayısı ile merkeze uzaklık ilişkisini kuran bir fonksiyon, aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$N_{(x)} = a e^{bx} \quad (8.6)$$

Burada, $N_{(x)}$, merkeze x kadar uzaklıktaki yapıda bulunan konut birimi sayısını; x , merkeze olan uzaklığı; a , merkezdeki konut birimi sayısını; b , bölünme ora-

nının uzaklığı göre değişme ölçüsünü; e ise, doğal logaritma tabanını göstermektedir. Fonksiyonun tahlil edilebilmesi için, doğrusal kalıba sokulması gerekecektir;

$$\ln N(x) = \ln a + bx \quad (8.7)$$

Regresyon sonuçları Çizelge 8.3'de, tahminlenen regresyon eğrisi ise Şekil 8.6'da verilmektedir.

Şekil 8.6'dan da görülebileceği gibi, kent merkezinden uzaklaştıkça yapılardaki, bölünme, düşük bir eğimle artmaktadır. Dolayısıyla, kentsel nüfus yoğunlıklarının mesafe ile birlikte düşmesi, buna karşılık konut birimi sayısının artması, merkeze yaklaştıkça emsal oranlarındaki hızlı yükselme ile karşılaşmaktadır. Böylece, İzmir'de konut pazarının işleyiş biçimini, ve rili emsal oranları ile uyumlu olarak, kent merkezinden uzaklaştıkça daha fazla konut üretirken, birim büyüğünü de düşürmektedir,(3). Ancak bu, nüfus yoğunlıklarının uzaklıkla olan negatif ilişkisini bozmamaktadır.

ÇİZELGE 8.3 YAPIDAKİ KONUT BİRİMİ SAYISININ
UZAKLIK ESNEKLİĞİ

Bağımlı Değişken: $\ln N(x)$

Bağımsız Değişken

Sabit	2.0631
	(12.0)

x	0.0920
	(2.61)

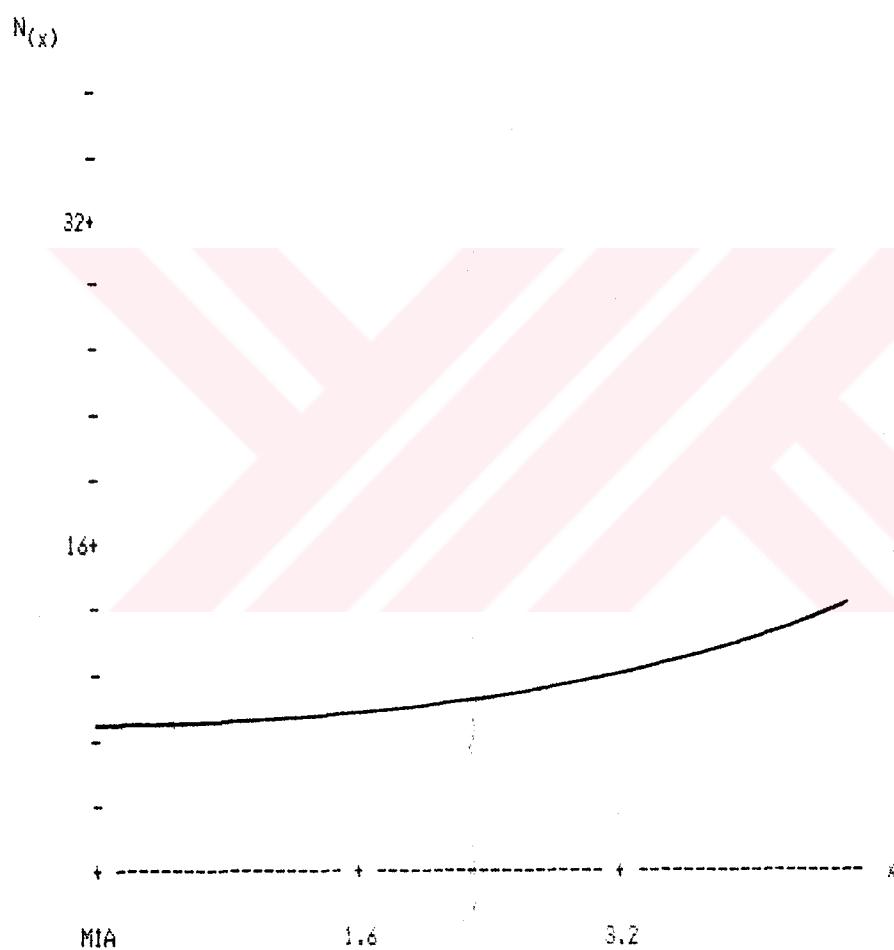
s	0.5021
---	--------

r^2	0.11
-------	------

F	6.8072
---	--------

t-oranları parantezler içindedir. s, tahminin standart hmasını; r^2 , determinasyon kat-sayısını; F, F istatistiğini göstermektedir. Parametreler, tek-yönlü test ile, 0.05 önem derecesinde istatistiki olarak anlamlı bulunmuştur.

ŞEKİL 8.6 YAPIDAKİ KONUT BİRİMİ SAYISININ
MEKANSAL DAĞILIMI

8.4. Sonuçlar

Bu bölümde, ilk önce, arazi fiyatlarının merkeze olan uzaklığın üstel olarak azalan bir fonksiyonu olduğu hipotezi test edilmiştir. Ekonometrik analiz sonucu, parametre tahminleri istatistikî olarak anlamlı bulunmuş ve arazi fiyatlarının uzaklık esnekliği, Eşitlik (8.2)'nin tahminlenmesi sonucu, Çizelge 8.1'de de verildiği gibi, 0.25 olarak tesbit edilmiştir. Aynı yöntemle test edilen konut fiyatları fonksiyonu ise, Eşitlik 8.5'in tahminlenmesiyle, Çizelge 8.2'de sunulduğu biçimıyla, uzaklık esnekliğini 0.09 olarak vermiştir. Buna göre, iki önemli sonuç elde edilmiştir. Birincisi, arazi fiyatlarının uzaklık değişimlerine karşı, konut fiyatlarına göreli olarak, daha duyarlı olduğunudır. İkincisi ise, kent merkezi yakın çevresinde, konut fiyatları eğrisi arazi fiyatları eğrisi altında kaldığından, mekansal göküntü bölgelerinin ortaya çıkışmış olmasıdır. Mesafe esnekliklerine ilişkin bu sonuçlar, özellikle konut fiyatlarında mesafeden başka diğer mekansal ve mekansal olmayan değişkenlerin de etkili olduğunu ortaya koymuştur.

Öte yandan, Türkiye'de henüz, gelişmiş ülkelerde bundan 40-50 yıl önce yaşanan süzülme süreci yaşanmamakta-

dır. Dolayısıyla, yüksek gelirli grupların kent merkezine yakın konumlarda yer seçme eğilimleri sürmektedir. Bu da, konut birimi büyüklüklerinin merkezden uzaklaşıkça düşmesi gereki̇ği iddiasını güçlendirmektedir. Diğer bir deyi̇le, yapıdaki bölünme sayısı merkeze olan uzaklı̇ğın artan bir fonksiyonudur. Yapılan analizler, bu görüşü empirik olarak doğrulamıştır. Ne var ki, bu artış, emsal oranlarındaki azalış ile karşılandığından, nüfus yoğunluklarının mesafe ile olan negatif ilişkisini bozamamıştır.

Dipnotlar

1. Araştırmada, gelir düzeylerine ilişkin sağlıklı bilgi toplanamadığından, hanehalklarının yerleşiminde önemli bir değişken olan konut talebi gelir esnekliği hakkında bilgi sahibi olunamamıştır. Ancak konutun, zorunlu bir mal olarak değerlendirilmesi nedeniyle, gelire göre, esnek olmayan bir talep arz ettiği ileri sürülmüştür, (Muth 1970).
2. MİA (Konak) - Üçkuyular konut fiyatları eğrisi yine, eğer, Hatay Cad. boyunca seyreden bir eğri ve rilmış olsaydı, eğrinin Bayramyeri ile birlikte düşeceği, ikinci zirvesini ise, Nokta-Hakimevleri arasında yapacağı görülebilecekti.
3. Araştırmada toplanan bilgilere göre, konut birimi büyüklükleri, 210 m^2 (Göztepe) ile 45 m^2 (Kahramanlar) arasında değişmektedir.

KİSIM III

SÖNÜÇLAR

BÖLÜM 9. ÇALIŞMANIN SINIRLARI VE MEKANSAL ANALİZİN YETERLİLİĞİ

Bu çalışmada İzmir örneği ile, kentsel arsa ve konut alt-piyasalarının ekonomik analizi yapılarak, mekansal yapı ve kentsel gelişme biçimini açıklanmaya çalışılmıştır. Bunun için, kentin, mümkün olduğu kadar homojenleştirilebilen alt-bölgelerine ilişkin, nüfus yoğunluğu, arazi fiyatları, konut fiyatları, konut kiralari, yapılaşma maliyetleri, geçerli arsa payları, parsel büyüklükleri, konut birimi sayıları, konut büyüklükleri ve toplam inşaat alanları hakkında bilgi toplanmıştır.

Analiz, teorik çerçevenin zenginliğine karşı, araştır-

ma sırasında toplanan bilgilerin izin verdiği ölçüde yapılabilmistiir. Dolayısıyla, çalışmanın boyutlarını sınırlayan ilk kısıtlayıcı, toplanan bilgilerin içeriği olmuştur.

Öte yandan, ekonomik analizlerin, daima, homojen malları konu alması gerektiğinden, analiz, imarlı konut alanlarındaki apartman tipi konut ve bu tür konut inşasının mümkün olabildiği kentsel arsa alt-piyasaları ile sınırlı kalmıştır. Dolayısıyla, başka ilişkilerin ve süreçlerin geçerli olduğu, gecekondu tipi konut alanları ile diğer imarlı konut bölgeleri analiz dışı bırakılmıştır. Böylece, kentin sadece imarlı apartman bölgelerinin yapılışma biçimini açıklanabilmiştir. Bu iktisadi analiz gereği de, çalışmayı sınırlandıran bir diğer kısıtlayıcı olmuştur.

Kentsel nüfus yoğunluklarının mekansal dağılımı dışında, diğer analizler, sadece 1985 yatay-kesit verileri ile temellendirilmişlerdir. Bu ise, tahminlenen değişkenlerin yorumlanmasında önemli güçlükler doğurmuştur. Özellikle, kentin gelişme biçimini açıklayan değişkenlerin yıllara göre değişimi, ileriye dönük olarak yapıacak kestirimlerde veya politika önermelerinde son derece önemli bir rol oynamaktadır. Daha da önemlisi, gözlem değerlerinin belirli bir döneme ilişkin oluşu,

gerekli karşılaştırmaları olanaksızlaştırmaktadır. Dolayısıyla, çalışmanın büyük bir kesiminin yatay-kesit verilerden hareketle yürütülmüş olması da, bir üçüncü sınırlayıcı olarak değerlendirilebilir.

Çalışma, esas olarak, üç ana kısım altında ele alınmıştır. Birinci Kısım'da empirik olarak test edilecek olan modellerin geliştirildiği teorik çerçeve belirlenmiş, ve mümkün olduğu kadar, kent ekonomisinin bu alanda yaptığı katkılar aktarılmaya çalışılmıştır. İkinci Kısım'da, İzmir kentinin gelişme biçimini ve bir dönemdeki mekansal yapısını açıklayabilmek amacıyla, ekonometrik analiz yöntemlerinden yararlanılarak, sözkonusu modeller sınanmıştır. Böylece, elde edilen empirik bulgular sayesinde, kentsel-mekansal yapıyı belirleyen süreçlerin önemli bir bölümü açıklanabilmiştir. Çalışmanın Üçüncü Kısım'ını oluşturan bu bölgelerde ise, model analizlerinin ve bunlar temel alınarak elde edilen empirik bulguların bir değerlendirme si yapılarak, kentsel alt-bölge belirleme girişimlerinde bulunulacaktır. Dolayısıyla, kentsel alt-piyasa mekanizmalarının güdümlendiği yerseçimi eğilimleri ortaya konabilecektir.

9.1. Teorik Analizlerin ve Ampirik Bulguların Değerlendirilmesi

İzmir kentsel arsa ve konut alt-piyasalarına ilişkin olarak yapılan bu çalışma, esas olarak, Alonso (1964) ve Muth (1969) tarafından temel çizgileri belirlenen, bir kısmi denge analizidir.. Dolayısıyla, kent merkezine olan uzaklık, başlıca değişken olarak alınmıştır.

İlk olarak, kentsel nüfusun mekansal dağılımı, Clark (1951) modeli temel alınarak test edilmiştir. Modelde göre, kentsel nüfus yoğunluğu, kent merkezine olan uzaklığın üstel olarak azalan bir fonksiyonudur. Bununla birlikte, nüfus artışı sonucu, kentin dışarıya doğru yayılması beklenecesinden, yoğunluğun, merkeze olan uzaklığa göre düşme derecesini gösteren eğimin giderek azalacağı, diğer bir ifadeyle, nüfus yoğunluğu eğrisindeki orijine olan konkavlığın artacağı, dolayısıyla da, yoğunluk eğrisinin daha yatık seyredceği söylenebilir. Böylece, kentin, yıllara göre yayılma eğilimi ortaya konabilir. Öte yandan, kent merkezindeki nüfus yoğunluğunu ifade eden katsayı, tüm kent için sabit olup, verili olabileceği gibi, model tarafından da belirlenebilir. Önemli olan, sözkonusu sabitin, merkezdeki teorik yoğunluğu göstermesidir.

Teorik olmasının nedeni ise, gerçekte, kent merkezinde konut nüfusunun bulunmamasıdır. O halde, kent merkezinde, bir yoğunluk çukurunun olduğu söylenebilir. Ancak, bu çukurun yarı-çapının, diğer bir deyişle, merkez sınırının belirlenmesi apayrı bir çalışma konusu olmalıdır, (1).

İzmir'in 1970, 1976 ve 1985 kentsel nüfus yoğunluğu fonksiyonları, bu teorik çerçeve kapsamında tahmin edilmiştir. Elde edilen en önemli empirik bulgu, kentsel nüfus yoğunluğunun, kent merkezine olan uzaklığa göre, değişme derecesini gösteren parametrenin, incelenen bu onbeş yılda düşüğü değil, tersine artığıdır. Diğer bir ifadeyle, yoğunluk eğrilerinin giderek dikleştiği ortaya çıkmıştır. Bunun bir tek açıklaması olabilir; İzmir kentinin son onbeş yılda ki mekansal gelişme biçimini, aşırı yoğunluk artışları yaratan imar hakları nedeniyle, daha çok kentsel merkezileşme eğilimi göstermiştir. Bu, kentsel konut sermayesinin de merkezileştiğini gösterir. Dolayısıyla, kentsel arsa ve konut piyasalarının analizi sonucunda elde edilecek empirik bulguların, böyle bir gelişme biçimini tutarlılık göstermesi gerekecektir.

Kentsel arsa ve konut piyasalarına ilişkin yapılan analizler, genellikle, mikroekonomik tüketim ve üretim teorileriyle temellendirilmişlerdir. Dolayısıyla, kent-

sel gelişme biçimini açıklamak üzere geliştirilen kısmi denge modelleri, özellikle neoklasik ekonomi-nin bütün gereklerini karşılamamıştır. Örneğin, mikro-ekonominin üretim teorisi, kentsel arsa ve konut alt-piyasalarına uyarlanırken, toprak ve toprak-dışı (sermaye) girdi ler, başlıca üretim faktörleri olarak modele dahil edilmişlerdir. Bu iki faktör arasında-daki ikame olanaklarının bir ölçüsü olan esneklik kat-sayıısının zaman içindeki değişimi, kentsel gelişme bi-çimini, kent-içi dağılımı ise mekansal yapıyı açıkla-makta kullanılmıştır.

Konut üretiminde kullanılan faktörler arasındaki ika-me esnekliğinin kent mekanı boyunca nasıl değiştiğine ilişkin bulgular, klasik Cobb-Douglas ve sabit ikame esneklikli CES üretim fonksiyonları ile elde edilemez. Çünkü, her iki üretim fonksiyonunda da, ikame esnekliği, sırasıyla, birim ve birim olması gerekmeyen bir sabittir. Dolayısıyla, bulunacak ikame esnekliği, ancak yıllara göre incelenirse, kentsel gelişme biçi-mi, bir dereceye kadar, açıklanabilir. Oysa, değişken ikame esneklikli VES üretim fonksiyonuna göre, ikame esnekliği, matematiksel formülasyonu gereği, her bir K/L (emsal-KAKS) oranı ile değişmektedir. Bu ise, faktörler arasındaki ikame olanaklarının kent mekanı bo-yunca nasıl değiştiği konusunda önemli ipuçları vere-cektir.

İzmir'den toplanan fiyat ve alansal büyüklük bilgileri ile, yukarıda sözü edilen üretim fonksiyonları tahlilendiğinde, Cobb-Douglas üretim fonksiyonunun son derece anlamlı istatistiksel sonuçlar verdiği görülmüşür. Ancak, modelin klasik yapısından kaynaklanan bazı varsayımlardan vazgeçildiğini de belirtmekte yarar vardır. Bir kere, üretim esneklikleri toplamının 1'e eşit olduğu varsayımlı terkedilmiş ve her iki esneklik değeri de verilerle belirlenmiştir. Runa karşın, toplamın 1'e çok yakın çıkış olması, konut üretiminin ölçüye göre sabit getirili olduğu varsayımlını güçlendirmektedir.

Öte yandan, ikame esnekliğinin birim varsayıılması ile ön-koşullu sapmaya neden olabileceği düşünülerek, emsal oranlarının fiyatlar oranı ile nasıl değiştiği incelenmiştir. Böylece, ikame esnekliği de veriler tarafından ve ikinci bir fonksiyonel ilişkinin tahlilmesi ile bulunmuştur. Bu yolla elde edilen esneklik katsayısı, aslında, CES üretim fonksiyonuna göre bulunan esneklik katsayısı ile aynı değeri vermektedir. Zaten, CES fonksiyonu, Cobb-Douglas fonksiyonunu özel bir hal olarak içermektedir. Ancak, her iki halde de, önceki dönemlere ilişkin bilgi yokluğu nedeniyle, kentsel gelişme biçiminin açıklanabilmesi güçleştiği gibi, esneklik katsayılarının kent mekanı boyunca sabit ka-

bul edilmesi, kentsel-mekansal yapı hakkında önemli bir sonuç türememiştir.

Oysa, emsal oranları ile değişen ikame esneklikli VES üretim fonksiyonu, bu problemi ortadan kaldırıcı niteliktedir. İzmir için tahminlenen VES fonksiyonu ile bulunan ikame esnekliğinin emsal oranları ile birlikte arttığı ortaya çıkmıştır. Emsal oranları, merkeze olan uzaklığın negatif bir fonksiyonu olduğuna göre, ikame esnekliğinin de merkezden uzaklaştıkça azalması beklenecektir. Nitekim, tahminlenen fonksiyonlar, konut üretiminde kullanılan toprak ve sermaye faktörleri arasındaki ikame esnekliğinin, merkeze olan uzaklığın azalan bir fonksiyonu olduğunu ortaya koymuştur.

Böylece, merkezden uzaklaştıkça, kentsel nüfus yoğunluğunun mekansal dağılımı ile tutarlı olarak, sermaye tasarruflu (toprak kullanımı) bir yapılışma biçiminin var olduğu empirik olarak kanıtlanmıştır. Merkezden dışarı doğru açıldıktan sonra, sermaye tasarruflu yapılışma biçimini, toprak fiyatlarının mekansal dağılımı ile de paralellikler göstermektedir.

Toprak fiyatlarındaki değişme, hernekadar, sadece merkeze olan uzaklık değişkeni ile açıklanamazsa da, İz-

mir'de toprak fiyatlarının mesafe esnekliği, regresyon analizleri sonucunda istatistiki olarak anlamlı çıkmıştır. Dolayısıyla, gerek faktörler arasındaki ikame esnekliğinin, gerekse toprak fiyatlarının merkezden dışarı doğru düşüğü tezinin kanıtlanmış olması ile, kısmi denge analizlerinin beklenen sonuçları elde edilmiştir. Ancak, burada kentsel toprak fiyatlarındaki değişimlerin tam olarak açıklanabilmesi için başka değişkenlerin de dikkate alınması gerektiğini belirtmek gerekiyor. Nitekim, İzmir'de toprak fiyatları eğrisi, gerçekte, merkezden dışarıya doğru düşerken, arada başka fiyat tepeleri oluşturmaktadır. MIA dışında, gerek öteki alt-merkezlerin, gerekse prestij bölgelerin varlığından dolayı, eğrideki bozulmalar, konut fiyatlarını da doğrudan etkilemektedir.

Bununla birlikte, araştırmada, konut fiyatları eğrisinin, kentin merkez çevresinde arazi fiyatları eğrisi altında kaldığı belirlenmiştir. Bu sonuç, özellikle merkeze yakın çöküntü bölgelerinde, konutların dezersizleşmiş olması ile açıklanabilir. Oysa, belli bir uzaklıktan sonra, konut fiyatları eğrisi, arazi fiyatları eğrisi üzerine çıkmaktadır. Bu ise, merkezden belli bir uzaklıktan sonraki konut alanlarında, arazi rantını karşılayacak oranda döşeme alanı miktarlarına erişildiğini göstermektedir. Öte yandan, konut fiyat-

larının mesafe esnekliği, arazi fiyatlarının mesafe esnekliğinden daha küçüktür. Diğer bir deyişle, arazi fiyatları mesafe değişimlerine karşı, konut fiyatlarına göreli olarak, daha duyarlıdır. Bu da, konut fiyatlarında, merkeze olan uzaklık dışında, konut servislerinin etkili olduğunu göstermektedir. Özellikle İzmir için manzara faktörü, konut fiyatlarının yapısı üzerinde son derece etkilidir. Kentsel topografik yapının manzaraya olanak verdiği noktalar, kent merkezine uzak dahi olsalar, fiyatlar eğrisini yatıracak derecede önemli olmaktadır.

Bu çalışmada, merkeze olan uzaklığın azalmayan tek fonksiyonu, yapılardaki konut birimi sayısı olarak tesbit edilmiştir. Diğer bir ifadeyle, apartman tipi yapılardaki konut birimi sayısı, merkeze olan uzaklıkla birlikte artmaktadır. İlk bakışta, kentsel nüfus yoğunluğunun mekansal dağılımı ile tutarsız gözüken bu sonuç, iki şekilde izah edilebilir. Birincisi, merkezden uzaklaşıkça, yapılardaki bölünme artarken, aile büyüklüklerinde belirgin bir düşme olabilir. Öte yandan, mesafe ile birlikte, konut birimi büyüklüğü de azalmaktadır. İkincisi ise, emsal oranlarının, merkezden uzaklaşıkça, düşmesi, parsel büyüklüklerinin artması ile değil, tam tersine toplam döşeme alanlarının azalması sonucunda gerçekleşmektedir. İzmir'de

kentsel nüfus yoğunluklarının merkeze olan uzaklığın azalan bir fonksiyonu olması ile konut birimi sayısının artan bir fonksiyonu olması arasındaki çelişkiyi giderecek olan açıklama biçimini, emsal oranlarının uzaklıklı olan ilişkisidir. Dolayısıyla, merkeze yakın alanlardaki emsal oranlarının yüksekliği, merkezden açıldııkça, yapılardaki bölünmeden daha hızlı gerçekleşmektedir. Öte yandan, toplu inşa edilen konut alanlarında, bölünme daha fazla olmasına rağmen, tüketilen toprak miktarı büyük olduğundan, yoğunlukların düşük çıkması beklenecektir.

İzmir'e ilişkin bu pazar analizi çalışması, konut üretimi ve tüketiminde fiyat mekanizmasının rolünü açıklamaya çalışmıştır. Bilindiği gibi, Türkiye'de imarlı kent bölgelerinde en yaygın konut üretim biçimini, müteahhit eliyle, kat karşılığı yapıp-satma türü olanıdır. İzmir'de topladığımız 1985 fiyat bilgilerine göre, arsa paylarına karşılık gelen döşeme alanı miktarının piyasa satış fiyatı, arsa bedelinin yaklaşık iki katı olarak belirlenmiştir. Bu takdirde, müteahhit, konut inşaatına başlarken, arsayı satın almaktansa, yaklaşık iki katı değerinde bir döşeme alanı miktarını arsa payı olarak elden çıkarmayı yeğlemektedir, (2). Dolayısıyla, kentte, kıtlıktan da kaynaklandığı ileri sürülebilen, belirgin bir arsa piyasası yoktur. Buna

karşılık, toplam maliyette arsaya düşen miktar, toprak sahibine toplam döşeme alanı üzerinden ödenen arsa payı ile belirlenir. Bu durumda, arsa paylarının mekansal dağılımı, konut fiyatlarının da dağılımını etkileyecektir.

Konut üretiminde, arsa dışında öteki girdi faktörünün ise sermaye olduğu belirtilmişti. Bunun en iyi göstergesi de, arsa üzerine yapılan toplam yatırımın birim ifadesi, diğer bir deyişle, birim inşaat maliyetidir. Yapılan araştırmada, birim inşaat maliyetinin iki kategoriden olduğu ortaya çıkmıştır: birincisi, yapısal iskelet maliyeti (structural frame cost); ikinci ise, ince yapı maliyetidir (finishing cost). Yapısal iskelet maliyetinin kent mekanı boyunca sabit olduğu, buna karşılık ince maliyetin toprak rantlarının dağılımına paralel bir şekilde değiştiği gözlenmiştir, (3). Dolayısıyla, konut fiyatlarının mekansal dağılımını etkileyen bir diğer etken, ince yapı maliyeti olarak görülebilir. Toplam inşaat maliyetinde, her iki kategorinin, oransal olarak, kent mekanı boyunca nasıl değiştiği ise aktivite merkezlerinin dağılımı ile açıklanabilir.

9.2. Piyasa Değişkenlerinin Kentsel Alt-Bölgelere Göre Dağılımı

Bu çalışmada, kentsel mikroekonomik kısmi denge analizlerinin bir gereği olarak, fiyat dağılımlarında başlıca açıklayıcı değişken, kent merkezine olan uzaklık alınmıştır. Dolayısıyla, kurulan ve test edilen tüm modellerde, ekonometrik yöntemler, noktasal analiz nedeniyle, uzaklığa bağlı olan değişken eğrilerinde düzgünlik yaratmıştır. Oysa, çok-merkezlilik gibi, başka faktörler gözönüne alındığında, eğrilerdeki düzgünlik, gerçek hayatı olduğu gibi, ortadan kalkar. Bu nedenle, İzmir'de gerek konut fiyatlarının, gerekse konut fiyatlarını belirleyen diğer değişkenlerin gerçek mekansal dağılımlarını izleyebilmek için, dağılımin alt-bölgelerin özelliklerine bakmak gereklidir.

Bu tip bir analizde, oluşturulacak alt-bölgelerin homojen alt-piyasaları yansıtmasına özen gösterilmelidir. Dolayısıyla, ancak bir homojen bölgeden bir diğerine geçiş ile önemli fiyat hareketleri izlenebilir. Homojen bölge içindeki değişimler ise, analizin temel hedefi açısından, ihmali edilebilir ölçüde olmalıdır. İzmir, MIA dışında, alt-aktivite merkezlerinin tanımladığı dört alt-bölgeye ayrılmıştır. Dağılımların izlene-

bilmesi için de, her bir alt-bölgede, merkezinden açılan halkalar itibariyle, homojen bölgeler tesbit edilmiştir. Araştırmada toplanan bilgilerden elde edilen dağılımların, bu dört alt-bölgede ve her bir alt-bölgelenin hipotetik homojen halkalarında gösterdiği değişimler Çizelge 9.1'de, dağılımların fiziksel-mekansal görüntüsü ise Ek 1'de sunulmaktadır.

Dağılımların açıklanmasında, MIA'ya olan uzaklığın, başlıca değişken olarak alınması kabulü terk edilerek geliştirilen Çizelge 9.1'de, zirve arazi değerinin III. ve IV. alt-bölgelerin birinci homojen halkalarını tanımladığı görülmektedir. Buna karşılık, I. alt-bölgede bu değere karşılık gelen bir halkanın oluşturulmadığı, kendi zirvesinin ikinci halka ile tanımlandığı ortaya çıkmaktadır. II. alt-bölge ise, III. ve IV. alt-bölgelerin ancak dördüncü halkasına karşılık gelen bir zirve halka tanımlayabilmistiir. Dolayısıyla, II. alt-bölgede görülen altıncı ve yedinci halkaların, III. alt-bölgede gözlenmediği belirlenmiştir. Dağılımların bu özelliği, öteki fiyat değişkenleri için de aynıdır.

Böylece, İzmir'de ekonometrik bir yaklaşımla yapılan bu pazar analizi çalışması, kentsel-mekansal yapının açıklanmasında, geliştirilen modellerin bir dereceye

**ÇİZELGE 9.1 FİYATLARIN VE MALİYET DEĞİŞKENLERİNİN
ALT-BÖLGELERE GÖRE DAĞILIMI**

	Arazi Fiyatı (bin)	İnşaat Maliyeti (bin)	İnce/Kaba Oranı (%)	Arsa Payı (%)	Konut Fiyatı (bin)	Konut Kirası (bin)
KARŞIYAKA Alt-Bölge	I					
	a	-	100	70/30	75	300
	b	299	85	65/35	55	199
	c	199	75	60/40	45	149
	d	139	55	55/45	35	99
	e	79	25	-	-	69
	f	49	-	-	-	49
BORNÖVA	g	-	-	-	-	-
	II					
	a	-	-	-	-	-
	b	-	-	65/35	55	-
	c	-	-	60/40	-	149
	d	139	55	-	35	99
	e	79	25	50/50	25	-
ALSANCAK	f	49	-	-	-	49
	g	19	-	-	-	29
	III					
	a	500	-	70/30	-	300
	b	299	-	65/35	55	199
	c	199	75	60/40	45	149
	d	139	55	-	35	-
BATI KESİNTİ	e	79	-	-	-	-
	f	-	-	-	-	-
	g	-	-	-	-	-
	IV					
	a	500	100	70/30	75	300
	b	299	85	65/35	55	199
	c	199	75	60/40	45	149
	d	-	55	55/45	35	99
	e	79	25	59/50	25	69
	f	49	-	-	-	49
	g	19	-	-	-	-

kadar, yeterli olduğunu, ancak, yeterlilik sınırları içerisinde son derece anlamlı sonuçlar ortaya koymalığını göstermektedir. Açıklanamayan olguların ise, modellerin oluşturulmasında kullanılan varsayımların gevsetilip, başka değişkenlerin de modellere dahil edilmesiyle birlikte açıklanabileceği belirlenmiştir.

Dipnotlar

1. Alperovich (1982), yoğunluk fonksiyonu ile MIA'nın gerçek yerini birlikte tahminleyen bir çalışma yapmıştır.
2. Müteahhit ile toprak sahibi arasında yapılan bu tip bir anlaşmanın, müteahhit açısından rasyoneli, arsa için başta ödenecek olan paranın inşaat süresi boyunca kullanılabileceğidir.
3. Araştırmada, ince/kaba maliyet oranlarının maksimum ve minimum değerleri, sırasıyla, %78/%28 ve %50/%50 olarak tesbit edilmiştir.

E K I

A M P İ R İ K B U L G U L A R I N
F İ Z İ K S E L - M E K A N S A L G Ö R Ü N T Ü S Ü

EK I. AMPİRİK BULGULARIN FİZİKSEL-MEKANSAL GÖRÜNTÜSÜ

İzmir kenti örnek alınarak yapılan bu ekonometrik çalışmada, kentsel gelişme biçimini ve mekansal yapıyı açıklamak amacıyla oluşturulan ve test edilen modeller, yapıları itibariyle, fiziksel yapıya ilişkin bazı değişkenleri içermemistir. Dolayısıyla, elde edilen empirik bulgulardan hareketle, doğrudan, fiziksel-mekansal yapı hakkında sonuçlar türetmek mümkün değildir. Ancak, toplanan bilgilerin yardımıyla ve empirik bulguların izin verdiği ölçüde sözkonusu yapıya ilişkin bazı belirlemelerde bulunulabilir.

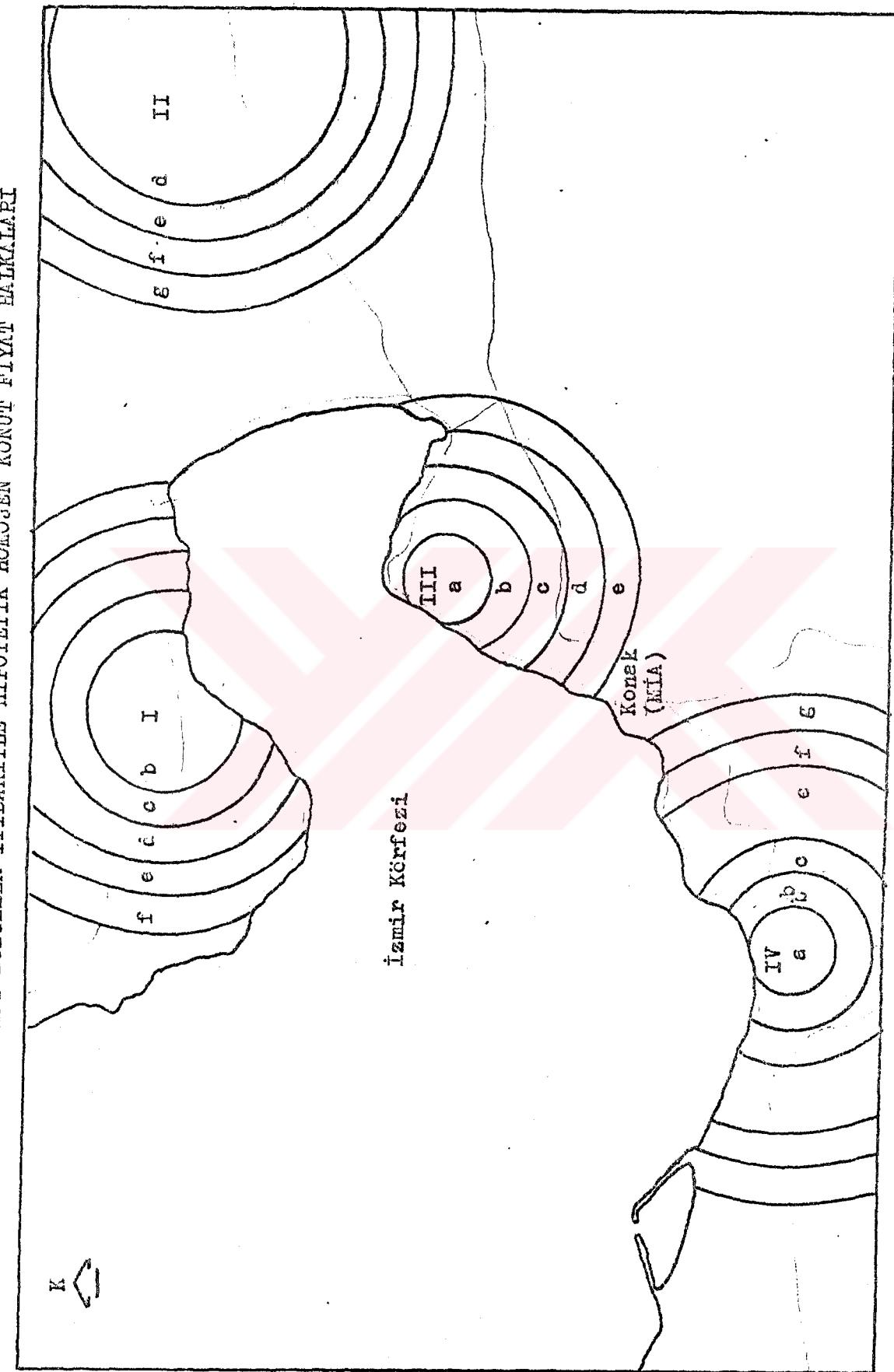
Bu bölümde, araştırma sonuçları temelinde kentin fi-

ziksəl görüntüsünü elde etmeyi amaçlamaktayız. Bunun için, Çizelge 9.1'de alt-bölgeler itibarıyle verilen bilgiler kullanılarak, analize fiziksel içerik kazandırılacaktır. Dolayısıyla yapılacak ilk iş, MİA dışında öteki ana fiyat tepelerini tesbit etmektir. Bundan sonra, her bir tepenin etrafında açılan hipotetik halkalar belirlenmelidir.

Harita 1'de, İzmir'de MİA dışında belirlenen dört alt-bölge ve her bir alt-bölgelenin merkezinden açılan hipotetik homojen halkalar verilmiştir. Ancak burada, halkaları, eş-fiyat eğrileri olarak görmemek gerektiğini belirtmeliyiz. Çünkü, gerçekte eş-fiyat eğrileri, mekansal yapının fiziksel özelliklerini nedeniyle, bu kadar düzgün olmaz. Eş-fiyat eğrilerinin oluşturulabilmesi için de, kentin hemen her noktasında oluşan fiyat düzeylerinin bilinmesi gerekmektedir. Buzim burada yapmaya çalıştığımız ise, kullandığımız modellerin yapılarını bozmadan, ancak, bunların inceleme alanlarını kentsel olmaktan çıkartıp alt-bölgesel hale getirmektir.

Harita 1'de görüldüğü gibi, toplanan bilgilere göre, Alsancak ve Batı Kesimi merkezleri birinci hipotetik halkaları tanımlamaktadır. Bu iki alt-bölgelenin birinci halkası, Karşıyaka'da; birinci, ikinci ve üçüncü halkaları ise Bornova'da görülmemektedir. Dolayısıy-

HARİTA 1. İZMİR'DE ALĂ-BÖLGELER İTİBARIYLE HIPOTETİK HOLOJEN KONUT FİYAT HALKALARI

la, alt-bölgeler arasında, MIA'ya olan uzaklığa göre değişimeler olmaktadır. Kadı ki, bütün alt-bölge fiyat tepelerinin eşit olması da beklenemez.

Harita l'deki bir diğer önemli sonuç ise, İzmir arazi fiyatlarının en yüksek düzeylerde görüldüğü Alsancak alt-bölgесіnde, Bornova alt-bölgесіnin tanımladığı yedinci ve sekizinci halkaların, diğer bir deyişle, o halkalarda olusan fiyat düzeylerinin bulunmadığıdır.

Sonuç olarak, kentsel fiyat tepeleri, oluşturukları alt-bölgенін merkeze uzaklıғы, barındırdığı gelir grubu, mekansal konumu gibi özellikler nedeniyle mekansal farklılaşmalara uğrayacaktır. İzmir'de en dik tepe Alsancak'da, en yaygın fakat basık tepe ise Bornova'da elde edilmiştir. Ancak, bu bulgular, bütünüyle toplanan bilgiler ile sınırlıdır. Gerçek dağılımların elde edilmesi için, çok daha ayrıntılı fiyat dağılımı bilgisine ihtiyaç vardır.

E K I I

K U L L A N İ L A N V E R İ L E R V E
A N A L İ Z L E R İ N B İ L G İ S A Y A R
S O N U Ç L A R I

VIS/SIP SERVICE LİVELİ 6302

CPU SERIAL 0225621 CPU MODEL 4341

STANDARD	FORMAT	CLASS	DEVICE	FILE PRINT DATE	SPOOLDID	CREATE DATE	FILENAME	SYSTEM	TRCAR:	BILGUSU
Z	G1t	0	0	15:49:15	1642	15:43:16	07/14/67	S0*	TRCAR:	GOKSU

L U Z J N I V E R S İ T E S I
BİLGİSAYAR ARAŞTIRMA VE JYGJLAMA MERKEZİ
TEL : 16 13 33
IZMİR

THE REGRESSION EQUATION IS

$$K/L = 1.83 - .103 X$$

PREDICTOR	COEF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	1.8353	0.1657	11.06
X	-0.10299	0.03401	-3.03

$$S = 1.4342 \quad R-SQ = 13.9\% \quad R-SQ(ADJ) = 12.3\%$$

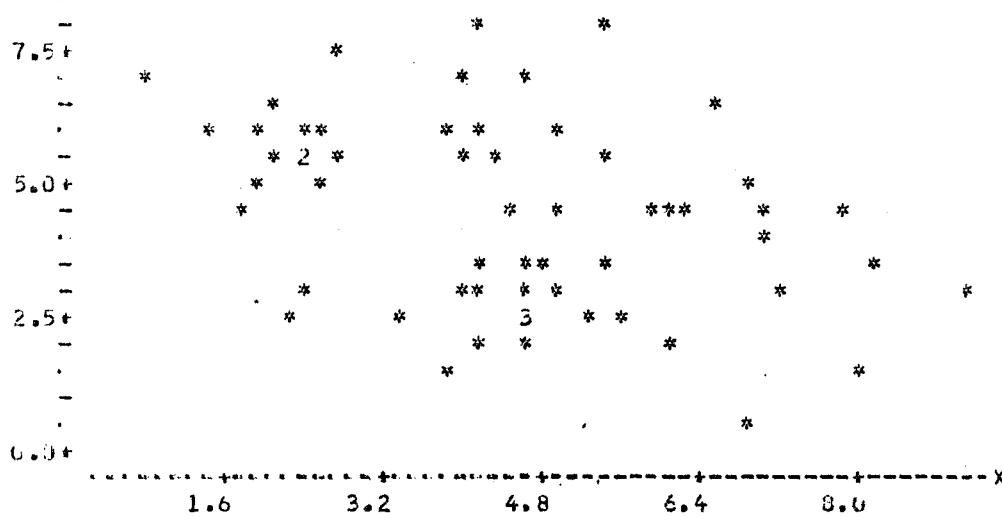
ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	2.1501	2.1501
ERROR	57	13.3618	0.2344
TOTAL	58	15.5118	

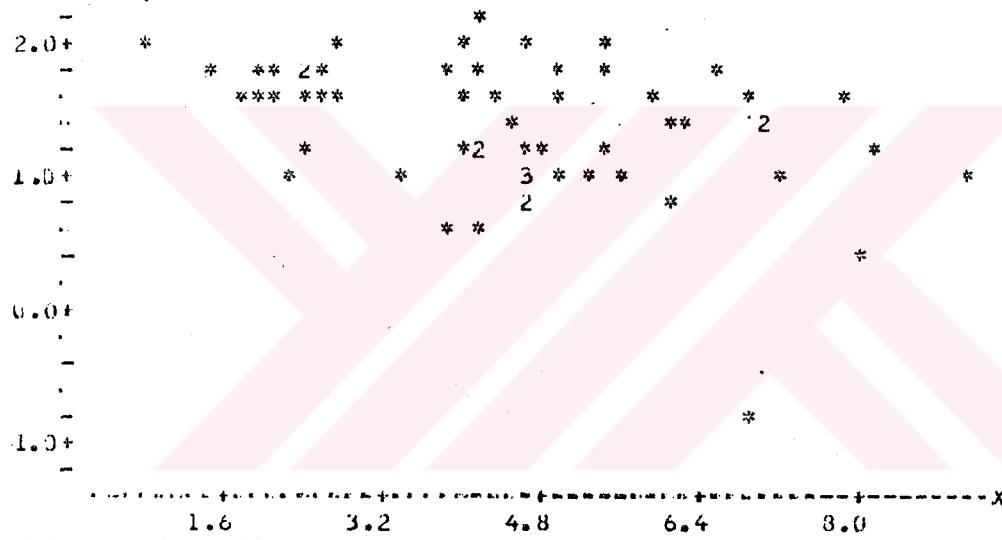
OBS.	X	K/L	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	5.60	0.9361	1.2566	0.0732	-0.3205	-0.67
2	4.90	1.5129	1.3287	0.0644	0.1843	0.38
3	5.00	1.0188	1.3184	0.0652	-0.2995	-0.62
4	4.70	0.7324	1.3493	0.0634	-0.6159	-1.29
5	2.60	1.8148	1.5655	0.0904	0.2493	0.52
6	4.60	0.9163	1.3596	0.0631	-0.4433	-0.92
7	4.40	1.4702	1.3802	0.0631	0.0900	0.19
8	4.20	1.8034	1.4008	0.0639	0.4026	0.84
9	4.20	0.8931	1.4008	0.0639	-0.7076	-1.47
10	2.70	1.5586	1.6273	0.1060	-0.0587	-0.12
11	5.30	0.9708	1.2875	0.0686	-0.3167	-0.66
12	4.00	1.1506	1.4214	0.0653	-0.2738	-0.56
13	5.50	2.0719	1.2559	0.0715	0.8050	1.68
14	3.90	0.5128	1.4317	0.0563	-0.9108	-1.92
15	1.80	1.5129	1.6479	0.1115	-0.1353	-0.29
16	4.10	1.9769	1.4214	0.0653	0.5555	1.16
17	6.50	1.8961	1.1639	0.0926	0.7322	1.54
18	5.90	1.5372	1.1227	0.1029	0.4945	0.98
19	2.40	1.7934	1.5861	0.0954	0.2073	0.44
20	2.60	1.9988	1.5449	0.0857	0.4530	0.95
21	6.10	1.4540	1.2351	0.0831	0.2489	0.52
22	2.40	1.6796	1.5861	0.0954	0.0928	0.20
23	2.40	1.1600	1.5861	0.0954	-0.4261	-0.90
24	7.30	1.4996	1.1124	0.1057	0.3872	0.82
25	4.70	0.8242	1.3493	0.0634	-0.5251	-1.09
26	4.10	1.1787	1.4111	0.0645	-0.2324	-0.48
27	5.90	1.5041	1.2257	0.0789	0.2739	0.58
28	4.70	1.0138	1.3493	0.0634	-0.3304	-0.69
29	8.20	1.1817	0.9883	0.1405	0.1929	0.42
30	6.30	0.8675	1.1330	0.1003	-2.0005	-4.22R
31	7.90	1.5063	1.0197	0.1515	0.4066	1.04
32	8.00	0.3221	1.0194	0.1345	-0.6073	-1.48
33	9.10	1.0473	0.8961	0.1684	0.1512	0.33 X
34	4.60	0.9932	1.3596	0.0631	-0.3663	-0.76
35	4.80	1.2528	1.3390	0.0638	-0.0862	-0.18
36	2.10	1.8946	1.6170	0.1033	0.2776	0.59
37	4.10	1.6845	1.4214	0.0653	0.2632	0.55
38	2.50	1.6194	1.5758	0.0929	0.0336	0.07
39	2.80	1.6734	1.5449	0.0357	0.1234	0.27

1
MTB > NAME C2='X'
MTB > READ C1,C2
59 ROWS READ
MTB > END
MTB > PLUT C1,C2

154

MTB > BRIEF 3
MTB > LET C1=LOGE(C1)
MTB > PLJT C1,C2

MTB > REGRESS C1 1 C2

42	4.70	1.9713	1.3493	0.0634	0.0220	1.38
43	2.30	1.9183	1.5964	0.0980	-0.0302	1.43
44	2.40	1.7352	1.5861	0.0954	0.1490	0.31
45	5.50	1.7317	1.2669	0.0715	0.4643	0.97
46	1.50	1.7918	1.6738	0.1201	0.1129	0.24
47	2.10	1.6864	1.6170	0.1033	0.0694	0.15
48	4.30	1.6696	1.3905	0.0634	0.2701	0.58
49	3.30	0.9783	1.4935	0.0752	-0.5151	-1.08
50	5.40	1.2865	1.2772	0.0703	0.0093	0.02
51	4.20	1.4748	1.1948	0.0854	0.2033	0.59
52	2.10	1.8229	1.6273	0.1060	0.1956	0.41
53	4.70	1.2060	1.3493	0.0634	-0.1433	-0.30
54	7.10	1.4061	1.1021	0.1084	0.3043	0.64
55	5.00	0.7747	1.2154	0.0809	-0.4406	-0.92
56	3.90	1.7492	1.4317	0.0663	0.3175	0.66
57	4.50	1.8294	1.3287	0.0644	0.5007	1.04
58	4.10	2.1066	1.4111	0.0645	0.6955	1.45
59	0.80	1.9459	1.7509	0.1409	0.1950	0.42

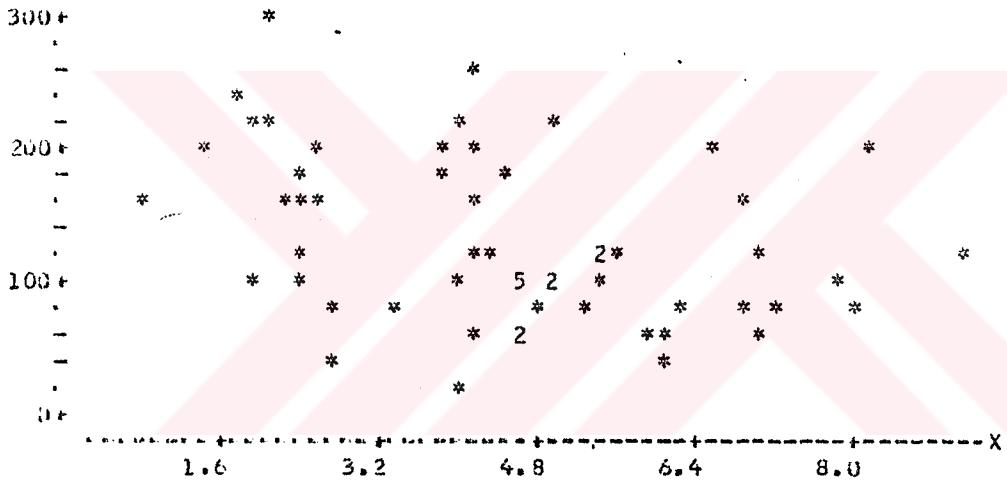
R DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.

X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

```

MTB > NAME C1='PX'
MTB > NAME C2='X'
MTB > READ C1,C2
      59 ROWS READ
MTB > END
MTB > PLOT C1,C2

```


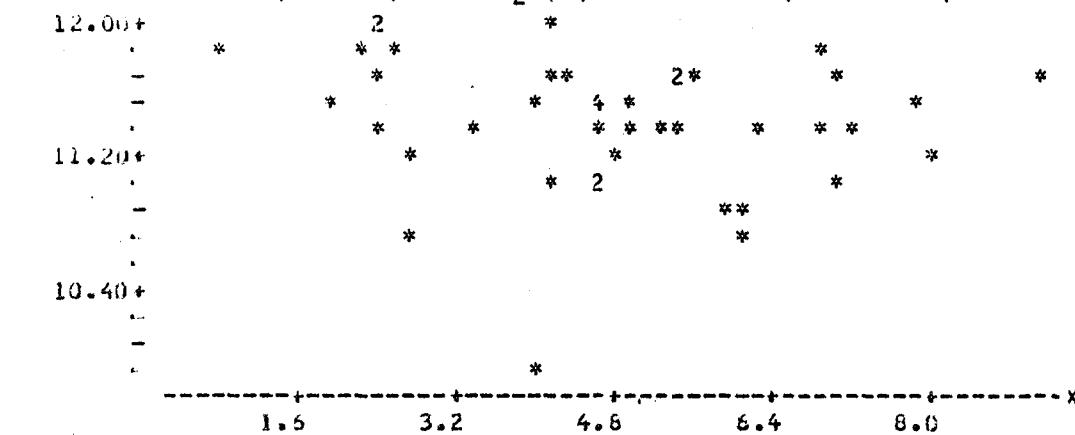
```

MTB > BRIEF 3
MTB > LET C1=LUGEL(100*C1)
MTB > PLOT C1,C2

```

PX

156

MTB > REGRESS C1 1 C2

THE REGRESSION EQUATION IS

$$PX = 12.0 - 0.0855 X$$

PREDICTOR	COEF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	12.0170	0.1717	70.00
X	-0.085545	0.03523	-2.43

$$S = 0.5016 \quad R-SQ = 9.4\% \quad R-SQ(ADJ) = 7.8\%$$

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	1.4801	1.4801
ERROR	57	14.3408	0.2516
TOTAL	58	15.8209	

OBS.	X	PX	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	5.60	11.6527	11.5384	0.0758	0.1143	0.23
2	4.90	12.3239	11.5982	0.0668	0.7255	1.46
3	5.00	11.4076	11.5897	0.0676	-0.1821	-0.37
4	4.70	11.6021	11.6153	0.0657	-0.6132	-1.23
5	2.60	11.9184	11.7948	0.0937	0.1236	0.25
6	4.80	11.5129	11.6239	0.0654	-0.1109	-0.22
7	4.40	12.1007	11.6410	0.0654	0.4597	0.92
8	4.20	12.3137	11.6581	0.0562	0.3556	0.72
9	4.20	11.6952	11.6581	0.0562	0.0372	0.07
10	2.00	12.3014	11.8461	0.1093	0.4553	0.93
11	5.30	11.3504	11.5841	0.0710	-0.2137	-0.43
12	4.60	11.5129	11.6751	0.0677	-0.1622	-0.33
13	5.50	11.6527	11.5470	0.0741	0.1057	0.21
14	3.90	12.2081	11.6837	0.0687	0.5224	1.05
15	1.80	12.3458	11.8631	0.1156	0.4827	0.99
16	4.00	9.9523	11.6751	0.0677	-1.7229	-3.478
17	5.50	12.2081	11.4615	0.0959	0.7445	1.51
18	5.90	11.9164	11.4273	0.1066	0.4911	1.00
19	2.40	12.0725	11.8119	0.0989	0.2607	0.53

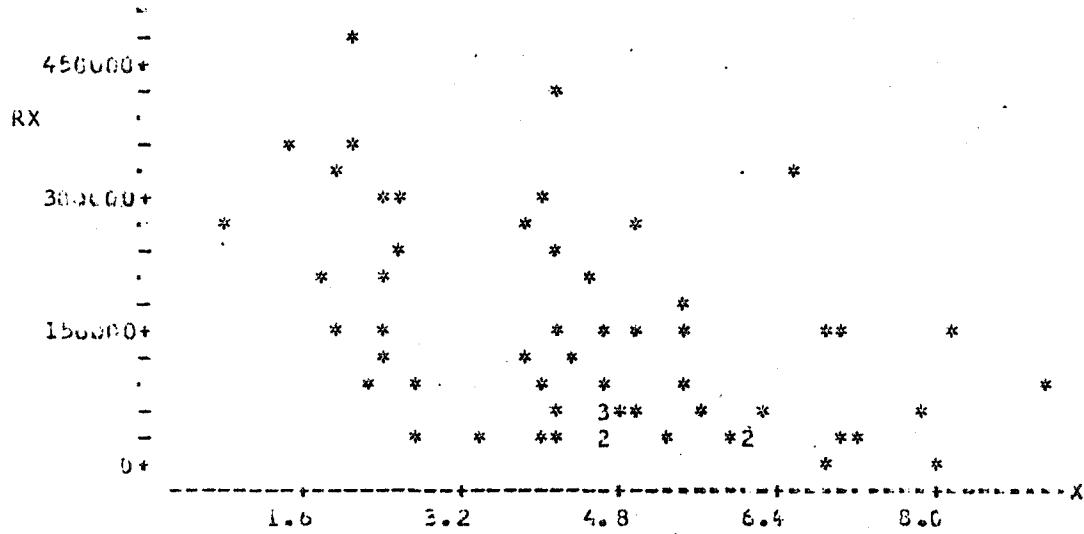
22	2.46	11.4076	11.8119	0.0989	-0.4843	-0.82
23	2.40	11.9829	11.8119	0.0989	0.1711	0.35
24	7.00	11.6952	11.4188	0.1095	0.2765	0.56
25	4.70	11.0821	11.6153	0.0657	-0.5332	-1.07
26	4.10	12.2461	11.6666	0.0669	0.5395	1.00
27	5.90	10.8590	11.5128	0.0817	-0.6538	-1.32
28	4.70	11.4616	11.6153	0.0657	-0.1537	-0.31
29	6.20	12.2061	11.3162	0.1456	0.8898	1.85
30	6.80	11.2898	11.4559	0.1039	-0.1461	-0.30
31	7.50	11.5129	11.2419	0.1352	0.1710	0.35
32	8.00	11.1563	11.3333	0.1393	-0.1771	-0.37
33	9.10	11.0952	11.2393	0.1745	0.4559	0.97 X
34	4.60	11.4076	11.6239	0.0554	-0.2163	-0.43
35	4.80	11.1563	11.6068	0.0661	-0.4505	-0.91
36	2.10	12.3239	11.8375	0.1070	0.4864	0.99
37	4.00	12.3239	11.6751	0.0677	0.6487	1.51
38	2.50	12.2061	11.8035	0.0952	0.4027	0.82
39	2.80	11.6690	11.7777	0.0888	-1.1067	-2.25R
40	4.10	11.0021	11.8666	0.0669	-0.5645	-1.04
41	7.20	11.2898	11.4017	0.1152	-0.1119	-0.23
42	4.70	11.5129	11.6153	0.0657	-0.1024	0.21
43	2.20	11.9184	11.8204	0.1015	0.0306	0.20
44	2.40	11.7361	11.8119	0.0989	-0.0758	-0.15
45	5.50	11.0952	11.5476	0.0741	0.1483	0.30
46	1.50	12.2061	11.8888	0.1244	0.3173	0.65
47	2.10	12.4115	11.8375	0.1070	0.7740	1.58
48	4.30	11.6082	11.6495	0.0657	-0.0413	0.08
49	3.30	11.2898	11.7350	0.0779	-0.4452	-0.90
50	5.40	11.4076	11.5555	0.0725	-0.1479	0.50
51	6.20	11.2898	11.4872	0.0684	-0.1974	-0.40
52	2.00	11.5129	11.8461	0.1098	-0.2331	-0.63
53	4.70	11.5129	11.6153	0.0657	-0.1024	-0.21
54	7.10	11.0821	11.4102	0.1123	-0.3281	0.67
55	6.00	10.7144	11.5042	0.0839	-0.7898	-1.60
56	3.50	12.1067	11.6837	0.0687	0.4170	0.84
57	4.90	11.5129	11.5982	0.0668	-0.0853	-0.17
58	4.10	12.4292	11.6866	0.0665	0.7626	1.53
59	6.80	11.9184	11.9486	0.1460	-0.0302	-0.06

157

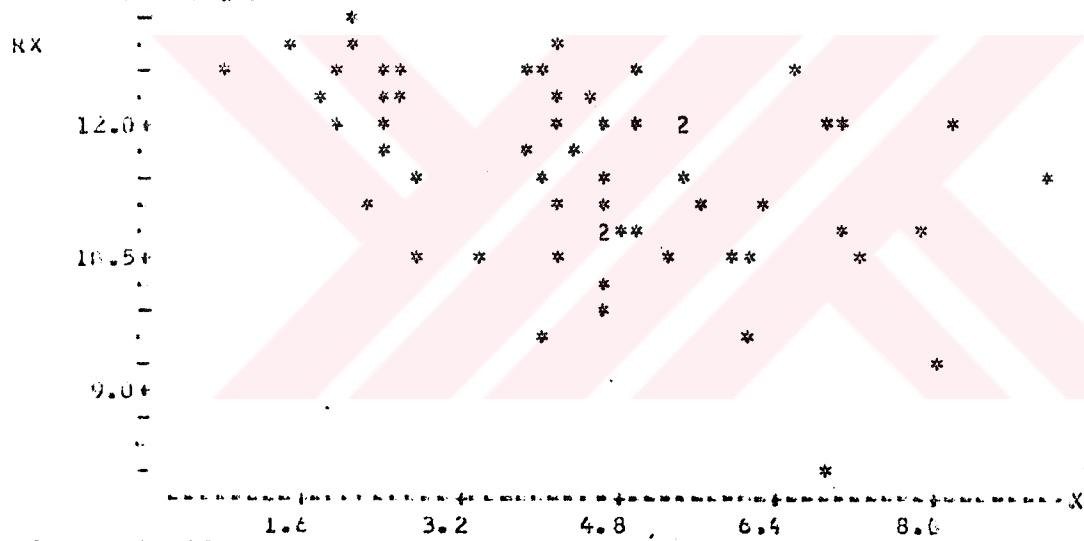
X DENOTES AT WHICH THE X VALUE GIVES IT LARGE PREDICTION.

```
MTB > NAME C1="RX"  
MTB > NAME C2="X"  
MTB > READ C1,C2  
55 ROWS READ  
MTB > END  
MTB > BRIEF 3  
MTB > PLOT C1,C2
```

158


```
MTB > LET C1=LOGE(C1)  
MTB > PLOT C1,C2
```



```
MTB > REGRESS C1 1 C2
```

THE REGRESSION EQUATION IS
 RX = 12.6 + 0.250 X

159

PREDICTOR	Coeff	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	12.5755	0.3141	40.04
X	-0.25017	0.06445	-3.88

S = 1.976 R-SQ = 20.9% R-SQ(ADJ) = 19.5%

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	12.686	12.686
ERROR	57	47.989	0.842
TOTAL	58	60.675	

OBS.	X	RX	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	5.60	11.099	11.175	0.139	-0.075	-0.08
2	4.90	12.547	11.350	0.122	1.197	1.32
3	5.00	10.820	11.325	0.124	-0.505	-0.56
4	4.70	9.771	11.400	0.120	-1.629	-1.79
5	2.60	12.340	11.925	0.171	0.421	0.47
6	4.60	10.820	11.425	0.120	-0.605	-0.67
7	4.40	12.184	11.475	0.120	0.709	0.78
8	4.20	12.431	11.525	0.121	0.906	1.00
9	4.20	11.062	11.525	0.121	0.523	0.57
10	2.00	12.666	12.075	0.201	0.591	0.66
11	5.50	10.487	11.250	0.150	-0.762	-0.84
12	4.00	11.277	11.575	0.124	0.293	0.33
13	5.50	11.923	11.200	0.136	0.724	0.80
14	3.90	11.599	11.600	0.126	0.001	0.00
15	1.80	12.323	12.125	0.211	0.198	0.22
16	4.00	9.745	11.575	0.124	-1.830	-2.01R
17	6.50	12.717	10.949	0.175	1.767	1.96
18	6.50	11.897	10.849	0.195	1.048	1.17
19	2.40	12.574	11.975	0.181	0.599	0.67
20	2.80	11.327	11.875	0.162	0.548	0.61
21	6.10	10.473	11.050	0.158	-0.575	-0.64
22	2.40	11.594	11.975	0.181	0.381	0.42
23	2.40	11.852	11.975	0.181	0.123	0.14
24	7.30	11.866	10.824	0.200	1.042	1.16
25	4.70	10.167	11.400	0.120	-1.233	-1.35
26	4.10	11.958	11.550	0.122	0.408	0.45
27	5.90	10.620	11.100	0.149	-0.479	-0.53
28	4.70	10.874	11.400	0.120	-0.526	-0.58
29	8.20	12.004	10.524	0.266	1.479	1.68
30	6.80	8.122	10.874	0.190	-2.752	-3.07R
31	7.90	10.941	10.599	0.249	0.341	0.39
32	8.00	9.322	10.574	0.255	-1.252	-1.42
33	9.10	11.537	10.299	0.319	1.038	1.21 X
34	4.60	10.974	11.425	0.120	-0.451	-0.50
35	4.60	10.810	11.375	0.121	-0.575	-0.63
36	2.10	12.832	12.050	0.196	0.732	0.87
37	4.60	12.623	11.575	0.124	1.048	1.15
38	2.50	12.578	11.950	0.176	0.628	0.70
39	2.80	10.538	11.875	0.162	-1.337	-1.40

41	7.20	10.412	10.774	0.211	-0.353	-0.41
42	4.70	11.994	11.400	0.120	0.594	0.55
43	2.30	11.225	12.000	0.186	-0.775	-0.86
44	2.40	12.267	11.975	0.181	0.292	0.32
45	5.50	12.041	11.200	0.136	0.841	0.93
46	1.50	12.760	12.200	0.220	0.560	0.63
47	2.10	13.095	12.050	0.196	1.045	1.17
48	4.30	11.785	11.500	0.120	0.286	0.31
49	3.30	10.528	11.750	0.143	-1.222	-1.35
50	5.40	11.267	11.225	0.133	0.042	0.05
51	6.20	11.155	11.024	0.162	0.133	0.14
52	2.10	11.950	12.075	0.201	-0.125	-0.14
53	4.70	11.290	11.400	0.120	-0.109	-0.12
54	7.30	10.688	10.799	0.205	-0.111	-0.12
55	6.00	9.688	11.075	0.153	-1.386	-1.53
56	3.90	12.464	11.610	0.126	0.864	0.95
57	4.90	11.916	11.350	0.122	0.566	0.62
58	4.10	12.927	11.550	0.122	1.377	1.51
59	0.80	12.478	12.375	0.267	0.103	0.12

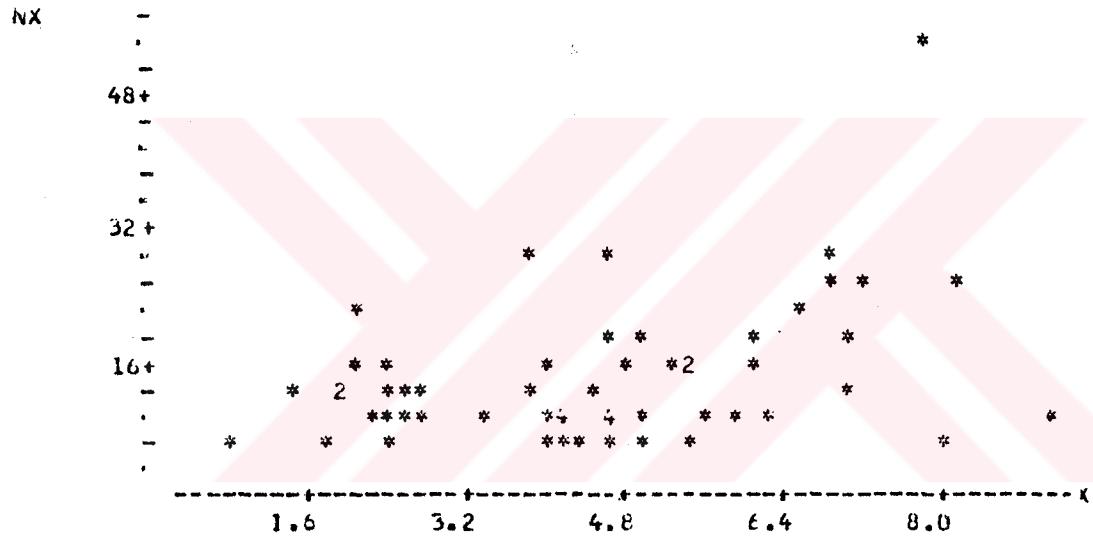
R DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.

X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

```

MTB > NAME C1='NX'
MTB > NAME C2='X'
MTB > READ C1,C2
      59 ROWS READ
MTB > END
MTB > PLOT C1,C2

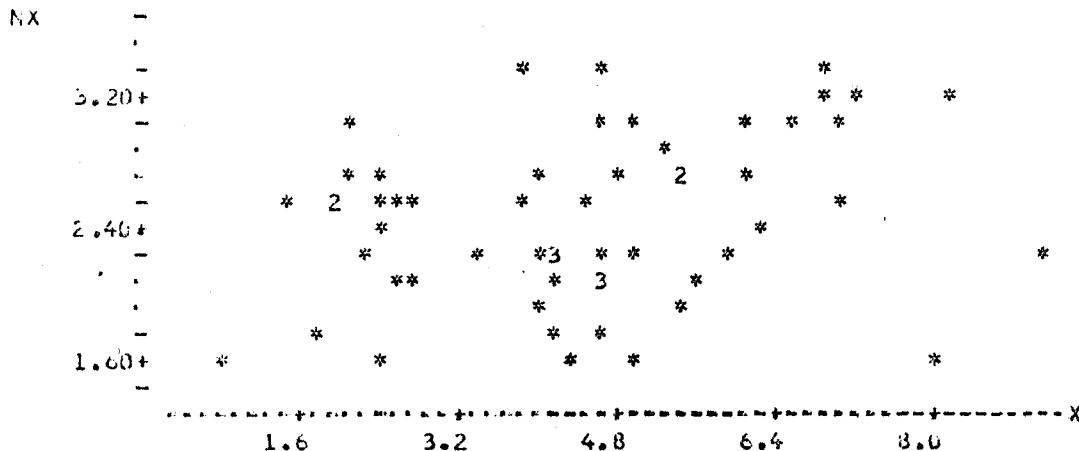
```



```

MTB > BRIEF 3
MTB > LL1 C1=LOGE(C1)
MTB > PLOT C1,C2

```


MTB > REGRESS C1 1 C2

THE REGRESSION EQUATION IS

$$NX = 2.06 + 0.0920 X$$

PREDICTOR	COEFF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	2.0631	0.1719	12.00
X	0.09201	0.03527	2.61

S = 0.5021 R-SQ = 10.7% R-SQ(ADJ) = 9.1%

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	1.7161	1.7161
ERROR	57	14.3707	0.2521
TOTAL	58	16.0868	

OBS.	X	NX	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	5.60	2.0794	2.5784	0.0759	-0.4990	-1.01
2	4.90	1.6094	2.5140	0.0668	-0.9046	-1.82
3	5.30	2.3026	2.5232	0.0575	-0.2205	-0.44
4	4.70	2.0794	2.4956	0.0557	-0.4162	-0.84
5	2.60	2.4849	2.3024	0.0938	0.1825	0.37
6	4.60	2.3026	2.4864	0.0655	-0.1838	-0.37
7	4.40	2.0391	2.4886	0.0655	0.1711	0.34
8	4.20	1.7918	2.4496	0.0663	-0.5573	-1.32
9	4.20	2.3026	2.4496	0.0663	-0.1470	-0.30
10	2.00	2.4849	2.2472	0.1100	0.2377	0.49
11	5.30	2.8332	2.5508	0.0711	0.2824	0.57
12	4.60	1.9459	2.4312	0.0678	-0.4853	-0.98
13	5.50	2.7726	2.5692	0.0742	0.2034	0.41
14	3.90	2.6391	2.4220	0.0688	0.2171	0.44
15	4.80	1.7918	2.2288	0.1157	-0.4370	-0.89
16	4.00	2.7726	2.4312	0.0678	0.3414	0.69
17	6.50	3.0445	2.6612	0.0960	0.3833	0.76
18	6.50	3.3322	2.6930	0.1058	0.6342	1.29
19	2.40	2.4849	2.2840	0.0990	0.2000	0.41

21	0.40	2.7080	2.6244	0.0862	0.0836	0.17
22	2.40	2.3979	2.2840	0.0990	0.1109	3.23
23	2.40	2.7080	2.2840	0.0990	0.4241	0.86
24	7.00	2.9957	2.7072	0.1096	0.2885	0.59
25	4.70	2.0794	2.4956	0.0557	-0.4162	-0.34
26	4.10	2.3026	2.4464	0.0669	-0.1378	0.20
27	5.00	2.3026	2.6063	0.0818	-0.3034	0.61
28	4.70	2.9957	2.4956	0.0657	0.5001	1.00
29	0.20	3.2189	2.8176	0.1457	0.4012	0.84
30	0.30	3.1781	2.6888	0.1043	0.4892	1.00
31	7.90	4.0254	2.7900	0.1364	1.2353	2.56R
32	8.00	1.6094	2.7992	0.1395	-1.1898	-2.47R
33	9.10	2.1972	2.9004	0.1747	-0.7032	-1.49 X
34	4.60	2.0794	2.4864	0.0655	-0.4070	-0.82
35	4.80	2.7080	2.5643	0.0662	0.2033	0.41
36	2.10	3.0445	2.2564	0.1071	0.7882	1.61
37	4.00	2.1972	2.4312	0.0573	-0.2340	-0.47
38	2.50	2.0794	2.2952	0.0963	-0.2137	-0.43
39	2.80	2.6754	2.3208	0.0889	-0.2413	-0.49
40	4.10	2.1972	2.4404	0.0669	-0.2432	0.49
41	7.20	3.1781	2.7256	0.1153	0.4524	0.93
42	4.70	1.7918	2.4956	0.0657	-0.7038	-1.41
43	2.30	2.3026	2.2748	0.1016	0.0278	0.00
44	2.40	1.6094	2.2840	0.0990	-0.6745	-1.37
45	5.50	1.9459	2.5692	0.0742	-0.8233	-1.26
46	1.50	2.6391	2.2012	0.1246	0.4372	0.90
47	2.10	2.7726	2.2564	0.1071	0.5162	1.05
48	4.30	1.6194	2.4588	0.0658	-0.8494	-1.71
49	3.30	2.1972	2.3668	0.0780	-0.1890	-0.34
50	5.40	2.7726	2.5600	0.0725	0.2125	0.43
51	6.20	2.3979	2.6335	0.0885	-0.2357	-0.48
52	2.00	2.6391	2.2472	0.1100	0.3919	0.80
53	4.70	3.4612	2.4956	0.0657	0.9056	1.82
54	7.10	2.6391	2.7164	0.1124	-0.0774	-0.16
55	5.00	2.9957	2.6152	0.0839	0.3805	0.77
56	3.90	3.3322	2.4220	0.0688	0.9102	1.33
57	4.90	2.9957	2.5140	0.0658	0.4817	0.57
58	4.10	2.0794	2.4404	0.0569	-0.3609	0.73
59	0.30	1.6094	2.1367	0.1452	-0.5273	1.10

162

MTB > NAME C1='PQ'
 MTB > NAME C2='NK'
 MTB > NAME C3='RL'
 MTB > READ C1,C2,C3
 59 ROWS READ
 MTB > END
 MTB > BRIEF 3
 MTB > LET C1=LOG TEN(1000*C1)
 MTB > LET C2=LOG TEN(1000*C2)
 MTB > LET C3=LOG TEN(1000*C3)
 MTB > REGRESS C1 2 C2,C3

163

THE REGRESSION EQUATION IS
 $PQ = 1.63 + 0.352 NK + 0.589 RL$

PREDICTOR	COLF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	1.0260	0.2255	4.55
NK	0.35157	0.05586	6.29
RL	0.58923	0.04002	14.72

$S = 0.16369$ $R-SQ = 97.1\%$ $R-SQ(ADJ) = 97.0\%$

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	2	7.5501	3.7750
ERROR	56	0.2286	0.0041
TOTAL	58	7.7787	

SOURCE	DF	SEQ SS
NK	1	6.6651
RL	1	0.8850

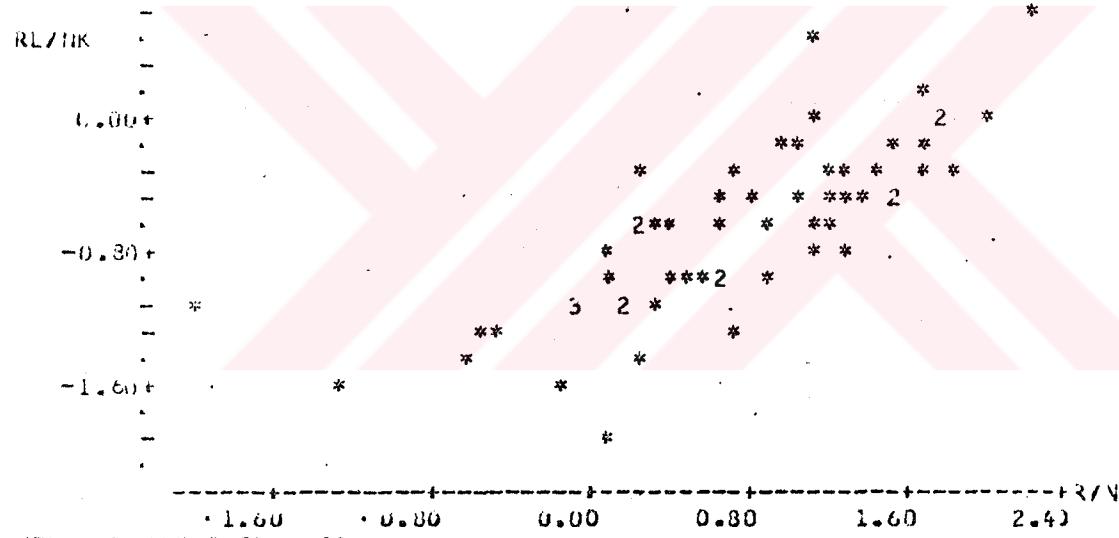
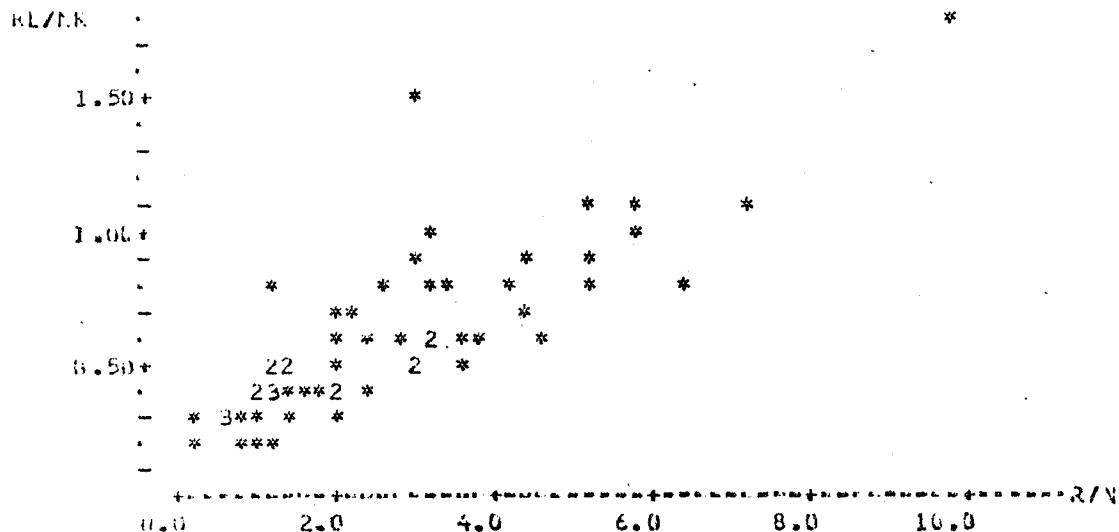
OBS.	NK	PQ	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	7.84	8.12139	8.18557	0.00387	-0.06418	-1.01
2	7.70	8.05115	8.14635	0.01060	-0.09520	-1.51
3	7.84	8.05115	8.04447	0.01056	0.00667	0.11
4	7.34	7.64147	7.60615	0.01750	0.03532	0.57
5	8.07	8.47055	8.50045	0.00994	-0.02990	-0.47
6	7.60	8.00000	8.00065	0.01118	-0.00065	0.01
7	8.28	8.75042	8.74532	0.01393	0.01510	0.24
8	8.13	8.59357	8.49148	0.01339	0.09790	1.57
9	7.30	8.07918	7.99858	0.02933	0.08060	1.42 X
10	8.15	8.62572	8.63451	0.01489	-0.00896	-0.14
11	7.78	8.11097	8.07277	0.01087	0.03821	0.01
12	7.68	8.07918	8.13225	0.01095	-0.05307	-0.84
13	7.05	8.36324	8.21914	0.00854	0.08410	1.33
14	8.47	8.34510	8.92922	0.01891	-0.08412	-1.37
15	8.00	8.55206	8.48549	0.01050	0.06557	1.06
16	7.44	7.57298	7.54372	0.02286	0.03226	0.54
17	8.48	8.90369	8.89752	0.01809	0.00557	0.09
18	8.48	8.77815	8.76691	0.02065	0.01134	0.19
19	8.04	8.54406	8.55718	0.01205	-0.01312	-0.21

21	7.73	7.91000	7.422	1	0.01752	-0	0.38
22	7.92	8.13033	8.21812	0	0.01055	-0.00779	1.39
23	7.73	8.26330	8.30475	0	0.01432	-0.02145	0.34
24	8.31	8.42572	8.48892	0	0.01448	-0.05320	1.02
25	7.53	7.73719	7.78501	0	0.01445	-0.04782	0.77
26	7.81	8.41497	8.36595	0	0.01405	0.04902	0.79
27	7.35	7.67025	7.68433	0	0.01627	-0.01409	0.23
28	8.07	8.37506	8.33815	0	0.01176	-0.01249	0.20
29	8.26	8.69019	8.69724	0	0.01331	-0.00705	0.11
30	7.76	8.20412	7.97762	0	0.01175	0.22650	0.618
31	8.41	8.81291	8.64517	0	0.02157	0.16775	2.798
32	7.30	7.54406	7.48456	0	0.02073	0.05950	0.98
33	7.59	8.06595	8.08680	0	0.01418	-0.02084	0.33
34	7.73	8.08457	8.14297	0	0.00934	-0.05839	0.92
35	7.35	8.08813	8.13803	0	0.01066	-0.04990	0.79
36	8.23	8.85071	8.78521	0	0.01565	0.07550	1.22
37	7.94	8.57567	8.51705	0	0.01465	0.05862	0.94
38	8.11	8.60206	8.63045	0	0.01270	-0.02829	0.45
39	7.38	7.53510	7.59950	0	0.01811	-0.06439	1.05
40	7.56	7.79934	7.81177	0	0.01347	-0.01243	0.20
41	8.04	8.40140	8.31835	0	0.01289	0.03305	1.33
42	7.60	8.06070	8.06751	0	0.01259	-0.00681	0.11
43	7.88	8.27300	8.25749	0	0.00835	0.01551	0.24
44	7.74	8.13830	8.23452	0	0.01181	-0.00822	1.53
45	7.85	8.19312	8.26023	0	0.00840	-0.05711	1.04
46	8.21	8.73239	8.74685	0	0.01442	-0.00846	0.14
47	8.65	8.81197	8.73465	0	0.02218	0.07732	1.29
48	7.49	7.93348	7.95366	0	0.01462	-0.02018	0.32
49	7.68	7.98227	7.98387	0	0.01105	-0.00161	0.03
50	7.92	8.27646	8.32349	0	0.00842	-0.04701	0.74
51	7.78	8.05538	8.09608	0	0.00991	-0.04070	0.64
52	7.93	8.30102	8.35022	0	0.00860	-0.04919	0.78
53	8.18	8.69897	8.66097	0	0.01248	0.03799	0.61
54	7.55	7.92666	7.90445	0	0.01191	0.02246	0.36
55	7.88	8.09691	8.07754	0	0.01537	0.01937	0.31
56	8.44	8.79309	8.81998	0	0.01762	-0.02639	0.44
57	8.20	8.50243	8.55406	0	0.01280	-0.05163	0.82
58	7.98	8.56820	8.46944	0	0.01055	0.09876	1.57
59	7.54	8.02119	8.04985	0	0.01531	-0.02866	0.46

X JEWELS AT OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

MTB > NAME C1=RL/NK
MTB > NAME C2=R/N
MTB > READ C1,C2
59 ROWS READ
MTB > END
MTB > BRIEF 3
MTB > PLUT C1,C2

165

THE REGRESSION EQUATION IS
RL/RN = -1.01 + 0.495 R/N

166

PREDICTOR	Coeff	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	-1.01062	0.05209	-18.02
R/N	0.49526	0.05234	9.46

S = 0.3260 R-SQ = 61.1% R-SQ(ADJ) = 60.4%

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	9.1680	9.1680
ERROR	57	5.8366	0.1024
TOTAL	58	15.0046	

OBS.	R/N	RL/RN	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	0.10	-0.840	-0.9634	0.0529	0.1194	0.38
2	1.03	-0.4780	-0.4989	0.0448	0.0209	0.07
3	0.36	-0.8733	-0.8335	0.0457	0.1601	0.51
4	-0.54	-1.2730	-1.2804	0.0781	0.0074	0.02
5	1.05	-0.4780	-0.3443	0.0531	-0.1338	-0.42
6	0.22	-0.6931	-0.9031	0.0490	0.2070	0.65
7	1.13	-0.2877	-0.4254	0.0482	0.1377	0.44
8	0.92	-0.8916	-0.5568	0.0429	-0.3348	-1.05
9	1.10	0.4055	-0.4665	0.0462	0.8720	2.75R
10	1.00	0.0953	-0.1866	0.0647	0.2819	0.90
11	-0.12	-1.0788	-1.0682	0.0603	-0.0105	-0.03
12	0.60	-0.4780	-0.6748	0.0417	0.1963	0.62
13	1.50	-0.7765	-0.3667	0.0515	-0.4098	-1.30
14	0.25	-0.2744	-0.8884	0.0484	0.5139	1.94
15	1.24	-0.2744	-0.3959	0.0499	0.1214	0.33
16	0.17	-1.8971	-0.9771	0.0538	-0.9200	-2.92R
17	1.49	-0.4155	-0.2724	0.0581	-0.1431	-0.45
18	0.67	-0.9163	-0.6773	0.0417	-0.2389	-0.75
19	1.66	-0.1193	-0.1094	0.0645	0.0501	0.16
20	0.73	-1.2730	-0.6563	0.0417	-0.5227	-1.96
21	0.13	-1.5606	-1.0739	0.0508	-0.4867	-1.55
22	0.68	-0.9943	-0.6748	0.0417	-0.3194	-1.01
23	1.07	-0.0834	-0.4799	0.0456	0.3955	1.25
24	0.31	-0.5978	-0.5528	0.0428	-0.0350	-0.11
25	0.49	-1.2730	-1.2554	0.0759	-0.0175	-0.00
26	1.14	-0.0408	-0.4471	0.0471	0.4063	1.28
27	0.53	-1.0217	-0.7478	0.0428	-0.2738	-0.86
28	0.10	-0.9163	-0.9589	0.0526	0.0426	0.14
29	0.77	-0.4155	-0.6289	0.0418	0.2114	0.67
30	1.97	-1.1394	-1.9843	0.1465	0.8449	2.97RX
31	0.34	-1.1712	-0.8405	0.0460	-0.3307	-1.04
32	-1.27	-1.6094	-1.6411	0.1122	0.0316	0.11 X
33	0.74	-0.5147	-0.6455	0.0417	0.3303	1.04
34	0.38	-0.6162	-0.8232	0.0453	0.2070	0.65
35	0.20	-1.0498	-0.9121	0.0497	-0.1377	-0.44
36	1.55	0.6677	-0.0385	0.0774	0.1081	0.34
37	1.75	0.0677	-0.1417	0.0684	0.2094	0.67
38	1.50	-0.1165	-0.2701	0.0532	0.1533	0.49
39	0.23	-1.4271	-0.8962	0.0488	-0.5310	-1.58

41	1.005	-1.01788	-1.	0.00000	0.00000	14
42	1.53	-0.4465	-0.2527	0.0595	-0.1936	-0.62
43	0.22	-0.6931	-0.9001	0.0490	0.2070	0.55
44	1.45	-0.2877	-0.2940	0.0565	0.0063	0.02
45	1.12	-0.8162	-0.4535	0.0468	-0.1627	-0.51
46	1.70	-0.0408	-0.1400	0.0685	0.0592	0.12
47	2.28	0.5878	0.1162	0.0915	0.4716	1.54
48	1.19	-0.4780	-0.4223	0.0484	-0.0557	-0.18
49	-0.07	-1.0498	-1.0466	0.0587	-0.0033	-0.01
50	0.67	-0.6162	-0.6799	0.0417	0.0537	0.20
51	0.50	-0.9943	-0.7626	0.0432	-0.2316	0.73
52	1.29	-0.5447	-0.3708	0.0514	-0.1740	-0.55
53	0.98	-0.2231	-0.5242	0.0439	0.3011	0.95
54	0.38	-1.0217	-0.8232	0.0453	-0.1985	-0.63
55	-0.62	-1.3865	-1.3158	0.0613	-0.6705	-0.23
56	1.17	-0.5798	-0.4299	0.0483	-0.1499	-0.47
57	1.19	-0.7340	-0.4682	0.0461	-0.2558	-0.84
58	1.85	-0.2614	-0.6967	0.0722	-0.1545	-0.53
59	1.66	-0.2877	-0.1894	0.0645	-0.0983	-0.31

R DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.

X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

MTB > NAME C1="RL/NK"

MTB > NAME C2="R/N"

MTB > READ C1,C2

59 ROWS READ

MTB > END

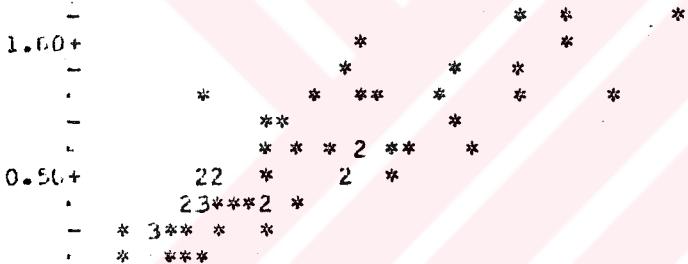
MTB > BRIEF

MTB > PLOT C1,C2

RL/NK

*

1.50+ * -

274

MTB > REGRESS C1 1 C2

REGRESSION EQUATION IS
RL/RK = 0.253 + 0.133 R/N

168

PREDICTOR	COEFF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	0.23321	0.04215	5.53
R/N	0.13286	0.01287	10.32

S = 0.1362 R-SQ = 65.24 R-SQ(ADJ) = 64.55

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	3.6948	3.6948
ERROR	57	1.9761	0.0347
TOTAL	58	5.6709	

OBS.	R/N	RL/RK	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	1.10	0.4300	0.3794	0.0316	0.0506	0.28
2	2.81	0.8200	0.6066	0.0243	0.0134	0.07
3	1.43	0.5100	0.4232	0.0291	0.0863	0.47
4	0.58	0.2300	0.3103	0.0363	-0.0303	-0.17
5	3.84	0.6200	0.7434	0.0285	-0.1234	-0.67
6	1.25	0.5000	0.3953	0.0304	0.1007	0.55
7	3.25	0.7500	0.6653	0.0254	0.0057	0.45
8	2.50	0.4100	0.5654	0.0243	-0.1554	-0.84
9	3.00	1.5000	0.6318	0.0246	0.8582	4.70R
10	5.28	1.1000	0.9347	0.0413	0.1553	0.91
11	0.89	0.3400	0.3515	0.0334	-0.0115	-0.06
12	1.97	0.6200	0.4950	0.0259	0.1250	0.68
13	3.57	0.4600	0.7208	0.0274	-0.2608	-1.42
14	1.26	0.7600	0.4033	0.0302	0.3567	1.94
15	3.46	0.7600	0.6929	0.0262	0.0671	0.30
16	1.07	0.1500	0.3754	0.0319	-0.2254	-1.23
17	4.44	0.6600	0.8231	0.0332	-0.1631	-0.89
18	1.96	0.4000	0.4936	0.0259	-0.0936	-0.51
19	5.25	0.8700	0.9367	0.0410	-0.0607	-0.30
20	2.07	0.2800	0.5082	0.0255	-0.2282	-1.24
21	0.88	0.2100	0.3501	0.0335	-0.1401	-0.77
22	1.57	0.3700	0.4950	0.0259	-0.1250	-0.63
23	2.92	0.9200	0.6212	0.0244	0.2900	1.62
24	2.47	0.5500	0.5014	0.0244	-0.0114	-0.06
25	4.61	0.2800	0.3143	0.0360	-0.0343	-0.19
26	3.12	0.9600	0.6477	0.0249	0.3123	1.69
27	1.70	0.3600	0.4591	0.0273	-0.0991	-0.54
28	1.11	0.4000	0.3807	0.0315	0.0193	0.11
29	2.17	0.8600	0.5215	0.0251	0.1385	0.75
30	0.14	0.3200	0.2548	0.0407	0.0682	0.38
31	1.41	0.3100	0.4206	0.0292	-0.1105	-0.60
32	0.28	0.2800	0.2704	0.0393	-0.0704	-0.39
33	2.09	0.7300	0.5109	0.0254	0.2191	1.19
34	1.45	0.5400	0.4272	0.0289	0.1123	0.61
35	1.22	0.3500	0.3953	0.0307	-0.0453	-0.25
36	7.12	1.0700	1.1792	0.0621	-0.1092	-0.62 X
37	5.78	1.0700	1.0012	0.0457	0.0638	0.38
38	4.45	0.8900	0.8258	0.0334	0.0642	0.35
39	1.20	0.2400	0.4006	0.0303	-0.1606	-0.87

42	4.62	0.6466	0.8470	0.0348	-0.2075	-1.13
43	1.25	0.5000	0.3993	0.0504	0.1007	0.55
44	4.25	0.7500	0.7979	0.0315	-0.0479	-0.26
45	3.00	0.5400	0.6424	0.0248	-0.1024	-0.56
46	5.36	0.9600	1.0038	0.0469	-0.0438	-0.24
47	9.73	1.3000	1.5260	0.0939	0.2740	1.70 X
48	3.28	0.8200	0.6690	0.0254	-0.0490	-0.27
49	0.93	0.3500	0.3568	0.0331	-0.0068	-0.04
50	1.95	0.5400	0.4923	0.0260	0.0477	0.26
51	1.85	1.3700	0.4524	0.0276	-0.0824	-0.45
52	3.64	0.5800	0.7168	0.0272	-0.1368	-0.74
53	2.67	0.3000	0.5880	0.0242	0.2120	1.15
54	1.45	0.3800	0.4272	0.0289	-0.0672	-0.37
55	0.54	0.2500	0.3050	0.0367	-0.0550	-0.30
56	3.23	0.5600	0.6624	0.0253	-0.1024	-0.55
57	2.99	0.4800	0.6305	0.0245	-0.1505	-0.82
58	6.33	0.7700	1.0742	0.0529	-0.3042	-1.70
59	5.25	0.7500	0.9307	0.0413	-0.1807	-1.00

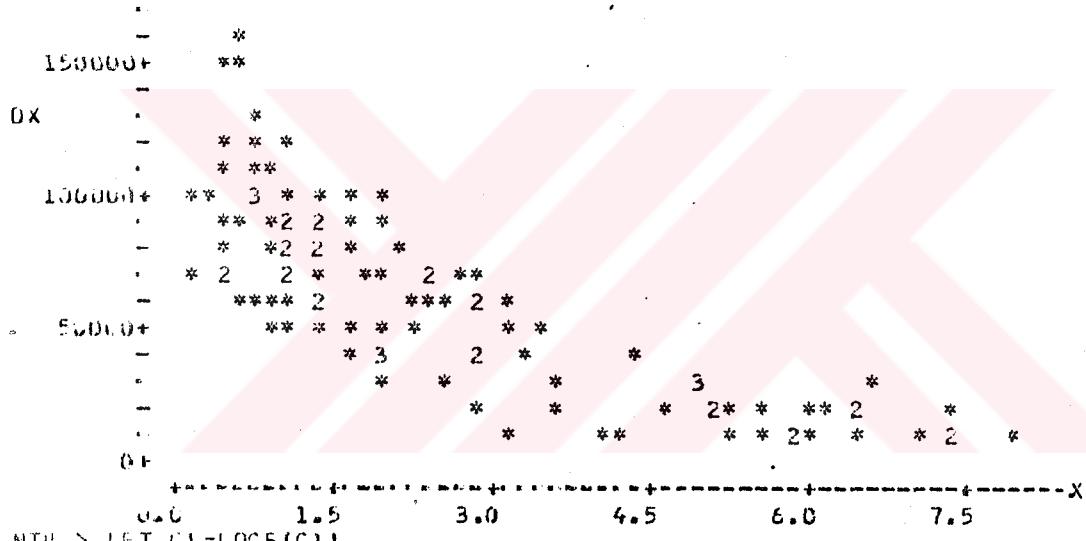
R DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.

X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

```

MTB > NAME C1='DX'
MTB > NAME C2='X'
MTB > READ C1,C2
  108 ROWS READ.
MTB > END
MTB > BRIEF 3
MTB > PLOT C1,C2

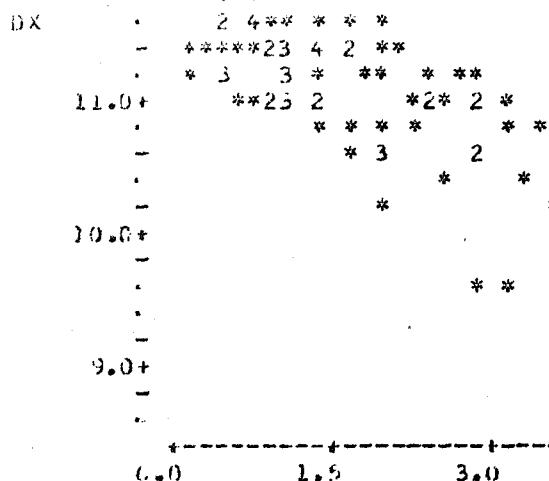
```



```

MTB > LET C1=LOGE(C1)
MTB > PLOT C1,C2

```


MTB > REGRESS C1 1 C2

THE REGRESSION EQUATION IS

$$DX = 11.6 - 0.337 X$$

PREDICTOR	COEF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	11.6279	0.0593	196.18
X	-0.33653	0.01776	-18.95

$$S = 0.3821 \quad R-SQ = 77.24 \quad R-SQ(ADJ) = 77.08$$

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	52.445	52.445
RESIDUAL	106	15.477	0.146
TOTAL	107	67.923	

OBJS.	X	DX	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	0.90	11.5852	11.5250	0.0478	0.2603	0.69
2	0.70	11.8034	11.3923	0.0501	0.4110	1.05
3	1.10	11.1154	11.2577	0.0456	-0.1422	-1.37
4	0.70	11.6648	11.3923	0.0501	0.2725	0.72
5	0.90	11.3084	11.3250	0.0478	-0.0166	0.04
6	0.60	11.9662	11.4260	0.0513	0.5342	1.41
7	1.30	10.9241	11.1904	0.0436	-0.2662	-0.70
8	1.50	11.4328	11.3250	0.0478	0.1078	0.28
9	1.00	11.2648	11.2913	0.0467	-0.0266	-0.02
10	0.60	11.9283	11.4260	0.0513	0.5024	1.33
11	0.70	11.5169	11.3923	0.0501	0.1246	0.33
12	1.50	11.1906	11.4596	0.0526	-0.2697	-0.71
13	0.80	11.4752	11.3586	0.0489	0.1166	0.31
14	1.30	11.3919	11.1904	0.0436	0.2015	0.53
15	1.00	11.4359	11.2913	0.0467	0.1425	0.38
16	0.20	11.1184	11.5606	0.0565	-0.4422	-1.17
17	1.60	11.3034	11.0894	0.0410	0.2141	0.56
18	1.60	11.5009	11.0894	0.0410	0.4115	1.08
19	2.80	10.9508	10.6855	0.0369	0.2653	0.70

22	1.90	10.8897	10.9884	0.0389	-0.1	1.84
23	2.80	11.1858	10.6855	0.0369	0.5003	-0.75
24	2.10	11.3071	10.9211	0.0379	0.3860	1.32
25	1.70	10.4885	10.5172	0.0387	-0.0287	1.02
26	2.70	11.1846	10.7191	0.0368	0.4456	-1.06
27	2.00	11.5376	10.9547	0.0384	0.5829	1.17
28	4.80	9.6158	10.8796	0.0509	-0.4533	1.53
29	5.60	9.6989	9.7430	0.0545	-0.0441	-1.22
30	5.10	9.9851	9.9113	0.0574	0.0737	0.20
31	5.30	9.3326	9.8440	0.0502	-0.5115	-1.36
32	2.90	10.9349	10.6518	0.0371	0.2851	0.74
33	3.60	10.2541	10.4162	0.0467	-0.1621	0.43
34	2.50	10.4371	10.7865	0.0368	-0.3494	-0.92
35	1.80	11.1136	11.0221	0.0395	0.0809	0.23
36	2.40	10.9716	10.8201	0.0370	0.1515	0.40
37	2.20	10.9455	10.8874	0.0375	0.0581	0.15
38	3.10	9.5176	10.5845	0.0378	-1.0667	-2.81R
39	4.20	9.4572	10.2143	0.0463	-0.7571	-2.00
40	5.80	9.3237	9.6757	0.0574	-0.3521	-1.64
41	2.10	10.5764	10.9547	0.0384	-0.3783	-1.00
42	1.60	11.4295	11.0894	0.0410	0.3402	0.90
43	1.40	11.3998	11.1567	0.0427	0.2431	0.84
44	1.60	11.6931	11.2913	0.0467	0.3997	1.05
45	0.90	10.9041	11.3250	0.0476	-0.4209	1.11
46	1.30	11.0413	11.1904	0.0436	-0.1490	-0.39
47	1.30	11.1619	11.1904	0.0435	-0.0284	-0.67
48	1.10	11.2632	11.2577	0.0456	0.0055	0.01
49	1.90	10.8912	10.9884	0.0389	-0.3972	-0.26
50	1.60	11.0619	11.2913	0.0467	-0.2294	-0.60
51	1.40	10.7955	11.1567	0.0427	-0.3612	-0.95
52	1.10	11.4929	11.2577	0.0455	-0.1540	-0.45
53	0.80	11.0114	11.3566	0.0489	-0.3463	-0.92
54	1.00	11.4956	11.2913	0.0457	0.2044	0.54
55	1.90	11.1634	10.9884	0.0389	0.1750	0.46
56	1.60	10.8837	11.0894	0.0410	-0.2057	-0.54
57	1.60	11.5662	11.0894	0.0410	-0.5232	-1.38
58	1.90	10.6454	10.9884	0.0389	-0.3430	-0.90
59	2.60	11.0654	10.7528	0.0368	0.2524	0.66

	Z			O		0
62	5.21	10.7558	10.5508	0.0382	0.2049	0.54
63	5.55	10.7536	10.4499	0.0403	0.3038	0.80
64	5.10	10.9473	10.5845	0.0378	0.3623	0.90
65	4.00	9.2304	10.2816	0.0442	-1.0514	-2.77R
66	7.43	10.0519	9.1572	0.0926	0.9147	2.47RX
67	7.00	9.6024	9.2718	0.0861	0.3306	0.89
68	6.40	9.7291	9.4738	0.0765	0.2554	0.68
69	4.40	10.5916	10.1469	0.0485	0.4447	1.17
70	5.60	10.4043	9.9450	0.0561	0.4593	1.22
71	4.90	10.3690	9.5787	0.0547	0.3303	0.87
72	6.00	9.3759	9.6664	0.0704	-0.2326	-0.62
73	5.80	9.1378	9.6757	0.0674	-0.5380	-1.43
74	6.40	8.6305	9.4738	0.0765	-0.3432	-2.25R
75	5.20	9.9576	9.8777	0.0588	0.0793	0.21
76	5.10	9.7050	9.9113	0.0574	-0.2063	-0.55
77	6.20	9.0421	9.5411	0.0735	0.1010	0.27
78	6.61	11.1659	9.4055	0.0797	0.7594	2.03R
79	5.60	9.3843	9.7430	0.0645	-0.3580	-0.95
80	7.40	8.6656	9.1572	0.0926	-0.4716	-1.27 X
81	6.40	9.7291	9.4738	0.0765	0.2554	0.68
82	7.40	9.4174	9.1372	0.0926	0.2802	0.76 X
83	8.00	9.1050	8.9352	0.1024	0.1697	0.46 X
84	3.60	9.7416	10.4162	0.0407	-0.6752	-1.78
85	2.90	9.6928	10.6518	0.0371	-0.9591	-2.52R
86	2.40	11.0929	10.8201	0.0370	0.2727	0.72
87	0.60	11.3964	11.4260	0.0513	-0.0296	-0.36
88	1.60	10.9420	11.4260	0.0513	-0.4840	-1.28
89	0.70	11.5674	11.3923	0.0501	0.1751	0.46
90	1.80	11.5403	11.3586	0.0489	0.1898	0.52
91	5.00	10.4193	9.9450	0.0561	0.4743	1.25
92	8.10	9.7252	9.6084	0.0704	0.1147	0.31
93	1.40	11.2973	11.4933	0.0539	-0.1960	-0.52
94	0.40	11.3396	11.4933	0.0539	-0.1037	-0.27
95	0.50	11.6404	11.4596	0.0526	0.1898	0.48
96	0.50	11.1941	11.4596	0.0526	-0.2655	-0.70
97	0.90	10.9387	11.3250	0.0478	-0.3363	-0.89
98	1.90	11.3644	10.9884	0.0289	0.3750	0.99
99	1.40	11.5493	11.1587	0.0427	0.3926	1.03

172 .

102	2.40	11.1019	10.8201	0.0370	0.2018	0.74
103	1.20	11.4711	11.5566	0.0565	-0.0895	-0.24
104	0.30	11.4078	11.5269	0.0552	-0.0291	-0.08
105	1.40	11.3492	11.1567	0.0427	0.1925	0.51
106	1.10	11.4186	11.2577	0.0456	0.1509	0.42
107	1.10	10.9004	11.2577	0.0456	-0.3572	-0.94
108	1.30	11.3145	11.1904	0.0436	0.1241	0.33

R DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.

X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

MTB > NAME C1=DX

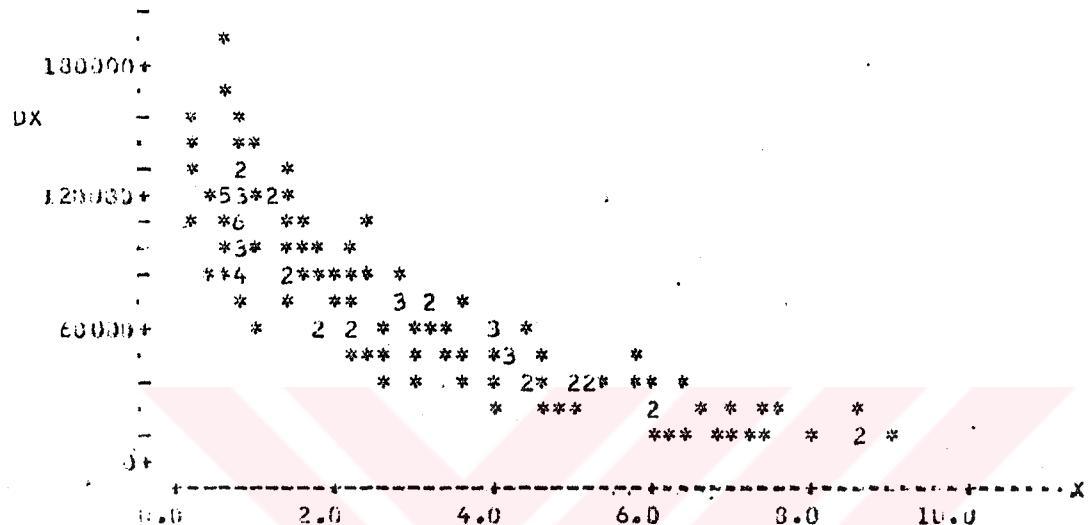
MTB > NAME C2=X

MTB > READ C1,C2

130 ROWS READ

MTB > END

MTB > PLOT C1,C2

MTB > BRIEF 3

MTB > LET C1=LOGE(C1)

MTB > PLOT C1,C2

.. *

12.0+ * **

* 2 24***

DX - **48**2* *

* *7* 2*2*2* *

* * 2* ** 3 2 *

11.0+ * 2 2 * ** 3 *

* * * * 2 *

* * 2 *** * * * *

* * * * 2 **

* * * * *

10.0+ * * * * *

* * * * *

* * * *

* * *

* *

9.0+ *

*

173

THE REGRESSION EQUATION IS
DX = 11.6 - 0.285 X

174

PREDICTOR	COEFF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	11.8163	0.4396	298.69
X	-0.28539	0.01057	-27.00

S = 0.2735 R-SQ = 85.1% R-SQ(ADJ) = 84.9%

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	55.733	55.733
ERROR	128	9.787	0.076
TOTAL	129	65.519	

Obs.	X	DX	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	0.30	11.5617	11.7307	0.0371	-0.1690	-1.62
2	0.30	11.7519	11.7307	0.0371	0.0212	0.08
3	0.30	11.8611	11.7307	0.0371	0.1293	0.47
4	0.40	11.5679	11.7022	0.0363	-0.3343	-1.22
5	0.40	11.6869	11.7022	0.0363	-0.0153	0.05
6	0.30	11.9829	11.7307	0.0371	0.2522	0.92
7	0.50	11.2898	11.6737	0.0255	-0.3839	-1.40
8	0.50	11.6527	11.6737	0.0255	-0.0210	0.08
9	0.50	11.7240	11.6737	0.0255	0.0503	0.18
10	0.50	12.0287	11.6737	0.0255	0.3551	1.29
11	0.50	12.1415	11.6737	0.0255	0.4579	1.71
12	0.60	11.4511	11.6451	0.0348	-0.1941	-0.71
13	0.60	11.6263	11.6451	0.0348	-0.0189	0.07
14	0.60	11.6899	11.6451	0.0348	0.0248	0.09
15	0.60	11.8952	11.6451	0.0348	0.0501	0.18
16	0.60	11.7035	11.6451	0.0348	0.0584	0.21
17	0.70	11.4020	11.6166	0.0340	-0.2145	-0.78
18	0.70	11.4404	11.6166	0.0340	-0.1762	-0.64
19	0.70	11.4927	11.6166	0.0340	-0.1239	-0.45
20	0.70	11.5376	11.6166	0.0340	-0.0790	-0.29
21	0.70	11.5852	11.6166	0.0340	-0.0315	-0.11
22	0.70	11.6527	11.6166	0.0340	0.0361	0.13
23	0.70	11.8636	11.6166	0.0340	0.2470	0.90
24	0.80	11.5473	11.5880	0.0333	-0.0407	-0.15
25	0.80	11.5712	11.5880	0.0333	-0.0168	-0.06
26	0.80	11.6082	11.5880	0.0333	0.3202	0.07
27	0.80	11.9767	11.5680	0.0333	0.3886	1.42
28	0.90	11.2050	11.5595	0.0326	-0.3545	-1.29
29	0.90	11.3022	11.5595	0.0326	-0.2575	-0.94
30	0.90	11.5266	11.5595	0.0326	-0.2329	-0.85
31	0.90	11.3851	11.5595	0.0326	-0.1744	-0.64
32	0.90	11.4721	11.5595	0.0326	-0.0874	-0.32
33	0.90	11.5852	11.5595	0.0326	0.0258	0.09
34	0.90	11.6527	11.5595	0.0326	0.0932	0.34
35	0.90	11.7321	11.5595	0.0326	0.1726	0.63
36	0.90	11.8019	11.5595	0.0326	0.2424	0.88
37	0.90	11.8277	11.5595	0.0326	0.2682	0.98
38	1.00	11.8345	11.5310	0.0319	0.3535	1.29
39	1.16	11.0898	11.5024	0.0312	-0.4125	-1.50

41	1.16	11.61	11.4739	0.0305	0.1745	0.63
42	1.20	11.6483	11.4739	0.0305	0.2582	0.94
43	1.20	11.7321	11.4739	0.0287	-0.2610	-0.95
44	1.53	11.1273	11.3883	0.0287	-0.1233	-0.45
45	1.50	11.2645	11.3883	0.0287	-0.0861	-0.31
46	1.56	11.3022	11.3883	0.0287	0.0410	0.15
47	1.50	11.4295	11.3883	0.0287	0.1494	0.54
48	1.50	11.5376	11.3883	0.0287	0.2859	1.34
49	1.50	11.6742	11.3883	0.0287	0.4098	1.49
50	1.50	11.7981	11.3863	0.0287	0.4699	0.25
51	1.60	11.2898	11.3597	0.0282	0.1124	0.41
52	1.60	11.4721	11.3597	0.0282	0.2665	0.97
53	1.60	11.6263	11.3597	0.0282	0.3005	-1.69
54	1.50	11.0021	11.3026	0.0272	-0.2557	-0.94
55	1.80	11.6429	11.3026	0.0272	0.0595	0.22
56	1.50	11.3621	11.3026	0.0272	0.1642	0.60
57	1.80	11.4569	11.3026	0.0272	-0.1037	-0.38
58	2.00	11.1419	11.2456	0.0263	0.0810	0.29
59	2.00	11.3266	11.2456	0.0263	-0.4381	-1.59
60	2.10	10.7790	11.2170	0.0259	-0.2750	-1.00
61	2.10	10.9420	11.2170	0.0259	-0.2734	-0.99
62	2.20	10.9151	11.1885	0.0255	0.1678	0.61
63	2.20	11.3563	11.1885	0.0255	-0.0550	-0.20
64	2.30	11.1050	11.1600	0.0252	0.2911	1.06
65	2.30	11.4511	11.1600	0.0252	-0.3344	-1.21
66	2.50	10.7685	11.1029	0.0247	0.2055	0.75
67	2.50	11.3084	11.1029	0.0247	0.4493	1.63
68	2.50	11.5521	11.1029	0.0247	-0.5290	-1.92
69	2.60	10.5453	11.0743	0.0245	-0.1963	-0.71
70	2.60	10.3780	11.0743	0.0245	-0.1684	-0.61
71	2.60	10.9060	11.0743	0.0245	0.0667	0.24
72	2.70	11.1124	11.0458	0.0244	0.1317	0.48
73	2.70	11.1775	11.0458	0.0244	0.2637	0.58
74	2.70	11.3145	11.0458	0.0244	0.1393	0.50
75	2.80	11.1563	11.0173	0.0243	-0.4974	-1.81
76	2.90	10.4913	10.9837	0.0243	-0.3433	-1.25
77	2.90	10.6454	10.9887	0.0243	-0.0920	-0.33
78	2.90	10.8967	10.9887	0.0243	0.0783	0.29
79	3.10	11.0104	10.9316	0.0243		

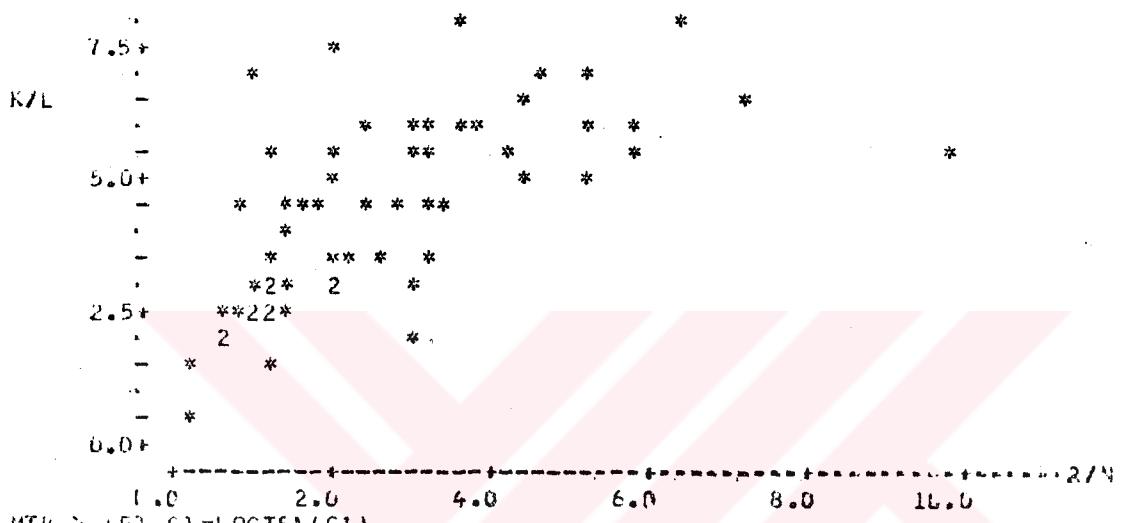
81	3.20	11.1124		0.0244	0.4200	0.76
82	3.30	10.8493	10.8746	0.0245	-0.0252	-0.00
83	3.30	10.9682	10.8746	0.0245	0.0936	0.34
84	3.50	10.5187	10.8175	0.0249	-0.2588	-1.09
85	3.50	10.6690	10.8175	0.0249	-0.1435	-0.54
86	3.60	11.1491	10.7889	0.0252	0.3601	1.31
87	3.80	10.6573	10.7033	0.0262	-0.0461	-0.17
88	3.90	10.9508	10.7033	0.0262	0.2475	0.90
89	3.90	11.0429	10.7033	0.0262	0.3396	1.23
90	4.00	10.6648	10.6748	0.0266	-0.6100	-2.22R
91	4.00	10.3735	10.6748	0.0266	-0.3013	-1.09
92	4.00	10.9508	10.6748	0.0266	0.2760	1.00
93	4.10	10.8454	10.6462	0.0271	-0.0008	-0.00
94	4.10	10.7685	10.6462	0.0271	0.1222	0.44
95	4.10	10.8596	10.6462	0.0271	0.2123	0.77
96	4.30	10.3255	10.5892	0.0281	-0.2697	-0.96
97	4.30	10.6213	10.5892	0.0281	0.0322	0.12
98	4.30	10.9151	10.5892	0.0281	0.3259	1.18
99	4.50	10.2219	10.5321	0.0292	-0.3102	-1.13
100	4.50	10.4773	10.5321	0.0292	-0.0548	0.20
101	4.50	10.7685	10.5321	0.0292	0.2364	0.36
102	4.60	10.2921	10.4465	0.0311	-0.1543	-0.56
103	5.00	9.9988	10.3894	0.0325	-0.3906	-1.42
104	5.00	10.4043	10.3894	0.0325	0.0149	0.05
105	5.00	10.5321	10.3894	0.0325	0.1427	0.52
106	5.20	10.4043	10.3323	0.0339	0.0719	0.26
107	5.20	10.4341	10.3323	0.0339	0.1013	0.37
108	5.40	10.6091	10.2752	0.0354	0.3333	1.22
109	5.80	10.3090	10.1611	0.0386	0.1479	0.54
110	5.80	10.6573	10.1611	0.0386	0.4962	1.31
111	5.90	9.9035	10.1325	0.0394	-0.2291	-0.64
112	6.00	9.5468	10.1040	0.0403	-0.5572	-2.04R
113	6.00	10.2050	10.1040	0.0403	0.0996	0.36
114	6.00	10.4341	10.1040	0.0403	0.3301	1.21
115	6.10	9.4335	10.0755	0.0411	-0.6420	-2.35R
116	6.40	9.5468	9.9899	0.0437	-0.4430	-1.02
117	6.40	10.5187	9.9899	0.0437	0.5283	1.94
118	6.60	9.9758	9.9328	0.0455	0.0430	0.16
119	6.80	9.3927	9.8757	0.0473	-0.4830	1.77

	7.00	9.9523	9.8186	W.M.V.E.	0.49
121	7.20	9.7700	9.7615	0.0510	0.03
122	7.40	9.8522	9.7045	0.0529	0.54
123	7.40	8.9227	9.7045	0.0529	2.88R
124	8.10	9.6803	9.5332	0.0586	0.54
125	7.00	10.2400	9.6474	0.0547	2.15R
126	3.50	10.1286	9.3905	0.0634	2.73RX
127	6.50	9.5819	9.3905	0.0634	0.71 X
128	8.50	8.9372	9.3905	0.0634	-1.50 X
129	9.10	9.2591	9.2470	0.0583	0.04 X

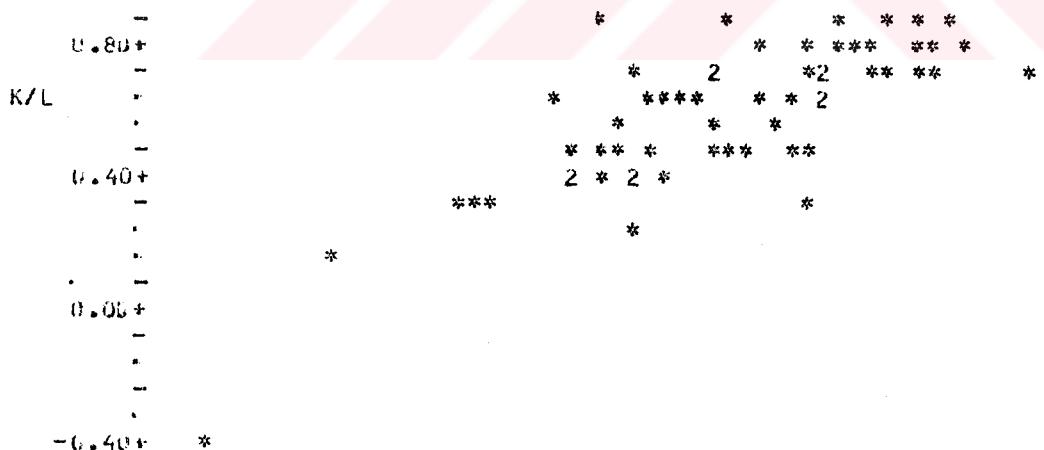
177

R DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.
 X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARCE INFLUENCE.

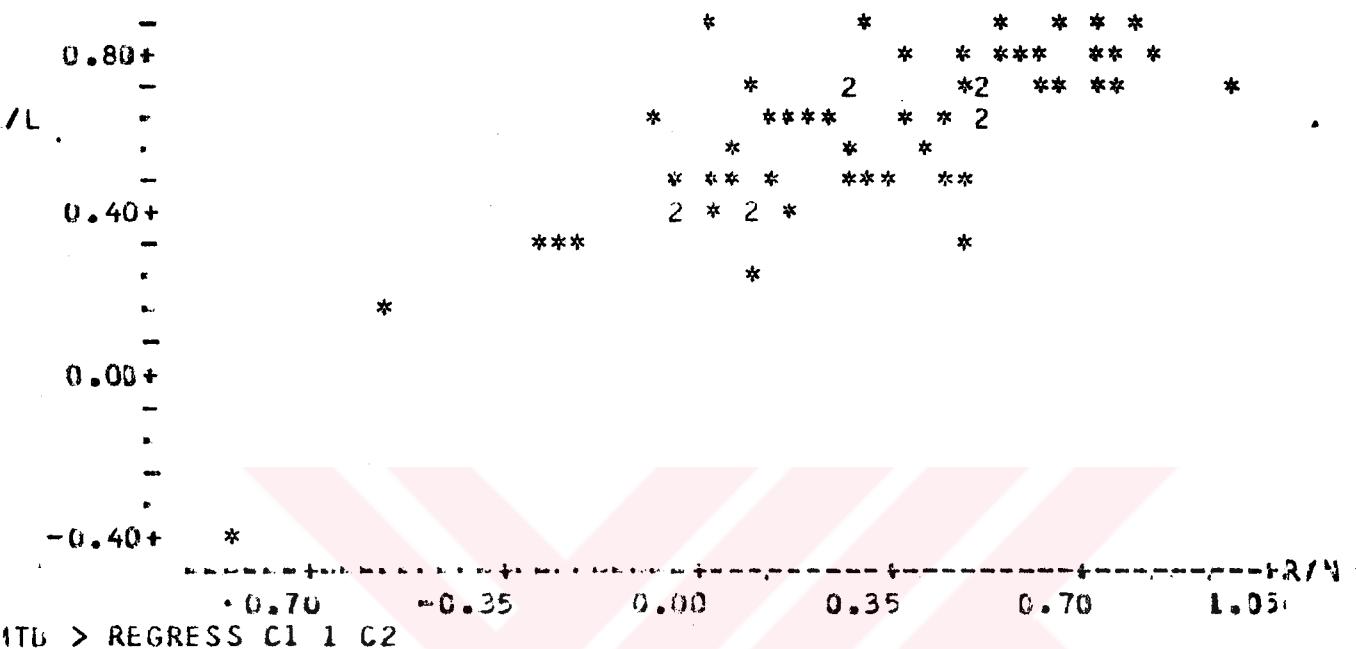
MTB > NAME C1='K/L'
 MTB > NAME C2='R/N'
 MTB > READ C1,C2
 59 ROWS READ
 MTB > END
 MTB > BRIEF 3
 MTB > PLOT C1,C2

MTB > LET C1=LOGTEN(C1)
 MTB > LET C2=LOGTEN(C2)
 MTB > PLOT C1,C2

TB > LET C1=LOGTEN(C1)
TB > LET C2=LOGTEN(C2)
TB > PLOT C1,C2

1TB > REGRESS C1 1 C2

JN
R/L = 0.437 + 0.500 R/N

179

PREDICTOR	Coeff	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	0.43678	0.02455	17.79
R/N	0.50641	0.05274	9.60

S = 0.1400 R-Sq = 61.8% R-Sq(Adj) = 61.1%

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	1.8079	1.8079
ERROR	57	1.1178	0.0196
TOTAL	58	2.9257	

Obs.	R/N	R/L	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	0.341	0.4665	0.4577	0.0231	-0.0512	-0.37
2	0.449	0.6571	0.6640	0.0196	-0.0070	-0.35
3	0.155	0.4425	0.5154	0.0260	-0.0730	-0.53
4	-0.237	0.3181	0.3170	0.0342	0.0011	0.01
5	0.584	0.7882	0.7327	0.0232	0.0555	0.49
6	0.097	0.3979	0.4859	0.0215	-0.0879	-0.64
7	0.513	0.6385	0.6967	0.0211	-0.0582	-0.42
8	0.398	0.7832	0.6383	0.0188	0.1449	1.04
9	0.477	0.3010	0.6784	0.0202	-0.3774	-2.72R
10	0.723	0.6812	0.8027	0.0283	-0.1215	-0.89
11	-0.051	0.4216	0.4112	0.0254	0.0105	0.03
12	0.294	0.4997	0.5859	0.0183	-0.0852	-0.62
13	0.565	0.8998	0.7227	0.0226	0.1771	1.28
14	0.107	0.2227	0.4911	0.0212	-0.2634	-1.94
15	0.539	0.6571	0.7058	0.0218	-0.0527	-0.38
16	0.029	0.8585	0.4517	0.0235	0.4069	2.95R
17	0.647	0.8235	0.7646	0.0254	0.0589	0.43
18	0.292	0.6893	0.5848	0.0183	0.1045	0.79
19	0.726	0.7789	0.8015	0.0282	-0.0226	-0.16
20	0.316	0.8681	0.5968	0.0182	0.2713	1.99
21	-0.056	0.6314	0.4087	0.0266	0.2223	1.52
22	0.294	0.7292	0.5859	0.0183	0.1433	1.03
23	0.465	0.5038	0.6725	0.0200	-0.1537	-1.22
24	0.393	0.6513	0.6356	0.0187	0.0156	0.11
25	-0.215	0.3579	0.3281	0.0332	0.0299	0.22
26	0.494	0.5119	0.6870	0.0205	-0.1751	-1.26
27	0.250	0.5532	0.5535	0.0187	0.0997	0.72
28	0.045	0.4425	0.4597	0.0230	-0.0173	-0.12
29	0.333	0.5132	0.6072	0.0183	-0.0939	-0.68
30	-0.854	-0.3768	0.0044	0.0541	-0.3811	-3.06RX
31	0.149	0.5542	0.5123	0.0201	0.1418	1.02
32	-0.553	0.1599	0.1568	0.0491	-0.0169	-0.13 X
33	0.320	0.4548	0.5989	0.0182	-0.1441	-1.04
34	0.164	0.4314	0.5200	0.0198	-0.0886	-0.64
35	0.086	0.5441	0.4805	0.0218	0.0636	0.46
36	0.852	0.8228	0.8685	0.0339	-0.0457	-0.34
37	0.762	0.7316	0.8226	0.0299	-0.0910	-0.67
38	0.649	0.6990	0.7656	0.0255	-0.0466	-0.43
39	0.109	0.7267	0.4876	0.0214	0.2391	1.73

42	0.005	0.8561	0.7734	0.0261	0.6823	0.60
43	0.097	0.3979	0.4859	0.0215	-0.0879	-0.54
44	0.628	0.7536	0.7550	0.0247	-0.0014	-0.31
45	0.436	0.7526	0.6842	0.0235	0.0679	0.49
46	0.732	0.7782	0.8234	0.0300	-0.0452	-0.33
47	0.983	0.7324	0.9372	0.0401	-0.2040	1.55
48	0.514	0.7251	0.6980	0.0212	0.0271	0.26
49	0.032	0.4249	0.4268	0.0257	0.0041	0.03
50	0.291	0.5687	0.5817	0.0183	-0.0249	-0.18
51	0.217	0.5405	0.5469	0.0189	0.0936	0.67
52	0.561	0.7917	0.7209	0.0225	0.0708	0.51
53	0.427	0.5237	0.6528	0.0192	-0.1293	-0.95
54	0.164	0.5107	0.5200	0.0198	0.5907	0.65
55	0.268	0.3365	0.3013	0.0356	0.0352	0.26
56	0.519	0.7557	0.6946	0.0210	0.0653	0.47
57	0.474	0.7945	0.6777	0.0202	0.1160	0.84
58	0.891	0.9149	0.8426	0.0315	0.0723	0.53
59	0.720	0.8451	0.8015	0.0282	0.0435	0.32

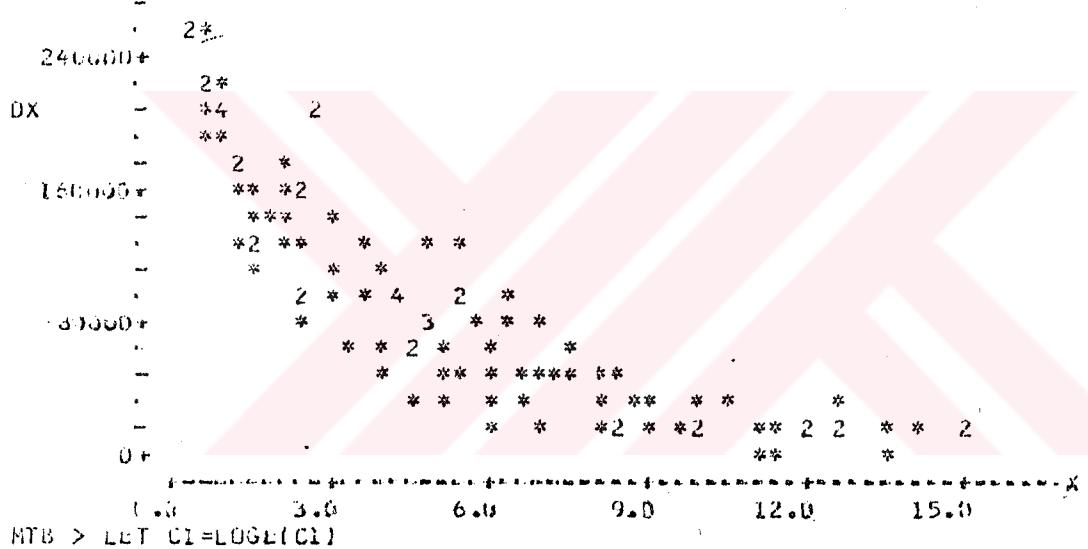
K DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.

X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

```

MTB > NAME C1='DX'
MTB > NAME C2='X'
MTB > READ C1,C2
 165 ROWS READ
MTB > END
MTB > BRIEF 3
MTB > PLOT C1,C2

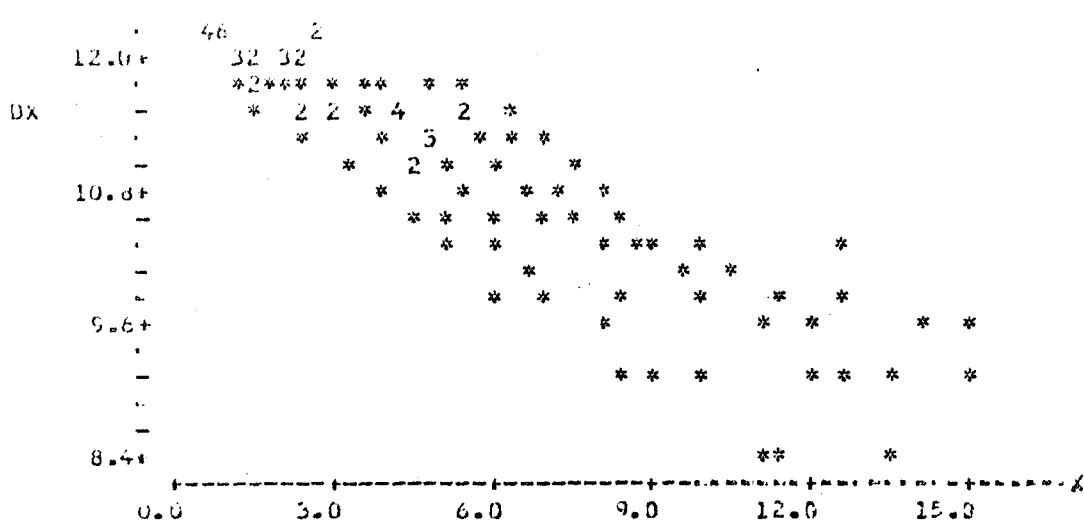
```



```

MTB > LET C1=LOG10(C1)
MTB > PLOT C1,C2

```


THE REGRESSION EQUATION IS

$$DX = 12.3 - 0.239 X$$

PREDICTOR	COEFF	STDEV	T-RATIO
CONSTANT	12.3201	0.0721	170.80
X	-0.23878	0.01079	-22.12

$$S = 0.4300 \quad R^2\text{SQ} = 82.6\% \quad R^2\text{SQLADJ} = 82.4\%$$

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE	DF	SS	MS
REGRESSION	1	90.465	90.465
ERROR	103	19.043	0.185
TOTAL	104	109.508	

OBS.	X	DX	FIT	STDEV.FIT	RESIDUAL	ST.RESID
1	4.5	10.4631	11.2456	0.0432	-0.7825	-1.83
2	5.0	10.3090	11.1262	0.0422	-0.8173	-1.91
3	5.0	10.5966	11.1262	0.0422	-0.5298	-1.24
4	6.0	9.9035	10.8875	0.0424	-0.9840	-2.30R
5	6.0	10.3090	10.8875	0.0424	-0.5785	-1.35
6	6.0	10.5966	10.8875	0.0424	-0.2908	-0.68
7	6.5	10.1266	10.7681	0.0435	-0.6414	-1.50
8	7.0	9.9035	10.6487	0.0452	-0.7452	-1.74
9	8.0	9.6158	10.4099	0.0503	-0.7941	-1.06
10	8.5	9.2103	10.2905	0.0534	-1.0632	-2.53R
11	8.5	9.9035	10.2905	0.0534	-0.3870	-0.91
12	9.0	9.2103	10.1711	0.0569	-0.9603	-2.25R
13	10.0	9.2103	9.9324	0.0647	-0.7220	-1.70
14	10.5	10.1266	9.8130	0.0689	0.3137	0.74
15	11.0	8.5172	9.6936	0.0733	-1.1764	-2.78R
16	11.5	9.6158	9.6936	0.0733	-0.0778	-0.18
17	11.5	8.5172	9.5742	0.0778	-1.0570	-2.50R
18	11.5	9.9035	9.5742	0.0778	0.3293	0.70
19	12.0	9.2103	9.4548	0.0824	-0.2445	-0.58

21	12.5	9.4.	9.3354	0.	-0.1	-0.30
22	12.5	9.9035	9.3354	0.0870	0.5031	1.35
23	12.5	11.3190	9.3354	0.0870	0.9735	2.31R
24	13.5	8.5172	9.0966	0.0966	-0.5794	1.33
25	13.5	9.2102	9.0966	0.0966	0.1137	1.27
26	14.0	9.5158	8.9772	0.1015	0.6386	1.53
27	15.0	9.2103	8.7385	0.1114	0.4719	1.14 X
28	15.0	9.6158	8.7335	0.1114	0.8773	2.31RX
29	5.4	11.2698	10.9830	0.0420	0.3068	0.72
30	4.4	11.1050	11.2695	0.0434	-0.1645	-0.38
31	4.2	11.4835	11.3173	0.0440	0.1652	0.39
32	2.5	11.6552	11.8426	0.0560	-0.1473	-0.35
33	5.3	11.5444	11.0546	0.0420	0.4898	1.14
34	4.0	10.9187	11.3650	0.0447	-0.4463	-1.04
35	1.8	11.2494	11.8903	0.0575	-0.3409	-0.10
36	4.1	11.1605	11.3650	0.0447	-0.2045	-0.48
37	2.4	11.7448	11.7471	0.0532	-0.3022	-0.01
38	2.3	12.2185	11.6515	0.0507	0.5670	1.33
39	2.4	11.9646	11.7471	0.0532	0.2176	0.51
40	2.4	11.9798	11.7471	0.0532	0.2327	0.55
41	7.0	11.2424	10.6487	0.0452	0.5937	1.39
42	4.7	11.3748	11.1979	0.0427	0.1769	0.41
43	4.1	11.5129	11.3411	0.0444	0.1718	0.43
44	4.7	11.2606	11.1979	0.0427	0.3627	0.15
45	8.0	10.7914	10.4099	0.0505	0.3815	0.89
46	4.6	11.0666	11.2217	0.0429	-0.1551	-0.36
47	4.3	11.6552	11.1740	0.0425	0.5213	1.22
48	4.0	11.6522	11.3650	0.0447	0.2972	0.59
49	2.5	11.2898	11.7232	0.0526	-0.4334	-1.02
50	2.3	12.2705	11.6515	0.0507	0.5185	1.45
51	4.1	11.4560	11.3411	0.0444	0.0949	0.22
52	2.3	11.4078	11.7709	0.0539	-0.3634	-0.35
53	2.4	11.5425	11.7471	0.0532	-0.2045	-0.48
54	5.5	11.7093	11.0058	0.0420	0.7025	1.64
55	1.5	11.7313	11.9619	0.0597	-0.2307	-0.54
56	2.1	11.9829	11.8187	0.0553	0.1642	0.39
57	4.3	11.5483	11.2934	0.0437	0.2549	0.60
58	3.3	11.1563	11.5322	0.0479	-0.3759	-0.88
59	5.4	11.4773	11.0307	0.0420	0.4456	1.04

182

61	4.7	11.3034	11.1	0.0427		0.25
62	5.0	11.1491	10.8875	0.0424	0.2616	0.61
63	5.3	12.20681	12.1291	0.0553	0.0770	0.18
64	10.4	9.9035	9.9324	0.0647	-0.0289	-0.67
65	9.5	10.0433	10.0517	0.0607	-0.0085	0.32
66	7.5	11.0021	10.5293	0.0475	0.4723	1.11
67	7.5	10.5956	10.5293	0.0475	0.0573	0.16
68	5.5	10.8198	11.0068	0.0420	-0.1871	-0.44
69	8.5	10.5966	10.2305	0.0534	0.3081	0.72
70	6.5	10.8198	10.7681	0.0435	0.0517	0.12
71	7.0	10.5966	10.6487	0.0452	-0.0520	-0.12
72	3.0	10.3090	10.4099	0.0503	-0.1010	-0.24
73	7.2	10.3198	10.6009	0.0461	0.2189	0.51
74	5.0	11.0021	11.1262	0.0422	-0.1241	-0.29
75	6.2	11.5129	10.8397	0.0428	0.5732	1.57
76	3.0	11.5082	11.5038	0.0495	0.0045	0.01
77	3.5	11.5129	11.4844	0.0469	-0.0285	0.07
78	8.7	10.5190	10.2428	0.0548	0.0562	0.16
79	3.1	11.8494	11.5799	0.0490	0.2695	0.63
80	3.0	11.4076	11.6038	0.0495	-0.1962	-0.46
81	3.5	11.7361	11.4844	0.0469	0.2517	0.50
82	16.0	10.5190	9.9324	0.0647	0.3769	0.89
83	2.0	11.9184	11.8426	0.0560	0.0753	0.13
84	1.0	12.2061	12.0813	0.0637	0.1247	0.29
85	1.2	12.1307	12.0336	0.0621	0.0571	0.15
86	1.5	12.0258	11.9619	0.0597	0.0638	0.15
87	6.2	11.2898	10.8397	0.0428	0.4581	1.55
88	9.1	10.4043	10.1473	0.0577	0.2570	0.60
89	6.5	12.4292	12.2007	0.0678	0.2285	0.54
90	6.0	12.3458	12.1768	0.0670	0.1690	0.40
91	6.4	12.4684	12.2246	0.0687	0.2438	0.57
92	0.7	12.3014	12.1530	0.0661	0.1434	0.35
93	0.3	12.2549	12.1291	0.0653	0.1253	0.30
94	6.7	12.2549	12.1530	0.0651	0.1019	0.24
95	0.9	12.2061	12.1052	0.0645	0.1009	0.24
96	0.7	12.1803	12.1530	0.0661	0.0273	0.07
97	1.0	12.0725	12.0097	0.0613	0.0528	0.15
98	1.2	11.9829	12.0336	0.0621	-0.0567	-0.12
99	1.4	11.9184	11.9858	0.0605	-0.0674	-0.10

183

101	1.5	11.8982	11.9819	0.0097	-0.27	-0.63
102	1.0	11.6082	11.9381	0.0589	-0.3298	-0.77
103	1.3	12.0014	12.1291	0.0653	0.1725	1.41
104	0.2	12.4252	12.2724	0.0704	0.1569	0.37
105	1.2	12.1281	12.0813	0.0637	0.0460	0.11

R DENOTES AN OBS. WITH A LARGE ST. RESID.

X DENOTES AN OBS. WHOSE X VALUE GIVES IT LARGE INFLUENCE.

MTB >

MTB > STOP

*** MINITAB RELEASE 5.1 *** MINITAB, INC. ***

IBM VM/CMS, STORAGE AVAILABLE 167334

B İ B L İ Y O G R A F Y A

KAYNAKLAR

- AJO, R. (1965): "On the Structure of Population Density in London's Field"; Acta Geographica, Vol. 18, No. 1, s. 1-17.
- AKYÜZ, Y. (1980): Sermaye, Bölüşüm, Büyüme, A.Ü., S.B.F.; Ankara.
- ALLEN, R.G.D. (1956): Mathematical Analysis for Economists, MacMillan; London.
- ALONSO, W. (1964): Location and Land Use, Harvard University Press; Cambridge, Mass.
- ALPEROVICH, G. (1982): "Density Gradients and the Identification of the CED"; Urban Studies, Vol. 19, No. 3, s. 313-320.

- ALPEROVICH, G. (1983): "An Empirical Study of Population Density Gradients and Their Determinants"; Journal of Regional Science, Vol. 23, No. 4, s. 529-540.
- BALL, M. (1985): "The Urban Rent Question"; Environment and Planning A, Vol. 17, No. 4, s. 503-525.
- BARAY, İ. (1986): "Üretimde Faktörlerarası İkame Olanaklarının Belirlenmesi"; D.E.Ü. İİBF Dergisi, Cilt: 1, No. 1, s. 19-47.
- BECKMAN, M. (1969): "On the Distribution of Rent and Residential Density in Cities"; Journal of Economic Theory, Vol. 1, s. 60-67.
- BUTTLER, H.J., BECKMAN, M. (1980): "Design Parameters in Housing Construction and the Market for Urban Housing"; Econometrica, Vol. 48, s. 201-225.
- CHISHOLM, M. (1967): Rural Settlement and Land Use, John Wiley and Sons; New York.
- CLARK, C. (1951): "Urban Population Densities"; Journal of Royal Statistical Society, Vol. 114, s. 490-496.
- DIXIT, A. (1973): "The Optimum Factory Town"; Bell Journal of Economics and Management Science, Vol. 4, s. 637-651.
- DORAU, H.B., HINMAN, A.G. (1928): Urban Land Economics, MacMillan; New York.
- ELY, R.T. (1924): Elements of Land Economics, MacMillan; New York.

- ERTEK, T. (1982): Ekonometriye Giriş, Araştırma, Eğitim,
Ekin Yayınları; İstanbul.
- EVANS, A.W. (1973): The Economics of Residential Location, MacMillan; London.
- FARE, R., YOON, B.J. (1985): "On Capital-Land Substitution in Urban Housing Production"; Journal of Urban Economics, Vol. 17, s. 119-124.
- FERGUSON, C.E. (1963): "Cross-Section Production Functions and Elasticity of Substitution in American Manufacturing Industry"; The Review of Economics and Statistics, Vol. 45, s. 305-313.
- HAIG, R.M. (1926): "Toward and Understanding of the Metropolis"; Quarterly Journal of Economics, Vol. 40, s. 421-423.
- HARVEY, D. (1982): Limits to Capital, Basil Blackwell; Oxford.
- HICKS, J.R. (1932): Theory of Wages, MacMillan; London.
- HURD, R.M. (1903): Principles of City Land Values, The Record and Guide; New York.
- KAIN, J.F. (1962): "The Journey to Work as a Determinant of Residential Location"; Papers and Proceedings of Regional Science Association, Vol. 9, s. 137-160.
- KAU, J.B., LEE, C.F. (1976a): "Capital-Land Substitution and Urban Land Use"; Journal of Regional Science, Vol. 16, s. 83-92.

- KAU, J.B., LEE, C.F. (1976b): "Functional Form, Density Gradient and the Price Elasticity of Demand for Housing"; Urban Studies, Vol. 13, s. 193-198.
- KAZGAN, G. (1980): İktisadi Düşünce, Remzi Kitabevi, İstanbul.
- KILIÇBAY, A. (1980): Ekonometrinin Temelleri, İstanbul Üniversitesi, İE; İstanbul.
- LEE, T.H. (1964): "The Stock Demand Elasticities for Non-Farm Housing"; Review of Economics and Statistics, Vol. 46, s. 82-89.
- LEE, T.H. (1977): "Elasticities of Housing Demand"; Southern Economic Journal, Vol. 44, s. 298-305.
- LIPSEY, R.G., STEINER, P.O. (1975): Economics, Harper and Row Pub.; New York.
- MARKUSEN, J.R., SCHEFFMAN, D.T. (1978): "Ownership Concentration and Market Power in Urban Land Market"; Review of Economic Studies, Vol. 45, s. 519-526.
- MILLS, E. (1972a): Studies in the Structure of the Urban Economy, The Johns Hopkins University Press; Baltimore.
- MILLS, E. (1972b): Urban Economics, Glenview Scott Foresman; Illinois.
- MILLS, E. (1967): "An Aggregative Model of Resource Allocation in a Metropolitan Area"; American Economic Review, Vol. 57, s. 197-210.

- MOHAN, R. (1976): Toward Modelling Poor Cities: a review of urban economic and planning models, World Bank Staff Working Paper; No. 22.
- MUTH, R. (1968): "Urban Residential Land and Housing Markets"; Issues in Urban Economics, H. Perloff L. Wingo (eds.), Johns Hopkins; Baltimore.
- MUTH, R. (1969): Cities and Housing, University of Chicago Press; Chicago.
- MUTH, R. (1971): "The Derived Demand for Urban Residential Land"; Urban Studies, Vol. 8, s. 243-254.
- MUTH, R. (1972): "The Demand for Non-Farm Housing"; Readings in Urban Economics, M. Edel, J. Rothenberg (eds.), MacMillan; New York.
- PALDAM, M. (1970): "What is known about housing demand?"; Swedish Journal of Economics, Vol. 72, s. 130-148.
- POLINSKY, A.M. (1977): "The Demand for Housing: a study in specification and grouping"; Econometrica, Vol. 45, s. 447-461.
- RATCLIFF, R.U. (1949): Urban Land Economics, McGraw Hill Pub.; New York.
- REID, M.G. (1962): Housing and Income, University of Chicago Press; Chicago.
- REVANKAR, N.S. (1971): "A Class of Variable Elasticity of Substitution Production Functions"; Econometrica, Vol. 39, s. 60-71.

RICHARDSON, H.W. (1976): "The New Urban Economics: an evaluation"; Socio-Economic Planning Sciences, Vol. 10, s. 137-147.

RICHARDSON, H.W. (1977): The New Urban Economics, Pion; London.

SHERRAT, G.G. (1960): "A Model for General Urban Growth"; Management Sciences, W. Churchman, M. Verhulst (eds.), Pergamon Press; New York.

SIRMANS, C.F., REDMAN, A.L. (1979): "Capital-Land Substitution and the Price Elasticity of Demand for Urban Residential Land"; Land Economics, Vol. 6, s. 167-176.

SIRMANS, C.F., KAU, J.B., LEE, C.F. (1979): "The Elasticity of Substitution in Urban Housing Production: a VES approach"; Journal of Urban Economics, Vol. 6, s. 407-415.

SOLOW, R. (1973): "On Equilibrium Models of Urban Location"; Essays in Modern Economics, J. Parkin (ed.), Longman, Harlow; Essex.

TANNER, J.C. (1961): "Factors Affecting the Amount of Travel"; Road Research Technical Paper, No. 1,; London.

TÜREL, A. (1979): A Study of Housing and Residential Location in Ankara, The London School of Economics; London. (Yayınlanmamış Doktora Tezi).

- WENDT, P.F. (1957): "Theory of Urban Land Values";
Land Economics, Vol. 33, s. 228-240.
- WINGO, L. (1961): Transportation and Urban Land,
Resources for The Future; Washington.
- WITTE, A.D. (1977): "The Determination of Inter-Urban
Residential Site Prices Differences: a derived
demand model with empirical testing"; Journal
of Regional Science, Vol. 15, s. 351-364.
- YILDIRIM, C. (1979): Bilim Felsefesi, Remzi Kitabevi;
İstanbul.

BİBLİYOCRAFYA

- ALONSO, W. (1974): "A Theory of the Urban Land Market"; The City: problems and planning, M. Stewart (ed.), Penguin Books; Harmondsworth, s. 107-116.
- ALPEROVICH, G. (1985): "Urban Spatial Structure and Income: new estimates"; Journal of Urban Economics, Vol. 19, No. 2, s. 278-291.
- ANAS, A. (1982): Residential Location Markets and Urban Transportation: economic theory, econometrics and policy analysis with discrete choice models, Academic Press; New York.
- ANDERSON, J. (1985): "Estimating Generalized Urban Density Functions"; Journal of Urban Economics, Vol. 18, No. 1, s. 1-11.

- ANDERSON, J., SAMARTIN, A. (1985): "An Extension of
Mohding's Model for Land Rent Distribution";
Journal of Urban Economics, Vol. 18, No. 2,
s. 143-161.
- BALCHIN, P.N., KIEVE, J.L. (1977): Urban Land Economics,
MacMillan; London.
- BALL, M. (1977): "Differential Rent and the Role of
Landed Property"; International Journal of Urban
and Regional Research, Vol. 1, No. 3, s. 380-403.
- BALL, M. (1979): "A Critique of Urban Economics";
International Journal of Urban and Regional Research,
Vol. 3, No. 3, s. 309-332.
- BALL, M. (1981): "The Development of Capitalism in
Housing Provision"; International Journal of
Urban and Regional Research, Vol. 5, No. 2,
s. 145-177.
- BALL, M. KIRWAN, R.M. (1977): "Accessibility and Supply
Constraints in the Urban Housing Markets"; Urban
Studies, Vol. 14, No. 1, s. 11-32.
- BANDYOPADHYAY, P. (1982): "Neo-Ricardianism in Urban
Analysis"; International Journal of Urban and
Regional Research, Vol. 6, No. 2, s. 277-282.
- BAUMOL, J.W., OATES, E.W. (1979): Economics, Environmental
Policy and the Quality of Life, Prentice-Hall,
Englewood Cliffs; London.
- BISH, R.L., NOURSE, O.H. (1975): Urban Economics and
Policy Analysis, McGraw Hill; New York.

BISH, R.L., KIRK, J.R. (1974): Economic Principles and Urban Problems, Prentice Hall, Englewood Cliffs, N.J.

BLAIR, P.J. (1975): "Optimum City Size: some thoughts on 'Theory and policy"; Land Economics, Vol. 51, No. 3, s. 284-286.

BODDY, M. (1981): "The Property Sector in Late Capitalism: the case of Britain"; Urbanization and Urban Planning in Capitalist Society, M. Dear, J.A. Scott (eds.), Methuen and Co., London.

BROWN, B. (1985): "Location and Housing Demand"; Journal of Urban Economics, Vol. 17, No. 1, s. 30-42.

BROWN, D. (1974): Introduction to Urban Economics, Academic Press; London.

BRUECKNER, J.K. (1986): "A Switching Regression Analysis of Urban Population Densities"; Journal of Urban Economics, Vol. 19, No. 2, s. 174-190.

BRUECKNER, J.K., FONSLER, D.A. (1983): "The Economics of Urban Sprawl: theory and evidence on the spatial size of cities"; Review of Economics and Statistics, Vol. 65, No. 3, s. 479-482.

BURNS, S.L., NESS, V.K. (1981): "The Decline of the Metropolitan Economy"; Urban Studies, Vol. 18, No. 2, s. 169-180.

BUTTLER, H.J. (1981): "Equilibrium of a Residential City, Attributes of Housing and Land Use Zoning"; Urban Studies, Vol. 18, No. 1, s. 23-39.

- CATALANO, A. (1977): "Property Development: British and French Systems"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 1, No. 2, s. 364-370.
- CLANTS, H.A. (1970): "Influence of Urbanization on Land Values at the Urban Periphery"; Land Economics, Vol. 42, No. 2, s. 489-497.
- COLWELL, F.P., SIRMANS, C.F. (1978): "Area, Time and Centrality, and the Value of Urban Land"; Land Economics, Vol. 54, No. 4, s. 514-519.
- CONROY, M.E. (1975): The Challenge of Urban Economic Development, Lexington Books; Lexington.
- COOPER, R.J., GUNTERMANN, L.K. (1974): Real Estate and Urban Analysis, Lexington Books; Lexington.
- CRAIG, J., HASKEY, J. (1979): "Pivotal Density: what is it?"; Urban Studies, Vol. 16, No. 2, s. 217-223.
- DEAR, M., SCOTT, A.J. (eds.) (1981): Urbanization and Urban Planning in Capitalist Society, Methuen and Co.; London.
- DIAMOND, B.D. (1980): "Income and Residential Location: Muth revisited"; Urban Studies, Vol. 17, No. 1, s. 1-12.
- DUBIN, R. (1985): "Transportation Costs and the Residential Location Decisions: a new approach"; Journal of Urban Economics, Vol. 17, No. 1, s. 58-73.

DURR, F. (1971): The Urban Economy, Intext Educational Publishers; Scranton.

DYNORSKI, M. (1985): "Housing Demand and Disequilibrium"; Journal of Urban Economics, Vol. 17, No. 1, s. 42-58.

EDEL, M. (1982): "Home Ownership and Working Class Unity"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 6, No. 2, s. 205-222.

EDEL, M., ROTHENBERG, J. (1972): Readings in Urban Economics, MacMillan; New York.

ELKAN, W. (1973): An Introduction of Development Economics, Penguin Books; Harmondsworth.

EMERSON, M.J., LAMPHEAR, F.C. (1975): Urban and Regional Economics: structure and change, Allyn and Bacon; Boston.

EVANS, W.A. (1969): "Two Economic Rules for Town Planning: a critical note"; Urban Studies, Vol. 6, No. 2, s. 227-234.

EVANS, W.A. (1970): "Two Economic Rules for Town Planning: a reply"; Urban Studies, Vol. 7, No. 1, s. 90-91.

EVERS, H.D. (1976): "Urban Expansion and Landownership in Underdeveloped Societies"; The City in Comparative Perspective: cross national research and new directions in theory, J. Walton, H. Masotti (eds.), John Wiley and Sons; New York.

- FEAGIN, R.J. (1982): "Urban Real Estate Speculation in the United States: implications for social science and urban planning"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 6, No. 1, s. 35-60.
- FOGARTY, M.S. (1983): "Decline of the Metropolitan Economy: a new interpretation"; Urban Studies, Vol. 20, No. 4, s. 128-134.
- FORREST, R., HENDERSON, J., WILLIAMS, P. (1982): Urban Political Economy and Social Theory: critical essays in Urban Studies, Gower Pub. Co.; Hampshire.
- POSTER, C.D., GLAISTER, S. (1975): "The Anatomy of the Development Value Tax"; Urban Studies, Vol. 12, No. 2, s. 213-218.
- GALBRAITH, J.K. (1975): Economics and the Public Purpose, Penguin Books; Harmondsworth.
- GALBRAITH, J.K. (1977): The Affluent Society, Penguin Books; Harmondsworth.
- GOODALL, B. (1974): The Economics of Urban Areas, Pergamon Press; Oxford.
- GOTTMANN, J., HARPER, R.A. (1967): Metropolis on the Move, John Wiley and Sons; New York.
- GRIESEN, E.R. (1973): Urban Economics: readings and analysis, Little Brown; Boston.
- HALLETT, G. (1979): Urban Land Economics: principles and policy, MacMillan; London.

- HANSEN, W.M. (1975): The Challenge of Urban Growth: basic economics of city size and structure, Lexington Books; Lexington.
- HARLOE, M., LEBAS, E. (eds.) (1981): City, Class and Capital, Edward Arnold; London.
- HARLOE, M. (ed.) (1977): Captive Cities, Wiley; New York.
- HARRIS, B. (1978): "A Note on Planning Theory"; Environment and Planning A, Vol. 10, s. 221-224.
- HARVEY, D. (1974): "Social Processes, Spatial Form and the Redistribution of Real Income in an Urban System"; The City: problems and planning, M. Stewart (ed.), Penguin Books; Harmondsworth, s. 107-116.
- HARVEY, D. (1976): "Labor, Capital and Class Strugle around the Built Environment in Advanced Capitalist Societies"; Politics and Society, Vol. 6, s. 265-295.
- HARVEY, D. (1978): "The Urban Process under Capitalism: a framework for analysis"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 2, No. 1, s. 101-131.
- HARVEY, D. (1979): Social Justice and The City, Edward Arnold; London.

- HAWORTH, C.T., LONG, J.E., RASMUSSEN, W.D. (1982): "Income Distribution, City Size and Urban Growth"; Urban Studies, Vol. 15, No. 1, s. 1-7.
- HEILBURN, J. (1974): Urban Economics and Public Policy, St. Martin's Press; New York.
- HENDERSON, W.L., LEDEBUR, L. (1972): Urban Economics: processes and problems, Wiley; New York.
- HIRSCH, W.Z. (1973): Urban Economic Analysis, McGraw Hill; New York.
- HOCH, I. (1972): "Income and City Size"; Urban Studies, Vol. 9, No. 3, s. 299-328.
- HOCHMAN, O., PINES, D. (1982): "Costs of Adjustment and the Spatial Pattern of a Growing Open City"; Econometrica, Vol. 50, No. 6, s. 1371-1391.
- HORDON, H.E. (1973): Introduction to Urban Economics: analysis and policy, Appleton-Century-Crafts; New York.
- HOROWITZ, J.L. (1986): "Bidding Models of Housing Markets"; Journal of Urban Economics, Vol. 20, No. 2, s. 168-191.
- IHLANFELDT, R.K. (1982): "Income Elasticities of Demand for Rental Housing: additional evidence"; Urban Studies, Vol. 19, No. 1, s. 65-69.
- IHLANFELDT, R.K. (1984): "Property Taxation and the Demand for Housing: an econometric analysis"; Journal of Urban Economics, Vol. 6, No. 2, S. 208-224.

- JACOBS, J. (1969): The Economy of Cities, Penguin Books; Harmondsworth.
- KAVRAKOĞLU, İ. ve diğ. (1983): Konut Sorunu ve Cözüm İcin Öneriler, İ.S.O.; İstanbul.
- KOHLER, H. (1973): Economics and Urban Problems, Heath; Lexington.
- KEMENY, J. (1980): "Home Ownership and Privatization"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 4, No. 3, s. 372-388.
- LAHIRI, K., NUMRICH, P.R. (1983): "An Econometric Study on the Dynamics of Urban Spatial Structure"; Journal of Urban Economics, Vol. 14, No. 1, s. 55-79.
- LAMBERT, J., PARIS, C., BLACKABY, B. (1978): Housing Policy and the State, MacMillan; London.
- LEAHY, H.W., MCKEE, L.D., DEAN, D.R. (1970): Urban Economics: theory, development and planning, The Free Press; New York.
- LEAN, W. (1969): Economics of Land Use Planning: urban and regional, Estates Gazette; London.
- LINNEMAN, P. (1986): "An Empirical Test of the Efficiency of the Housing Market"; Journal of Urban Economics, Vol. 20, No. 2, s. 140-155.
- MACAULEY, M.K. (1985): "Estimation and Rent Behavior of Urban Population and Employment Density Gradients"; Journal of Urban Economics, Vol. 18, No. 2, s. 251-260.

- MALPASS, P. (ed.) (1986): The Housing Crisis, Croom Helm; London.
- MARK, J. (1977): "Determinants of Urban House Prices: a methodological comment"; Urban Studies, Vol. 14, No. 3, s. 359-363.
- MASSEY, D. (1977): "The Analysis of Capitalist Land-ownership"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 1, No. 3, s. 405-424.
- MCDONALD, F.J. (1979): "An Empirical Test of a Theory of the Urban Housing Market"; Urban Studies, Vol. 16, No. 3, s. 291-297.
- McDOUGAL, G. (1979): "The State, Capital and Land: the History of Town Planning Revisited"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 3, No. 3, s. 361-380.
- McMILLAN, M. (1975): "Economic Rules for Planners: a reconsideration"; Urban Studies, Vol. 12, No. 3, s. 329-333.
- MIESZOWSKI, P. (1972): "The Property Tax: an exice tax or a profits tax"; Journal of Political Economy, Vol. 1, No. 1, s. 73-96.
- MIESZOWSKI, P., STRAZHEIM, M. (eds.) (1979): Current Issues in Urban Economics, Johns Hopkins University Press; Baltimore.
- MILLS, E. (1969): "The Value of Urban Land"; The Quality of the Urban Environment, H. Perloff (ed.), Resources for the Future, Inc.; Washington.

- MINTONNE, E. (1981): Social Conflict and the City,
Basil Blackwell; Oxford.
- MOSS, W.G. (1977): "Large Lot Zoning, Property Taxes
and Metropolitan Area"; Journal of Urban Economics,
Vol. 4, s. 408-427.
- MUTH, R. (1975): Urban Economic Problems, Harper and
Row; New York.
- NEEDHAM, B. (1981): "A Neo-Classical Supply-Based
Approach to Land Prices"; Urban Studies, Vol. 18,
No. 1, s. 91-104.
- NELL, E. (1972): "Economics: the revival of political
economy"; Ideology in Social Science, R. Blackburn
(ed.), Fontana; London, s. 76-95.
- NETZER, D. (1966): Economics of Property Tax, Brookings
Inst.O; Washington.
- NEUTZE, M. (1974): "The Development Value Tax: a comment";
Urban Studies, Vol. 11, No. 2, s. 91-92.
- OHKAWARA, T. (1985): "Urban Residential Land Rent
Function: an alternative Muth-Mills Model";
Journal of Urban Economics, Vol. 18, No. 3,
s. 338-350.
- PERLOFF, S.H. (ed.) (1969): The Quality of the Urban
Environment: essays on "New Resources" in an
Urban Age, Resources for the Future, Inc.;
Washington.

- PICKVANCE, C.G. (1976): "Housing: reproduction of Capital and reproduction of labor power"; The City in Comparative Perspective, J. Walton, H. Masotti (eds.), John Wiley and Sons; New York.
- PORTNEY, R.P. (1976): Economic Issues in Metropolitan Growth, Johns Hopkins University Press; Baltimore.
- PREST, A.R. (1985): "Some Issues in Australian Land Taxation"; Environment and Planning C, Vol. 3, No. 1, s. 97-110.
- RASMUSSEN, W.D. (1973): Urban Economics, Harper and Row; New York.
- RICHARDSON, H. (1973): Urban Economics, Penguin Books; Harmondsworth.
- RICHARDSON, H. (1973): The Economics of Urban Size, Lexington Books; Lexington.
- ROBINSON, R. (1979): Housing Economics and Public Policy, MacMillan, London.
- ROLL, E. (1973): A History of Economic Thought, Faber and Faber; Oxford.
- ROSE, L.A. (1973): "The Development Value Tax"; Urban Studies, Vol. 10, No. 3, s. 271-285.
- ROWEIS, S., SCOTT, J.A. (1981): "The Urban Land Question"; Urbanization and Urban Planning in Capitalist Society, M. Dear, J. A. Scott (eds.), Methuen and Co.; London.
- SACKREY, C. (1973): The Political Economy of Urban Poverty, Norton; New York.

- SAMUELSON, P. (1983): "Thünen at Two Hundred"; Journal of Economic Literature, Vol. 21, No. 4, S. 1468-1488.
- SAUNDERS, P. (1978): "Domestic Property and Social Class"; International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 2, No. 1, s. 233-251.
- SAWYERS, L. (1962): "Urban Form and the Mode of Production"; The Review of Political Economy Vol. 7, No. 1, s. 52-68.
- SCHREIBER, F.A. et.al. (1976): Economics of Urban Problems: an introduction, Houghton Mifflin; Boston.
- SCOTT, J.T. (1983): "Factors Affecting Land Price Decline"; American Journal of Agricultural Economics, Vol. 65, No. 4, s. 796-800.
- SCOTT, A.J., ROWEIS, S.T. (1977): "Urban Planning in Theory and Practice: a reappraisal"; Environment and Planning A, Vol. 9, s. 1097-1119.
- SEGAL, D. (ed.) (1980): The Economics of Neighborhood, Academic Press; New York.
- SHAPER, W.T. (1977): Urban Growth and Economics, Reston Pub. Co.; Reston.
- SHIEH, Y. (1983): "Location and Bid Price Curves of the Urban Firm"; Urban Studies, Vol. 20, No. 4, s. 26-42.

- SCOTT, A.J. (1980): The Urban Land Nexus and The State, Pion; London.
- SINGELL, D.L. (1974): "Optimum City Size: some thoughts on theory and policy"; Land Economics, Vol. 50, No. 3, s. 207-212.
- SMITH, F.W. (1971): Housing: the social and economic elements, University of California Press; Berkeley.
- SMITH, F.W. (1975): Urban Development, University of California Press; Berkeley.
- STANFORD, C.T., BRADBURY, M.S. (1970): Economic Policy, MacMillan; London.
- STEEN, R.C. (1986): "Nonubiquitous Transportation and Urban Population Density Gradients"; Journal of Urban Economics, Vol. 20, No. 1, s. 97-107.
- STEGMAN, A.M., SUMKA, J.H. (1978): "Income Elasticities of Demand for Rental Housing in Small Cities"; Urban Studies, Vol. 15, No. 1, s. 51-61.
- THOMPSON, R.W. (1970): A Preface to Urban Economics, The Johns Hopkins Press; London.
- TO, M.C., LAPIONTE, A., KRYZANOWSKI, L. (1983): "Externalities, Preferences, and Urban Residential Location: some empirical evidence"; Journal of Urban Economics, Vol. 14, No. 3, s. 338-354.
- VANCE, E.J. (1971): "Land Assignment in the Precapitalist, Capitalist and Postcapitalist City"; Economic Geography, Vol. 47, No. 2, s. 101-120.

- WALKER, B. (1979): "Income Distribution, City Size and Urban Growth: a comment"; Urban Studies, Vol. 16, No. 3, s. 341-343.
- WALKER, B. (1981): Welfare Economics and Urban Problems, Hutchinson; London.
- WHEATON, W.C., SHISHIDO, H. (1981): "Urban Concentration, Agglomeration Economies and the Level of Economic Development"; Economic Development and Cultural Change, Vol. 30, No. 1, s. 17-30

T. C.
Yüksekokretilim Kurulu
Dokümantasyon Merkezi